

AZ ÁRRAL SZEMBEN

Biztosan elveszünk, ha együtt sodródunk a világgal...
Könnyelmű, önző szeretetünkkel, hanyagságunkkal veszélyeztetjük lelkünket.

Otthoni SZOLGÁLAT

I. RÉSZ

Milyen gyorsan hitehagyóvá vált Izrael! Salamon templomának felszentelése alkalmával mind a tizenkét törzs áhítatosan és lelkesen imádta Istent, majd csupán harminc év múlva ezek közül tíz már egy aranyborjú előtt hajtott térdet Jeroboám bétheli templomának felszentelésekor Izrael északi királyságában.

Az aranyborjú imádása vonzó volt: sajátos pompájával, tánczenéjével, lakomáival, szórakozásával és minden, Jahve nevében zajló külsőségeivel.
(lásd: 2Móz 32:18,19,5,6; 1Kir 12:28)

Az istenimádat pedig rosszról rosszabbra fordult. Kevesebb, mint ötven évvel később Omri lett a király. A Biblia így ír erről:

1Kir 16:25 „És gonoszul cselekedék Omri az Úr szemei előtt, és gonoszságával meghaladá mind az ő előtte valókat.”

A gonosz nem szűnt meg növekedni. Tizenkét évvel később Omri fia, Akháb, a még erkölcsze-

Aranyszöveg | Mk 10:43-45

„De nem így lesz közöttetek; hanem, aki nagy akar lenni közöttetek, az legyen a ti szolgátok; És aki közületek első akar lenni, mindenkinek szolgálja legyen: Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.”

lenebb és erőszakosabb Baál- és Asera imádatot is hozzáadta az aranyborjú imádatához. Akháb még apjánál, Omrinál is gonoszabbnak bizonyult.

1Kir 16:30 „És gonoszabbul cselekedék Akháb, az Omri fia az Úr szemei előtt mindazoknál, akik ő előtte voltak.”

A gonosz nem tűri az igazságot, és Isten imádata nem egyszerűen népszerűtlenné, hanem egyenesen veszélyessé vált. Akháb felesége, Jézabel „megölette az Úr prófétáit” (1Kir 18:4). A túlélők bujkálásra kényszerültek.

“ Az otthon a gyermek első iskolája; itt kell a szolgáló élet alapjait lerakni. ”

— A nagy Orvos lábnymán, 400. old.

TARTALOM | B-14 | ÁPRILIS 6.

1 | Otthoni szolgálat

5 | Otthoni kegyesség – 1. rész

6 | Amire az anyáknak szüksége van

8 | Ez Ő! Ez Ő!

Ami a többségnek a hitehagyást, az a kisebbségnek a hűség megerősödését jelentette. Illés pontosan ebben az időszakban vált a próféták legnagyobbjává.

Izrael lázadása és bűnei ellenére Isten nem vetette el népét. Fenntartotta áldásait, és további áldásokat biztosított, ezzel óhajtva megtérésre vezetni őket. Irgalmasságának és megbocsátásának számtalan jelét adta Akhábnak és egész Izraelnek. (lásd: Neh 9:17,18)

Egy alkalommal Szíria hatalmas, erős hadsereggel támadt a hitehagyott Izraelre. Ebben a válságban Isten reményteljes üzenetet küldött Akháb királynak:

1Kir 20:13 „És ímé egy próféta méne Akhábhhoz, az Izráel királyához, aki ezt mondá: Azt mondja az Úr: Avagy nem láttad-é mindezt a nagy sokaságot: ímé e mai napon kezdedbe adom azt, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr!”

Amikor Akháb megkérdezte, hogy ki lesz a győztes, meglepő, de fontos utasításokat kapott:

1Kir 20:14 „Monda pedig Akháb: Ki által? És felele: Azt mondja az Úr: A tartományok fejedelmeinek ifjai által. Akkor monda Akháb: Ki kezdje meg a harcot? És felele: Te!”

A harcot a fiataloknak kellett vezetniük. Akháb önbizalma biztosan erősen megingott, amikor meg-

tudta, hogy a fiatalok csak egy kicsiny, 7 000 fős hadsereget alkotnak – de engedelmessé vált.

1Kir 20:19-21 „De mikor kivonultak a városból a tartományok fejedelmeinek ifjai és a sereg, amely őket követte: Mind-egyik vágni kezdte azt, aki eléje került, és elfutottak a Szíriabeliek, az Izráel pedig kergette őket, és megfutott maga Benhadád, Szíria királya is lovon a lovagokkal együtt. És azután kivonult az Izráel királya, és megveré mind a lovagokat, mind a szekereket, és megveré a Szíriabelieket nagy csapással.”

Isten utasításait követve az ifjak harcoltak és győzedelmeskedtek a hatalmas szíriai hadsereggel szemben. Isten neve újra megdicsőült.

Isten terve szerint ez napjainkban is újra megtörténik. Fiatal vezetőket keres a végidő küzdelmeihez. A hadseregnek nem nagynak, hanem legyőzhetetlennel kell lennie.

„A jól képzett fiatalokból álló csoportok által milyen hamar eljuthatna a megfeszített, feltámadott és hamarosan eljövendő Megváltó üzenete az egész világhoz! Milyen hamar eljöhetne a vég, a szenvedés, a bánat és a bűn vége!” (*Nevelés*, 271. old.)

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

II. RÉSZ

Ez a 7 000 fős hadsereg különleges bátorítást jelenthetett Illésnek. Rövid idővel döntő győzelmük előtt Illés magányosnak és egyedülállónak érezte magát. Elpanaszolta Istennek, hogy ő az utolsó hűséges izraelita az egész északi királyságban, és mindemellett az ellenség is az életére tör. Isten azonban így válaszolt neki:

1Kir 19:18 „De meghagyok Izráelben hét-ezer embert: minden térdet, mely meg nem hajolt a Baálnak, és minden ajkat, mely meg nem csókolta azt.”

Amikor Illés tudomást szerzett arról a hatalmas győzelemről, amelyre Isten a kis, 7 000 fiatalból álló hadsereget vezette, biztosan felidézte kijelentését a hűséges izraelitákról. Isten fiatalokat hívott el az Ő ügyének bajnokaiként.

Mint a baseball csapatok vezetői, akik az egész országot bejárják jövődől sporttehetségeket keresve, a jó angyalok is felkutatják a világot fiatalokat keresve, akik Isten szolgálatának hőseivé válnak.

2Krón 16:9 „Mert az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmu-

tassa azokhoz, akik ő hozzá teljes szívvel ragaszkodnak; bolondul cselekedél ebben; azért mostantól kezdve háborúk lesznek te ellened.”

Milyen jellemvonásokat keresnek az angyalok? Hogyan mérik fel az ifjak képességeit? Felbecsülik cselekedeteiket: miről gondolkodnak, miről beszélnek, mit tesznek.

Péld 20:11 „Az ő cselekedetiből ismerteti meg magát még a gyermek is, ha tiszta-é, és ha igaz-é az ő cselekedete.”

Az angyalok különleges figyelemmel kísérik az olyan cselekedéseket, amelyeket mi gyakran figyelmen kívül hagyunk, vagy nem tulajdonítunk nekik fontosságot.

Lk 16:10 „Aki hű a kevesen, a sokon is hű az; és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az.”

Miért annyira fontosak a kis dolgok?

„Az életben minden tettünk jellemünket leplezi le. Isten csak azt tisztelheti meg magasabb rendű szolgálattal, aki a kis feladatokban tanúsítja, hogy »oly munkás, aki nem vall szégyent«.

(*Próféták és királyok*, 218. old.)

A jövőbeli nagyság a jelen hűséges cselekedeteiben válik láthatóvá.

Péld 22:29 „Láttál-e az ő dolgában szorgalmatos embert? A királyok előtt álland, nem marad meg az alsó rendűek között.”

Mikor utasítják vissza az angyalok a fiatalokat, mikor minősítik nem megfelelőnek komolyabb kötelezettségvállalásra?

„Aki úgy érzi, lényegtelen, hogyan látja el a kis feladatokat, alkalmatlannak bizonyul megtisztelőbb helyre.”

(*Próféták és királyok*, 218. old.)

Milyen esetben választanak ki az angyalok egy fiatal Istent legfontosabb, legkényesebb küldetéseire?

„Abban azonban mindannyian biztosak lehetünk, hogy a kicsi dolgokban való hűségünk tanúsítja alkalmasságunkat nagyobb felelősség hordozására.”

(*Próféták és királyok*, 218. old.)

Az ifjú Elizeusban az angyalok megfelelő jelöltre letek, hogy tag legyen az „Ifjú Hírességek Csarnoka”-ban. Napról napra figyelték, ahogy hűségesen teljesítette otthoni feladatait és kötelességeit. Megfigyelték, hogy vidáman végezte kemény munkáját, buzgón engedelmeskedett és szolgált szüleinek, mindig figyelt az apró részletekre.

III. RÉSZ

A mikor Isten elhívja a fiatalokat, azokat választja, akik szorgalmasan dolgoznak. Rebeka éppen vizet húzott a kútból, amikor komoly elhívást kapott. Dávid a juhokat őrizte, a tanítványok halásztak, Elizeus pedig szántott.

A Hórében Isten megmondta Illésnek, hol találja Elizeust abelméholai otthonában. Illés érkezésekor az ifjú Elizeus éppen édesapjának segített. Szántott a mezőn a szolgálakkal együtt. Szülei tehetős, vagyonos emberek voltak, ő pedig azt a meghívást kapta, hogy cserélje fel ezt a kiváltságos életmódot egy áldozatokkal és terhekkel teli életre. Elizeus prófétai felkészítése nem egy dicsőséges életpálya volt. Feladatai szerények és alázatosak, közönséges földi munkák voltak, mint

“Az első missziómunka a szeretet, világosság és öröm kiáradása otthoni körben. Ne keressünk nagy missziós feladatokat, mielőtt nem végeztük el otthoni feladatainkat. Minden reggel gondoljuk át, milyen kedves tettet hajthatunk végre, vagy milyen kedves szavakat szólhatunk.”

— *The Review and Herald*, 1884. december 23.

Biztosak lehetünk benne, hogy a bálványimádást különösen a fiataloknak találták ki. Elizeus azonban elvetette a világ barátságát, és Istent követte. Bár ő nem tudta, Isten figyelte hűségét és nemesebb szolgálatra hívta. A megfelelő időben utasította Illést, hogy keresse fel Elizeust, és kezdje el felkészíteni őt jövőbeli prófétai szolgálatára. (lásd: 1Kir 19:16)

„Az Úr nemcsak azokra helyez terhet, akik nagyobb feladatra alkalmasak, hanem vizsgáztatóikra is, akik ismerik értékeiket, és megértéssel segíthetik őket előbbre. Akik nap mint nap hűségesen elvégzik a rájuk bízott munkát, azokat Isten – ha itt lesz az ideje – így fogja megszólítani: »Jöjj feljebb!«”

(*A nagy Orvos lábnymán*, 477. old.)

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

például vizet tölteni Illés kezére (2Kir 3:11), de ő ezeket is hűségesen végezte. Semmi nem tántoríthatta el a szolgálattól, ennek eredményeképpen pedig abban a kiváltságban részesült, hogy megláthatta Illés felemeltetését a mennybe.

Elizeus hűséges ifjúkora éles ellentétben volt a legtöbb észak-izraeli fiatal otthoni életével. Jeroboám király imádati helyet, templomot alapított az aranyborjú tiszteletére Bételben. A legtöbb szülő a város-

ban pedig a tömeget követte ahelyett, hogy hűen az Úr oldalán maradtak volna. A szülők hitehagyása komolyan befolyásolta a gyerekeket, akik csak a többséget utánozták. Minden ifjú nemzedék egyre hitelenebb és tiszteletlenebb lett. „Ahol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik.” (Róm 5:20) Isten gondviseléséből sikerült egy prófétaiskolát alapítani Béthelben, melyet Elizeus nagy mértékben megerősített Illés mennybe ragadtatása után.

Elizeus bétheli szolgálatának korai éveiben fiatalok egy csoportja kigúnyolta őt. Lehet, hogy a csoportból egyesek kellemetlenül érezték magukat emiatt, mégsem álltak ki, hanem egyszerűen ugyanazt tették, amit a többiek.

2Kir 2:23 „Felméne azután onnét Béthelbe; és mikor az úton felfelé méne, apró gyermekek jövének ki a városból, akik őt csúfolják vala, ezt mondván: Jőjj fel, kopasz, jőjj fel, kopasz!”

Bár ezek az ostoba fiatalok egyszerűen csak szüleik példáját tükrözték és úgy viselkedettek, amint otthon látták, Isten nem a szülőknek küldte a büntetést. Úgy látta jónak, hogy azonnal végrehajtsa rajtuk ítéletét, ezzel segítve minden nemzedék minden fiataljának megérteni az isteni üzenetet és az Isten hírvívői iránt tanúsított tisztelet fontosságát.

2Kir 2:24 „És hátratekintvén és meglátván őket, megátkozá őket az Úr nevében, és az erdőből két nőstény medve jöven ki, szétzaggata közülök negyvenkét gyermeket.”

Hosszú szolgálata során, a fiatalok soha többé nem gúnyolódtak Elizeussal. A mennyben megtekinthetjük majd a feljegyzéseket ezekről a fiatalokról. Lehet, hogy ezen fiatalok közül néhányan ünnepélyesen megtértek. Reméljük, hogy közülük páran később beiratkoztak a bétheli prófétaiskolába és Isten szolgálatába álltak.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Hasonlítsd össze a hitehagyó Izrael állapotát a jelenben zajló eseményekkel. _____
2. Milyen fiatalokra van szükség a hitehagyás idején? _____
3. Mit tehetsz, hogy te is ezek közül való lehess? _____

II. RÉSZ

4. Milyen házimunkákat végzel, melyekkel segítesz szüleidnek? _____
5. A házimunkában való segédkezés nem az egyedüli módja az otthoni szolgálatnak. Hogyan bátoríthatod és szolgálhatod családtagjaidat? _____
6. Milyen hozzáállással szolgálunk otthon? Kol 3:23,24 _____

További tanulmányozásra: *Próféták és királyok*, 217–228. old.

III. RÉSZ

7. Mit gondolsz, miért adott Isten Elizeusnak eleinte olyan jelentéktelen feladatot, hogy vizet töltsön Illés kezére, mielőtt rábízta volna a nagyobb feladatot, a csodatevő prófétai szolgálatot? _____
8. Ha körülötted mindenki a rosszat választja, te mit választasz? 2Móz 23:2 _____

Más távlatok

...gondolatok a korai adventista kiadványokból

Otthoni kegyesség – 1. rész

A mikor Megváltónk arra utasította tanítványait, hogy a világban járva prédikálják az evangéliumot, Jeruzsálemmel kezdte. Nekünk keresztényeknek, Jeruzsálem nem a helyi gyülekezet, ahova tartozunk, vagy a közösség, ahol élük, hanem a saját otthonunk.

Pál apostol egy alkalommal azt írta Timóteusnak, hogy először tanulja meg otthon gyakorolni a kegyességet. A vallás, amely nem áldja meg és nem teszi ragyogóvá az otthonot, hanem minden érdeklődése és tevékenysége kifele irányul, az nem a Biblia vallása. Ez a szent könyv nagyító alá helyezi a családot. Kijelenti, hogy az ígéretek nekünk és gyermekeinknek adtak. Ábrahámot a „hívők atyjának” nevezte mert tudta, hogy megparancsolja gyermekeinek és házanépének, hogy maradjanak az Úr útján (1Móz 18:18), mi több, „megáldatik benne a föld minden nemzetsége.”

Az Ószövetség hosszú nemzetségein keresztül soron követhetjük, hogy a kegyelem szövetsége felölelte a háztartásokat és az ott élő nemzedékeket. Megtanulhatjuk, hogy bár a kegyesség nem örökölhető, lehet és szükséges továbbadni. A zsidók nemcsak azt a parancsot kapták, hogy szívükben őrizék meg Isten Igéjét, hanem azt is, hogy szorgalmasan megtanítsák azt gyermekeiknek. Az Ószövetség utolsó versében Isten azt ígéri, hogy elküldi Illés prófétát, aki az atyák szívét a fiakhoz és a fiak szívét az atyákhoz fordítja. Gábiel angyal ezt a próféciaát idézte Zakariásnak a templomban, mint amely János és Jézus szolgálatában teljesedik (lásd: Lk 1:17).

A családi vallás ugyanúgy jellemzője az új rendelkezésnek, mint ahogy a régiek volt. Isten, az Ő örök Fiát József és Mária otthonába helyezte. Krisztus földi életének harminc évét engedelmes fiúként töltötte, szót fogadva földi szüleinek.

A keresztény egyház története összhangban van az erről szóló próféciaikkal, Urunk utasításaival, és mindenkor a családban gyökerezett. Legkiemelkedőbb szolgálattevői és misszionáriusai kegyes otthonokból származtak. Nincs nemesebb méltatás a földön, mint a jók és hatalmasok anyjáié. És lesznek-e vajon a mennyben szentek, akik ragyogóbb dicsoronát viselnek, mint az alázatos, kegyes szülők, akik az Úr tiszteletére nevelték gyermekeiket?

Az otthoni kegyesség a személyes kegyesség legkorábbi megnyilvánulása, és ugyanakkor ennek legjobb vizsgálója is. Ha létezik egy sarok, ahol szülők és gyermekek naponta találkozhatnak Istennel, az olyanná válik, mint egy édes illatú fűszerekkel teli tárház. Az illat onnan minden

szobába kiárad. A látogatók belélegzik a Szentlélek jelenlétét bizonyító illatot.

Ha egyetlen, nem látható helyen felállított kályha az egész házat kimelegíti, ugyanúgy egyetlen igaz keresztény is felüdíti a légkört, ahol él. Az önzés fagyos levegőjét a szeretet kellemes, vidám fuvallatával cseréli fel. A családban mindenki gyakorolhatja a keresztény befolyást és végezhet keresztény munkát. Sokan túlságosan szégyellősek, hogy az istentiszteleten beszéljenek vagy imádkozzanak. Egyesek nem rendelkeznek olyan ajándékokkal, melyek alkalmassá tennék nyilvános szolgálatra. De ki lenne túlságosan fiatal vagy túlságosan tudatlan ahhoz, hogy otthon, a családban mutasson kegyességet? Ki nem tudna egy aprócska kis lángot életben tartani, amely Krisztus szeretetéről beszélne és megvilágítaná a Hozzá vezető utat?

A családban mindenki gyakorolhatja a keresztény befolyást és végezhet keresztény munkát.

Történelmi kapcsolat

Amire az anyáknak szüksége van

Mária számára a tanítványok elmarasztaló megjegyzései után Krisztus dicsérete kimondhatatlan értéket jelentett. Krisztus a szeretet megnyilvánulásaként értékelte ajándékát, és Mária szíve békességgel és örömmel telt meg.

A gyerekek és a fiatalok adják át szívüket Jézusnak, egyszerűen, alázatosan és bölcsen dolgozzanak az Ő Igéjében fellelhető utasítások szerint. A fiatalok közül sokan elégedetlenkednek, mert nincs képességük nagy dolgokat elvégezni, ugyanakkor olyan képességekre vágnak, amelyek segítségével csodálatos munkát végezhetnének. Miközben hiábavaló vágyakozással töltik idejüket, kudarcot vallanak az életben. Figyelmen kívül hagynak olyan lehetőségeket, melyeket a szeretet cselekedeteivel fejleszthetnének az élet útján, melyre lábukat helyezték. Szüleik nehéz terheket cipelnek és számos elvégzendő feladat van a családban és az otthonon kívül, melyet cselekvő kézzel elvégezhetnének ezen terhek megkönnyítésére. Felmenthetnék fáradt édesanyjukat a kimerültségtől, és a szeretet cselekedeteivel boldogságot hozhatnának lelkükbe.

A gyerekek és a fiatalok legyenek misszionáriusok otthonukban elvégezve olyan munkákat, amelyeket valakinek meg kell tenni. Ahelyett, hogy siránkoznak, mert nem végezhetnek nagy dolgokat valami távoli ország misszionáriusaként, fedezzék fel a lehetőségeket otthon. Isten elfogadja ezt a munkát. A kicsi, számukra jelentéktelennek tűnő dolgok hűség végzésével bizonyíthatják, hogy valódi misszionárius lelkülettel rendelkeznek. Ha készségesen elvégzik az útjukba kerülő feladatokat, hogy könnyítsék túlterhelt édesanyjuk munkáját, azzal bizonyítják, hogy méltóak nagyobb felelősség vállalására.

Ne gondoljátok, hogy az edények elmosogatása kellemes feladat, és biztosan nem szeretnétek, ha

“Önmegtadó odaadásotokkal adjatok alkalmat neki a pihenésre.”

megfosztanának attól a kiváltságtól, hogy elfogyasszatok az ételt, amely azokban volt. Azt gondoltátok, hogy ez a munka kellemesebb anyukátoknak, mint nektek? Képesek lennétek a kellemetlen feladatokat gondterhelt édesanyjaitokra hagyni, miközben ti esetleg haszontalanságokkal foglalkoztok?

Van sepregetnivaló, ki kell porolni a szőnyegeket, rendet kell rakni a szobákban, és miközben ti elhanyagoljátok ezeket, elvárjátok, hogy nagyobb felelősséget bízzanak rátok? Gondolkodtatok valaha azon, hogy édesanyjaitoknak hányszor kellett elvégeznie ezeket a házimunkákat, miközben ti kimentettétek magatokat az iskolával vagy szórakozásokkal?

A szerető anyának nehéz noszogatni gyerekeit a segítségnyújtásra, amikor látja, hogy nem szívvel-lélekkel csinálják, számos kifogást és ürügyet találva, hogy megszabaduljanak a kellemetlen feladatokról. Kedves gyerekek és fiatalok, amikor Krisztus rátok néz, azt kell látnia, hogy elhanyagoljátok, amit rátok bízott? Ha hasznosak szeretnétek lenni, a lehetőség adott. Első feladatotok segíteni édesanyjaitoknak, aki annyi mindent tett értetek. Könnyítsetek terhén, engedjétek, hogy pihenjen, mert kevés szabadnapja van, és kevés változatosságot engedhet meg magának. Minden szórakozást saját jogként sajátítottatok ki, de elérkezett az ideje, hogy otthon árásszatok napfényt. Vállaljátok felelősséget és kezdjétek el a munkát. Önmegtadó odaadásotokkal adjatok alkalmat neki a pihenésre. Ő örömmel várt benneteket, főzött nektek és kiszolgált benneteket. Olyan volt, mint egy rabszolga saját otthonában, most azonban vállaljátok át feladataiból és vegyétek ki a részetek. Az ilyenfajta

tapasztalatokból megtanuljátok jobban értékelni az édesanya feladatkörét, és megértitek milyen sok dolgot kellett megtennie. Hogyan hagyhatná az otthoni teendőket olyanok kezére, akik soha nem képezték magukat a gyakorlati feladatok elvégzésére?

A lányok nagy áldást jelentenek a családban és könnyebbséget az édesanyának, ha eszükbe jut, hogy édesanyjuknak is szüksége van változásra és pihenésre, a feladatok mindennapos mókuskerekéből való kitörsésre. A gyerekek töltsék be ragyogással és szeretettel édesanyjuk életét. Tegyék fel maguknak a kérdést, hogy valóban megtértek-e Istenhez. Ugyanolyan hálátlanok Istennel szemben is, mint édesanyjukkal szemben? Ugyanúgy elhanyagolják Megváltójukat is, mint édesanyjukat?

Sátán dolgozik azok lelkében, akik nem tértek hittől és bűnbánattal Jézushoz. Te Sátán királyságához tartozol? Az engedetlenek az ő emberei, mert lelke dolgozik bennük. Ó, ha most gondolnátok arra, ami békességet ad lelketekbe, ha érzelmeiteket, odaadásotokat, gondolataitokat, időtöket, szolgálatotokat Krisztusnak szentelnétek...

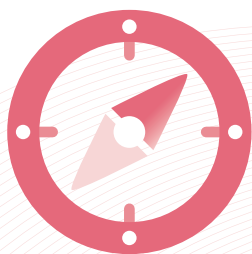
Fiatl barátaim, akik átadtátok szívetek Jézusnak: ti Isten munkatársai vagytok. Hatalmas felelősség

nyugszik vállatokon. Látványosságai vagytok a világnak, angyaloknak és embereknek egyaránt. Kegyelettel őrzitek szívetekben a hallott mennyi igazságokat? Gyakoroltátok ezeket életetekben és kifejeztétek jellemetekben? Ha félig Istené, félig az ellenségé vagytok, akkor jobb munkát végeztek Sátánnak, mint ha nem vállaltatok volna semmi isteni foglalkozást, mert így másokra gyakorolt befolyásotok hiányos jellemről fakad. A szórakozás keresése, önző kedvteléseitek, a keresztényekre ruházott feladatok elhanyagolása botránykövet jelent a bűnösöknek. Sokan azok közül, akik elhívatottan választják a ti hiteteket, a ti példátokból merítik a keresztény köteleességek végzésének módját. Ti követitek a világ példáját, és mások a ti keresztényietlen cselekedeteitek alapján rendezik be életüket. Ne reméljük és higgyük, hogy ilyen téren is bekövetkezik a változás, hogy őszinte szívből fakadó céltudatossággal keressetek az Urat, felvállaljátok otthoni és gyülekezeti kötelezettségeiteket, alázatosan járva Istenetekkel? Akkor megtanuljátok viselni Krisztus igáját, amely nem megterhelő, hordozni terhet, amely könnyű, békét találtok szívetekben, mert a Szentlélekben békességre és öröme leltok.

– *The Youth's Instructor*, 1893. március 2.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Hogyan lehetnek a gyerekek és a fiatalok otthon misszionáriusok? _____
2. Mit tehettek ahelyett, hogy panaszkodtok, amiért nem végezhettek látványos missziómunkát idegen országokban? _____
3. Hogyan bizonyíthatjátok, hogy valódi missziós lelkülettel rendelkeztek? _____
4. Mi az első feladatokat édesanyjaitokkal szemben és miért? _____
Soroljátok fel egy édesanya feladatait, majd mondjátok el, hogyan segíthettek ezen terhek könnyítésében. _____
5. Hogyan válhatnak a lányok és a fiúk nagy áldássá otthonukban és vigasztalássá édesanyjuknak? _____
6. A félig Istennek és félig az ellenségnek való szolgálat miért rosszabb, mintha egyáltalán nem vállalnánk isteni elhívást? _____

A hit fejezetei

Ez Ő! Ez Ő!

Savy Sieng szeretett kertészkedni. Boldog életről és gyereknevelésről álmodozott csendes kis kambodzsai falujában. Nemsokára azonban komoly válságba került az élete. A férje hirtelen súlyosan megbetegedett, és nem sokkal azután elhunyt. Egyedül maradt csecsemőjével, Som Thimmel, rengeteg kifizetetlen számlával és összetört reményekkel.

Mivel szemtanúja volt annak, hogy mi történt más özvegyekkel a falujában, tudta, hogy nagyon nehéz élet vár rá. Szerencsés volt, mert viszszaköltözhetett szüleihez, azok zsúpfedeles bambuszkunyhójába. Nemsokára ő is súlyosan megbetegedett, és a szülei elhívták a sámánt, hogy elvégezze a szükséges szertartásokat. Nemsokára elvitték egy szerezény klinikára, de ott sem tudtak rajta segíteni. Fokozatosan elveszítette hallását, látását és beszédképességét. Savynek csak annyi energiája maradt, hogy némi táplálékot vegyen magához. Hozzá tartozói nem tehettek mást, vásároltak egy koporsót és felkészültek a halálára.

Egy délután egy hetednapi adventista hívó, Nam Nor, késztetést érzett a Szentlélektől, hogy házról házra járva másokkal is megossza Jézusba vetett hitét. Savy szüleinek házában is megállt és megkérdezte, hogy szüksége van-e valakinek segítségre és imára. Bár Savy családja buddhista volt, kétségbeesésükben Savyhez vezették Namot. Nam így szólt: „Istent szolgálom, aki teremtette az egész világot. Ő elküldte a földre Fiát, Jézust, akinek van hatalma meggyógyítani a betegeket. Sok embert meggyógyított, amikor a földön élt. Ő meggyógyíthat és megmenthet, ha hiszed.” Savy csendben hallgatta. Az energikus, barátságos keresztény gyakran visszatért, hogy imádkozzon érte. Savy kezdett felépülni. Visszatért az étvágya és elkezdett enni. Lassan-lassan látását, hallását és beszédképességét is visszanyerte. Már nem kellett egy bottal ütögetnie a földet, hogy odahívja fiát valamilyen segítségnyújtásra. Egy éjjel Savy azt álmodta, hogy falujukat előntötte az ár, és ő nem tudott úszni. Egy ismeretlen férfi kedvesen így szólt hozzá: „Fogd meg a kezem!” A következő szombaton Nam Nor meghívta őt a gyülekezetbe. Amikor meglátta Jézus képét az imaház fa-

Kambodzsai nő a fiával

© Twinkl; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

lán, nagyon izgatott lett. „Ez Ő! Ez Ő! – kiáltotta. – Ezt a férfit láttam álmomban.” Elhitte, hogy Jézus ki akarta menteni őt az élet viharából, és attól kezdve rendszeresen járt a gyülekezetbe. Egy nap, Savy fia, Som Thim betegedett meg. A helyi klinikán azt javasolták, hogy vitesse el a kormányzati kórházba a fővárosba, Phnom Penhbe. Savy imádkozott, hogy Isten vezesse az orvosokat és gyógyítsa meg Som Thimet,

ahogyan őt is meggyógyította. Megdöbben és hitetlenkedve hallgatta, amikor az orvosok kijelentették, hogy a fia AIDS fertőzött. Őt is letesztelték és kiderült, hogy szintén pozitív. Ez lesújtó hír volt számára, mert tudta, hogy így soha nem térhet vissza falujába. Ez komoly szegényt jelentett a családjának, és kirekesztést az ő és fia számára. Istenhez kiáltott: „Hova mehetnénk? Csak Hozzád fordulhatok, Atyám.” A kórházban Isten hírnökei elintézték, hogy Savy találkozzon egy hetednapi adventista rezidenssel, aki egy AIDS menedékhont vezetett **ASAP** önkéntesek segítségével. Találtak is helyet neki és a fiának. Annnyira hálás Jézus Krisztusért, és azért a biztonságos helyért, amelyet otthonnak nevezhet. Időről időre másokkal is megosztja, hogyan hallgatta meg Isten az imáját, és milyen csodálatosan válaszolt rá.

Imádkozzatok a szegényekért és a betegekért.

Drága Istenem, bár Te tartod pályájukon a galaxisokat, mégis van időd gondoskodni a betegekéről és az özvegyekéről. Segíts Savyt és mindazokat, akik hozzá hasonló sorsban osztoznak az egész világon, hogy életük minden apró részletében bízzanak Benned. Segíts bíznom Benned. Ámen.

A www.asapministries.org honlapon vagy a **1-866-365-3541** telefonszámon megismerhetitek az **ASAP szolgálatot**, és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkájának előrevitelét Délkelet-Ázsiában.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

Biztosan elveszünk, ha együtt sodródunk a világgal...
Könnyelmű, önző szeretetünkkel, hanyagságunkkal veszélyeztetjük lelkünket.

Felebaráti SZOLGÁLAT

I. RÉSZ

Elizeust hűséges otthoni szolgálata készítette fel az Illéssel végzett nagyszabású munkára, amely viszont felkészítette arra a hatalmas feladatra, amelyet Izraelben és Szíriában vitt véghez. Ez a tapasztalat pedig felkészítette az örökkévaló szolgálatra.

Szolgálata idejének több évét a Szíria és Izrael közötti háború foglalta le. A háború nehéz időket, kegyetlenséget, szomorúságot jelentett. Ebben a váltságban a gyávaság és a bátorság egyaránt megmutatkozott. Ekkor kapott egy fiatalember egy rendkívül nehéz és kényes küldetést.

2Kir 5:1 „És Naámán, a szíriai király seregének fővezére, az ő ura előtt igen nagy férfiú és nagybecsült volt, mert általa szabadította meg az Úr Szíriát.”

Mint utána Círusnak, Isten mondhatta volna ennek a pogány embernek is: „Felöveztelek téged,

Aranyszöveg | Gal 5:13,14

„De nem így lesz közöttetek; hanem, aki nagy akar lenni közöttetek, az legyen a ti szolgátok; És aki közületek első akar lenni, mindenkinek szolgálja legyen: Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.”

bár nem ismerél.” (Ésa 45:5) A szentek vagy a bűnösök minden valódi sikere Istentől származik.

Josephus, egy ókori zsidó történetíró feljegyezte, hogy Naámán volt az a szír katona, akinek nyila halálosan megsebezte Akhábot a Ramoth Gileád-i csatában (lásd: 1Kir 22:34). Naámán bátor harcos, a Biblia szavaival élve „hős” volt. Az izraeliták gyűlölték, mert ő vezette a szír hadsereget az izraeli határmenti betörések alkalmával.

Az izraeliták biztosan imádkoztak egy szabadítóért. Lehet, hogy egyesek egy újabb Gedeon vagy Dávid felbukkanására vártak, aki majd legyőzi a szí-

“ Az egyetlen nagyság az aláztosság nagysága. Az egyetlen megkülönböztetés abban található meg, hogy ki milyen odaadással szolgálja a többieket. ”

— Jézus élete, 650. old.

TARTALOM | B-15 | ÁPRILIS 13.

9 | Felebaráti szolgálat

13 | Otthoni kegyesség – 2. rész

14 | Keressük az alkalmat

16 | Találkozások angyalokkal

riaiakat. Isten azonban egy másfajta hőst emelt fel, aki elkezdte a felszabadítás folyamatát.

Ezekben a nyugtalan, veszélyes időkben az egyik határmenti betörés különösen igazságtalan volt. Egy rajtaütés alkalmával az izraeli-szír határon egy kislányt kiszakítottak istenfélő otthonából, ahol tisztelték az Úr nevét és az Ő prófétáit. A lánykát Damaszkuszba hurcolták, ahol Naámán, Izrael ősellensége otthonában szolgált.

Miért engedte meg, hogy ilyen szörnyűség történjen egy Hozzá hűséges családban? Miért nem történhetett ez meg a számos bálványimádó család egyikével, hiszen amúgy is a bálványimádás volt a gondok okozója?

Bár Naámán gondolhatta, hogy nagy gonoszságot követett el Izraellel szemben, szolgájává téve az izraelita foglyot, Isten megmászította ennek a gyermekrablásnak a jellegét, és bizonyágtevőjét küldte ennek a becsületes hadvezérnek az otthonába. Mint a próféta, akit olyan őszintén tiszteltek, ez a meglepett és rémült kislány is tagja lett Isten „Ifjú Hírességeinek Csarnoka”-nak.

Isten be akarta mutatni, hogy a fiatalok bízhatnak Benne, mert azoknak „akik Istent szeretik, minden javokra van.” (Róm 8:28)

A kis szolgálólánynak lehetősége adódott a nagyságra. Jézus megmagyarázta, mit jelent a nagyság a mennyben.

Mt 20:26 „Aki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok.”

Józsefhez hasonlóan a kis szolgálólány is elhatározta, hogy minden körülmények között Istennek szolgál, és visszautasítja a bálványok tiszteletét. Szorgalmasan dolgozott ura otthonában, és képviselte mindazt, amit Isten minden izraelitától elvárt a körülöttük élő pogány népekkel való kapcsolatok alkalmával.

Nemsokára Isten újra különleges küldetést bíz a fiatalokra, és elküldi őket, mint a kis fogoly lánykát vagy Józsefet, szolgának álcázva.

**„Az igazság egyes követőit, akik nem hajlandók megünnepelni a vasárnapot, börtönbe vetik, másokat elűznek hazájukból, egyesek pedig rabszolgasorsra jutnak.”
(A nagy küzdelem, 608. old.)**

Ekkor a világnak lehetősége nyílik megfigyelni annak a néhány odaadó fiatalnak a készséges szolgálatát, akik szolgasorsra jutnak. Bátran kiállnak, és jó példájuk mélyen érinti majd a körülöttük élőket. Miért?

„A jó példából minden hitvallásnál több áldást merít a világ.” (Krisztus példázatai, 383. old)

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

II. RÉSZ

A lepra már az ókortól ismert és rettegett betegség volt. A tuberkulózissal azonos családba tartozó baktérium okozza, és ez az első olyan emberi betegség, amit bizonyítottan egy baktérium okoz.

A lepra első tünetei közé tartozik a helyenként elhalványodott, elszíneződött bőr, amely érzéktelenné válik és nem verejtékezik. A baktérium a bőrben és az ott található idegsejtekben fejlődik. Idővel az a bőrfelület megvastagodik, megkeményedik és megszárad.

A lepra eleinte fájdalommentes, de a betegség előrehaladtával komoly fájdalmakat, izomgyengeséget, végtagbénulást okoz. Gyakran szemproblémákkal, krónikus orrdugulással, orrvérzéssel, a lábfej és a talp fájdalmas gyulladásával társul.

A lepra meglehetősen közönséges betegségnek számított Elizeus napjaiban. A Szentírás legalább öt ilyen esetet említ abból az időszakból, és Jézus is kije-

lentette: „És az Elizeus próféta idejében sok bélpoklos volt Izráelben; de azok közül egy sem tisztult meg, csak a Szíriából való Naámán.” (Lk 4:27) Gyógyíthatatlannak minősült, a betegek örök társadalmi elszigeteltségre, egyre nagyobb arányú mozgásképtelenségre és végül halálra számíthattak.

Miután a legjobb szíriai orvosok leprával diagnosztizálták Naámánt, családjával együtt biztosan nagyon aggódott és szorongott. Most vált hirtelen világossá Isten terve, hogy érintse a befolyásos hadvezér életét. A fiatal rablány is ennek az egészségügyi evangélizációnak volt a része.

“Az első: a család szolgálata. A második: felebarátaink megnyerése Krisztusnak a jelenvaló igazság bemutatása által.”

— *The Review and Herald*, 1888. május 22.

Ez a szolgálólány teljes mértékben bízott benne, hogy Isten képes meggyógyítani Naámánt. Annak is tudatában volt, hogy Elizeus próféta visszaadhatja a férfi egészségét, és ezt a hitét haladéktalanul meg is osztotta a családdal. A fiatal szolgáló így szólt úrnőjéhez:

2Kir 5:3 „Vajha az én uram szembe lenne azzal a prófétával, aki Samáriában van, kétség nélkül meggyógyítaná őt az ő belpoklosságából.”

Azok tudják leghatékonyabban megosztani másokkal hitüket, akik a gyakorlatban megélik azt. A fiatal szolgálólány megbízható munkája és vidám hozzáállása tette fogékonnyá úrnőjét szavainak meghallgatására. Otthon töltött évei idején sokat hallott szüleitől Elizeus csodáiról, szolgálatáról. Ezeket biztosan megosztotta úrnőjével is. A hit pedig kicsírázott

a nő szívében. Férjének is elmondta, hogy a fiatal szolgálólány tud gyógymodot a leprára Izraelben.

A lányka nem is gondolta, milyen hatása lesz majd szavainak. Ezek egészen Szíria királyáig eljutottak.

2Kir 5:4 „És Naámán beméne, és elbeszélé az ő urának, mondván: Így s így szólott az Izráel országból való leány!”

A király vágyott hadvezérének gyógyulására, ezért beleegyezett, hogy Naámán Izraelbe utazzon. Ez nem volt jelentéktelen döntés, hiszen a két ország háborúban volt egymással.

2Kir 5:5 „Akkor monda Szíria királya: Menj el, és ím levelet küldök az Izráel királyának. Elméne azért és vön magával tíz tálentom ezüstöt és hatezer aranyat, azon felül tíz öltöző ruhát.”

Naámán úgy vélte, hogy a kezelés nagyon sokba kerül majd, ezért egy vagyonnal megrakodva indult el Damaszkuszból Samáriába. Ennek értéke több ezer dollárnak felelne meg napjainkban. Ugyanakkor egy levelet is vitt.

2Kir 5:6 „És elvivé a levelet az Izráel királyának, ezt írván: Mikor e levél hozzád érkezik, ímé az én szolgámat, Naámánt azért küldöttem hozzád, hogy őt gyógyítsd meg belpoklosságából.”

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

III. RÉSZ

Izrael királya nem volt hozzászokva a másokért végzett szolgálathoz. Mindig ő volt az, akit kiszolgáltak. Ő nem olyan volt, mint a fogoly szolgálólány, aki kereste az alkalmat, hogy szolgálja felebarátait. A király azt gondolta, hogy a hatalom kulcsa abban rejlik, ha mindenkivel kiszolgáltatja magát

Amikor Naámán átadta neki Szíria királyának levelét, Izrael királya nem vette észre benne a szolgálat lehetőségét. Elizeus azonban egész életében másoknak szolgált, és bemutatta a királynak a helyes eljárást.

2Kir 5:8 „Hadd jöjjön hozzám, és tudja meg, hogy van próféta Izraelben.”

Miután útba igazították Elizeus szerény otthona felé, Naámán visszaszállt kocsijába és Elizeus házához hajtatott. Egészen megsértődött, hogy a próféta ki sem jött üdvözlésére. Ehelyett egyik szolgálója mondta el neki az utasításokat: mártózzon meg hétszer a Jordán vizében. Naámán felbőszült, ezért majdnem elvesztette a gyógyulás lehetőségét!

Szolgálója azonban tudta, hogy ura értelmes, józan ítélőképességű ember, így meggyőzte, hogy alázza meg magát és kövesse Elizeus egyszerű utasításait. Elment tehát a Jordán folyóhoz, majd miután hétszer megmártózott a vizében, meggyógyult betegségéből.

Haragját gyorsan a hálaérzet váltotta fel, és visszafordult Samáriába, hogy kellőképpen megköszönje Elizeusnak. Ez alkalommal a próféta jött ki elé és meghallgatta.

2Kir 5:15-17 „Azután visszatért egész kíséretével az Isten emberéhez, és bemenén megállta előtte, és monda: Ímé, most tudom már, hogy nincsen az egész föl-

dön Isten, csak Izráelben! (...) Mert a te szolgád többé égőáldozattal, vagy egyéb áldozattal nem áldozik idegen isteneknek, hanem csak az Úrnak.”

Ez egy elképesztő vallomás volt, nyíltan, egész kísérete előtt. Egészen addig Naámán minden energiájával a damaszkuszi pogány istenekért harcolt, Izrael Istene ellen.

Hogyan szerzett tudomást Naámán Izrael Istenéről? Az a fiatal lány, akit csapatai elfogtak és rabszol-

gasorsra kényszerítettek, hűséges tanúbizonysága volt Isten tiszteletének.

Amikor Naámán kijelentette, hogy nincs más Isten a földön, csak Izraelben, vajon egyszerűen megismételte, amit az izraelita lánykától hallott, amikor visszautasította a szíriai bálványok imádását?

Miért nem volt kiváló Izrael királya? Azért, mert nem szolgált. Miért volt csodálatosan kiváló Elizeus és a fogoly szolgálólány? Azért, mert követték a mennyei elvek szerinti nagyság titkát: szolgáltak másoknak.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Sorold fel néhány olyan fiatal nevét a Bibliából, akiket kiszakítottak otthonukból, mégis hűségesek maradtak Istenhez. _____

Hogyan szolgálták új felebarátait? _____

2. Bár az adott esetben ezeknek a fiataloknak a tapasztalata nagyon kemény volt, miért lehet mégis bizonyos értelemben megtiszteltetésnek nevezni? _____

II. RÉSZ

3. A Biblia sok helyen említi, hogyan szolgáljuk felebarátainkat. Olvassátok el az irgalmas samaritánus történetét Lk 10:25-37. verseiben. Mit tanultatok meg a felebaráti szolgálatról? _____

További tanulmányozásra: *Krisztus példázatai*, 376-389. old.

III. RÉSZ

4. Jób is szolgált felebarátait. Hogy tekintettek Jóbra a városában? Jób 29:7-11 _____

5. Miért tekintettek rá így? Jób 29:12-17 _____

6. Hogyan szolgálhatunk Jóhoz hasonlóan? Ésa 58. _____

7. Tegyétek azt, amit a *Bizonyágtételek* 5. kötet, 151. oldalán, a „Tegyetek úgy, mint Jób...” kezdetű mondatban olvastok. „Menjetek, nézzetek körül, lássátok meg, mire van szükség, s hogyan segíthetnétek legmegelőbbben a hiányt szenvedőkön.”

Más távlatok

...gondolatok a korai adventista kiadványokból

Otthoni kegyesség – 2. rész

Mivel a kötelesség mindig együtt jár a lehetőségekkel, mindannyiunknak meg kell tennünk, amit könnyűszerrel tudunk. Első feladatunk a szeretet mindennapos szolgálata otthonunkban, hogy megnyerjük Krisztusnak azokat, akik legkedvesebbek, és legközelebb állnak hozzánk.

Szörnynek nevezhetjük azt a szülőt, aki nem látja el gyermekét ruházattal és megfelelő táplálékkal. Nem hozhatná fel kifogásként, hogy nem jó üzletember, és nincs képessége a pénzkeresésre. Azt mondanánk, hogy biztos tehetett volna valamit, és feltétlen kötelessége lett volna megtenni minden tőle telhetőt.

Mennyivel rosszabb, amikor a szülők elhanyagolják gyermekeik lelki érdekeit, nem tesznek semmiféle össze- és kitartó erőfeszítést lelkük megmentése érdekében. Lehet, hogy nem a legtanultabbak vagy kiváló szónokok, de elő tudják készíteni a családi áhítatot, hogy összegyűjtsék az oltár köré gyermekeiket, majd felolvassanak nekik Isten Igéjéből, imádkozzanak velük és értük.

Mindannyiunknak meg kell tanulnunk gyakorolni a kegyességet a családban, saját és mások érdekében. Nincs más hely, amely megfelelőbb lenne a keresztény jellem kialakítására és fejlesztésére. Milyen kiváló lehetőségek, alkalmak és kérelmek jelennek meg óráról órára az otthoni körben a Lélek gyümölcsének ápolására. Gyakoroljuk tehát a szelídséget, a türelmet, az önfeláldozást, az adakozást, a hitet! Az aggódó anyának, meggondolatlan, szeleburdi, nyűgös vagy követelőző kicsinyei mellett, de akiknek érzékeny lelkét egyetlen durva szó is összetörheti, nem kellene folyamatosan isteni segítséget igényelnie? Nem kellene szüntelen felemelnie szívét Istenhez imában? A mi mennyei Atyánk pontosan tudja, milyen nevelésre van szükségünk, és otthonainkba helyezett minket, hogy a mindennapos megpróbáltatások által csiszolódjunk és felkészüljünk a mennyre.

Gyakran halljuk a szószékről és más forrásokból, hogy a családon belüli vallásos élet egyre hanyatlik,

nincs családi oltár, a vallásos nevelés hiányos, a szülők túlságosan elfoglaltak, hogy együtt tanulmányozzák a Bibliát gyermekeikkel, a fiatalok keresztény kultúrája csak a szombatiskolát jelenti, amely egy lelkész vagy egy evangélista segítségével felelőssé válik lelkük megmentéséért.

Nem vitás, hogy ezek a kijelentések kissé sarkítottak, mégis van bennük igazság. Napjainkban már nem divat nagyszüleink igazságra való nevelésének módszere. Ők a keresztény otthont kis gyülekezetnek tekintették. A család egy közösség volt a bibliatanulmányozásban és az imádatban. Napjainkban azonban az édesapáknak annyi munkahelyi elfoglaltsága és az édesanyáknak annyi háztartásbeli és közéleti feladata,

a gyerekeknek pedig annyi tanulnivalója van a társadalmi dicsfény elérése érdekében, hogy valóban nincs idő, sok családban még egyetlen óra sem vasárnap reggeltől péntek estig a vallásra.

Minden ilyen irányú tevékenység

a szombati napra korlátozódik. Amikor pedig elérkezik a szombat, reggel olyan sokat kell öltözködni és készülni, hogy reggeli után nem marad idő a családi áhítatra. Délelőtti szombatiskola, majd istentisztelet, utána egy késői étkezés, majd mindenki nagyon fáradt. Az idősebbek inkább a közlőnyt olvasgatnák, a fiatalabbak az egyház különböző kiadványait. A délután hamar véget ér. Így telik el a szombat, és minden imádat vagy kegyesség az otthonon kívülre szorult.

Ha ebbe az irányba evezünk, elérkezett az ideje, hogy megálljunk és elgondolkodjunk. Mindannyiunknak számot kell adnunk önmagunkról és gyermekeinkről Isten előtt.

**A kötelesség
mindig együtt jár
a lehetőségekkel.**

Történelmi kapcsolat

Keressük az alkalmat

Végtelen szeretetében és irgalmában Isten világosságot áraszt felénk Igéjéből. Krisztus így szól hozzánk: „Ingyen vettétek, ingyen adjátok.” Engedjétek, hogy az Istentől kapott fényetek világítsa a sötétben levőknek. Amikor ezt teszitek, a mennyei angyalok mellettetek állnak és segítenek lelkeket nyerni Krisztusnak. A Mester így szól hozzánk: „Jöjjetek Hozzám. A jó tanács és a józan ítélőképesség nálam van. Én megerőltetek és megerősítlek.”

Kedves ifjú barátaim, ne feledjétek, nem kell hivatásos lelkésznek lennetek ahhoz, hogy szolgáljátok az Urat. Sokféleképpen lehet dolgozni Krisztusért. Lehet, hogy emberi kezek nem szenteltek fel bizonyos szolgálatra, Isten azonban felhatalmazott erre. Ő dolgozhat általatok a lelkek megmentéséért. Ha a Krisztus iskolájában tanultatok, akkor szelíd és alázatos szívűek vagytok, és Ő a szátokba adja a megfelelő szavakat. Kérjétek és vegyétek a Szentlelket. Ne feledjétek azonban, hogy a Lélek az odaszentelt életűekre tölteti ki, akik gyakorolják az önmegtagadást, felemelik a keresztet és követik Urukát.

Tegyetek meg minden töletek telhetőt, hogy elnyerjétek a tökéletességet, de ne gondoljátok, hogy ha hibáztok, kizárnak Isten szolgálatából. Az Úr ismeri emberi mivoltunkat, tudja, hogy porból vagyunk. Ha hűségesen használjátok az Istentől kapott képességeket, egyre több ismeretre tesztek szert, és egyre elégedetlenebbek lesztek magatokkal. Szükségét érzitek majd a káros szokások elvetésének, nehogy rossz példát mutattok másoknak.

Dolgozzatok szorgalmasan és adjátok át másoknak is a nektek oly drága igazságot. Ahol hiányosságok vannak, észreveszitek és meghalljátok a hangot: „Emelkedj magasabbra.” Talán vonakodtok válaszolni, de lépjétek előre hittel, friss, őszinte felüdülést hozva Isten munkájába.

A lélekmentés titkát csak a nagy Tanítótól tanulhatjuk meg. Ahogy a harmat és a csendes eső szelíden áztatja a csírázó növényt, szavaink is kedvesen és szeretetteljesen hullanak a megnyerni vágyott lelkekre.

Ne várjunk a megfelelő alkalomra. Keressük a lehetőségeket, emeljük szívünket Istenhez imában, hogy segítsen a megfelelő szavakat szólani a megfelelő időben. Amikor felbukkan egy lehetőség, ne keressünk kifogásokat és ürügyet az elhanyagolására, mert ez megmenthet egy lelket a haláltól.

— *The Youth's Instructor*, 1902. február 6.

Isten munkásokat hív. Ügyének emberekre van szüksége, akik alázatos tanulóként a kezébe helyezik magukat, majd Vele együtt dolgoznak. Ilyen emberekre van szükség ma a munkában. Akik bebizonyították emberségüket, lépjenek előre, és tegyék meg amit tudnak a Mester szolgálatában. Álljanak fel, és türelemmel, folyamatos erőfeszítéssel bizonyítsák rátermettségüket. Úszni a vízben, nem a szárazföldön tanulunk meg. Töltsék be hűségesen elhívatásukat, hogy nagyobb felelősséget is vállalhassanak. Isten mindenkinek felajánlja a lehetőséget, hogy szolgálatában tökéletesedjen.

Aki felveszi a fegyverzetet és kiáll a jó oldalán, mind jobb és jobb képességekkel tökéletesítheti magát Isten ismeretében, összhangban dolgozva Isten tervével, amely a legmegfelelőbb fejlődést biztosítja fizikai, mentális és lelki téren egyaránt.

Kedves ifjak, halmozzatok fel minél több ismeretet. Ne várjatok addig, ameddig az emberi vizsgákon képesnek ítélnék a munkára, hanem kezdjétek el dolgozni Istenért. Használjátok bölcsen tudásokat. Gyakoroljátok hűségesen képességeiteket, és bőkezűen osztogassátok az Istentől kapott világossá-

got. Tanulmányozzátok, hogyan tudjátok a legjobban megosztani másokkal a békességet, a világosságot, az igazságot és a többi mennyei áldást. Folyamatosan képezzétek magatokat. Emelkedjétek feljebb és feljebb. Használjátok testi és szellemi erőteteket, szem előtt tartva az örök igazságot, amely most a legértékesebb. Keressétek őszintén az Urat, hogy egyre kifinomultabb lelki kultúrára tegyetek szert. Akkor ti rendelkezhetek a legrangosabb oklevéllel, amit valaki birtokolhat - Isten jóváhagyásával.

Bármilyen nagyok vagy kicsinyek legyenek talentumaitok, ne feledjétek, mindent használatra kaptatok. Így próbál meg Isten és ad alkalmat, hogy igaznak bizonyuljatok. Övé minden képességeitek, testi és lelki erőtetek, és ezeket Érte kell felhasználnotok.

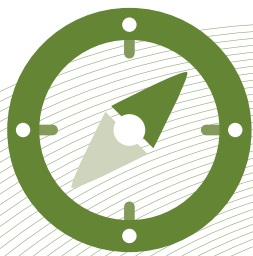
“Dolgozzatok szorgalmasan, és adjátok át másoknak is a nektek oly drága igazságot.”

Időtök, befolyásotok, képességeitek, talentumaitok, tehetségeitek mind az Övé, aki adta. Ajándékait az használja legjobban, aki őszintén keresi, hogyan viheti legjobban véghez az Úr nagy tervét az emberiség felélesztésére, mindig szem előtt tartva, hogy egyszerre vagyunk tanulók és tanítók is.

— *The Youth's Instructor*, 1902. december 11.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mikor állnak mellettünk a mennyei angyalok, hogy segítsenek lelkeket nyerni Krisztusnak? _____
2. A rendelkezések nem fontosak az Úr szolgálatában, mégis mi az, ami szükséges? _____
3. Minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk a tökéletesség érdekében, de vajon a hibák képtelenné tesznek Isten szolgálatára? _____
Isten munkája hozzájárul jellemünk fejlődéséhez? _____
4. Milyen emberekre van szüksége Istennek az Ő ügyében? _____
Hogyan lehetünk olyanok, mint a fentiekben leírtak? _____
5. Ahelyett, hogy tanulmányaid bevégzésére és valamiféle képesítés megszerzésére várnál az Úrért végzett munka elkezdéséhez, mit kellene tenned? _____
6. Ki használja legjobban képességeit? _____

A hit fejezetei

Tálálkozások angyalokkal

Volt-e valaha olyan tapasztalatod, amikor tudtad, hogy csakis angyalok lehettek, akik az adott helyzetben segítettek? Isten gyakran küld angyalokat hűséges szolgáló megmentésére. Íme két ilyen eset Vietnámból.

Ai Hang (nem az eredeti neve) **ASAP** evangélista mesélte a következő történetet: „A helyi rendőrség rajtakapott, amikor új hívők egy csoportjával imádkoztam és dicsőítettem az Urat. Megkötözték és a jelenlevők szeme láttára vallatóra fogtak. Amikor nem válaszoltam nekik, újra meg újra megütöttek bambuszpálcáikkal. Ezután elvonszoltak egy kisteherautóhoz, és belöktek a csomagtérbe. Mélyen bementünk a dzsungelbe. Biztosan azt gondolták, hogy eltévedek és esélyem sem marad a túlélésre. Éjfél körül egyszerűen kilöktek, majd továbbhajtottak. Az erdő zajai és a sötétség megrémített. A földön fekve éreztem, hogy meleg vér csorog le a hátamon. Sem élő, sem halott nem voltam. Arra gondoltam, hogy nemsokára széttépnek a vadállatok. Összeszorítottam a szemem és Istenhez kiáltottam. „Szerető Atyám, kérlek, ments meg!” Ezután elképesztő dolog történt. A testem felemelkedett a földről, és úgy éreztem, mintha lebegnék. Amikor kinyitottam a szemem, ámulattal körülnéztem, és legnagyobb meglepetésemre felfedeztem, hogy egy ismerős külvárosi utca kövén ülök, saját lakónegyedemben. „Vajon csak álom volt?” – tűnődtem. Nem, valóság volt. Hiszem, hogy aznap este angyszárnyakon jutottam épségben haza. Ezután az eset után, amilyen gyorsan csak tudtam, visszamentem a csoportomhoz elmondani nekik, mi történt. Akik szemtanúi voltak megvereésemnek, csodálkoztak, hogy életben vagyok. Mindent meg akartak tudni arról az Istenről, akinek volt ereje egy angyal által megmenteni az életem.”

Vietnám egy másik részén, ahol a hatóságok szintén barátságtalanok a keresztényekkel, él egy etnikum: a montagnards-ok. A hatóságok szigorúan ellenőrzik a beutazást erre az elzárt területre. Egy ASAP laikus

lelkész megpróbált bemenni a térségbe, de elfogták és figyelmeztették, hogy soha többé ne térjen vissza.

Amikor másodszor is próbálkozott, egyszerűen nyoma veszett, és soha többé nem látták. Ezután Isah Young lelkész, a Hetednap Adventista Egyház Házi Gyülekezetek Mozgalom vezetője rádöbbsent, hogy túlságosan kockázatos oda küldeni embereket. A hívők imakampányba kezdtek ezeknek az embereknek a megmentéséért, és kérték Istent, hogy nyisson nekik utat hozzájuk.

Mintegy három évvel később Isten utat nyitott egy házaspárnak, akik a másik oldalról, a szomszédos ország felől közelítették meg. A következő jelentéssel tértek vissza: Egy magas, ragyogó arcú idegen jelent meg néhány törzsfőnöknek, és adott nekik egy rádiót. Mi több, utasításokkal is ellátta őket a rádió használatáról és egy bizonyos

adó megkereséséről, majd bátorította őket, hogy hallgassák a műsorokat. Ezután eltűnt. Az a bizonyos adó pontosan az **ASAP** Peace and Happiness (Béke és Boldogság) műsora volt, melyet az Adventista Világrádió sugárzott. Az emberek hallgatták Isah Young lelkész prédikációit Isten Igéjéből, és szombatünnep-lökké váltak. Ez a jelenség nem egy, hanem húsz faluban következett be azon a vidéken. Azok az emberek tudják, hogy az idegen egy angyal volt, akit Isten küldött válaszképpen a montagnards-ok megmentéséért mondott őszinte imákra.

Imádkozzunk védelemért. Drága mennyei Atyánk, köszönjük, hogy mennyei lényeket küldesz, akik erős karral segítenek a szükség idején. Kérünk, küldd láthatatlan angyalok seregét, hogy védelmezzék és segítsék az **ASAP** misszionáriusokat, de ugyanakkor engem és szeretteimet is ma.

A www.asapministries.org honlapon vagy a **1-866-365-3541** telefonszámon megismerhetitek az **ASAP** szolgálatot, és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkájának előrevitelt Délkelet-Ázsiában.

Vietnámi rendőrtiszt

© iusticiu81; License – <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/>

AZ ÁRRAL SZEMBEN

Biztosan elveszünk,
ha együtt sodródunk
a világgal... Könnyelmű,
önző szeretetünkkel,
hanyagságunkkal veszélyez-
tetjük lelkünket.

Gyülekezeti SZOLGÁLAT

Aranyszöveg | Gal 6:10

„Annakokáért míg időnk van,
cselekedjünk jót mindenekkel,
kiváltképpen pedig a mi hitünk-
nek cselédeivel.”

I. RÉSZ

Mire gondolsz a „gyülekezet” szó hallatán? Egy fehér épületre magas toronnyal? Egy tágas, díszes székesegyházra vagy egy impozáns téglapépületre?

Ha a Bibliában kutatjuk a „gyülekezet” szó értelmét, azt találjuk, hogy az nem egy épületre, hanem magára a keresztyén közösségre vonatkozik. Íme egy példa:

1Kor 1:2 „Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, a Krisztus Jézusban megszentelteknek...”

Ebben a tanulmányban megtanuljuk, hogyan szolgálhatunk helyi gyülekezetünkben és a világszéles egyházban, Isten népének közösségében, amelyhez tartozunk.

Az Ószövetségben is létezett Isten népének közössége? Igen. István úgy hivatkozott az izraelitákra mint gyülekezetre, közösségre a pusztában. (lásd: ApCsel 7:38)

A zsidó nép története számos módszerre megtanít, hogyan szolgálhatunk most a gyülekezetünkben. Például az Egyiptomból való kivonulás után az izraeliták egyik első szolgálata az adakozás volt: önkéntes adományok a szentély felépítésére. (lásd: 2Móz 25:1-8, 36:2-7) Az emberek annyira bőkezűen adakoztak, hogy Mózesnek meg kellett kérnie őket, hogy többet ne hozzanak.

“ A valódi szolgálat forrása a Krisztus iránti szeretet és hűség. Abban a szívben, amit megérint ez a szeretet, az érte való munka iránti vágy is megszületik. ” — *Nevelés*, 268. old.

TARTALOM | B-16 | ÁPRILIS 20.

17 | Gyülekezeti szolgálat

21 | A barátokért végzett szolgálat

22 | A vallás szolgálatot jelent

24 | Véletlen vagy gondviselés?

Most is van alkalmunk bőkezűen adakozni imádati helyek (gyülekezetek) építésére és fenntartására. Isten elégedett, amikor követjük az izraeliták példáját.

2Kor 9:7 „Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból vagy kénytelenségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.”

Isten annyira nagyra értékelte a léviták szolgálatát, hogy utasítást adott a zsidóknak arra, hogy jövedelmük egy tizedével támogassák őket. (lásd: 3Móz 27:30)

4Móz 18:21 „De ímé a Lévi fiainak örökségül adtam minden tizedet Izráelben; az ő szolgálatjokért való osztályrész ez, amellyel teljesítik ők a gyülekezet sátorának szolgálatát.”

A léviták feladata a szentélyszolgálat fenntartása és Isten Igéjének tanítása volt. A hatékonyság érdekében a léviták a törzsek között szétszórva éltek.

„Ők voltak a nép tanítói, vendégeik minden ünnepségen, és mindenütt úgy tisztelték őket, mint Isten szolgálait és képviselőit.” (*Nevelés*, 148. old.)

Mal 2:7 „Mert a papnak ajkai őrzik a tudományt, és az ő szájából törvényt várnak, mivel a Seregek Urának követe ő.”

Asa király idejében megmutatkozott, mennyire szükség van szolgálatukra.

2Kron 15:3,5 „Sok ideje, hogy Izráel az igaz Isten nélkül, tanító pap nélkül, és törvény nélkül van. (...) De ezekben az időkben nincs békessége sem a kimenőnek, sem a hazajövőnek, mivelhogy nagy a nyomorúsága mindazoknak, akik e földön laknak.”

Isten felkér bennünket, hogy ugyanúgy tartsuk fenn az evangélium munkásainak szolgálatát, ahogy az izraeliták tették. Csodálatos áldásokat ígért azoknak, akik ennek engedelmeskednek.

Mal 3:10 „Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.”

Kiváltság, ha támogathatjuk ügyét. A hűséges adományok áldására szolgálnak az egyháznak, de az adakozó cserébe még több áldást kap.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

II. RÉSZ

Isten nemcsak anyagiakkal áldotta meg az izraelitákat, hogy támogathassák a szentély építését, hanem különleges képességeket is adott nekik, melyeket felhasználhattak Isten szolgálatában.

2Móz 31:2-6 „Ímé, név szerint meghívtam Bésaléelt, (...) és betöltöttem őt Istennek lelkével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterséghez. (...) És adtam minden értelmesnek szívébe bölcsességet, hogy elkészítsék mind azt, amit néked megparancsoltam.”

Isten egyháza rendelkezésére bocsátja a küldetés elvégzéséhez szükséges eszközöket és tehetségeket. Ez a Szentlélek különleges munkája.

1Kor 12:7 „Mindenkinek azonban haszonra adatik a Léleknek kijelentése.”

Ezekről az ajándékokról 1Kor 12., és Róm 12. fejezeteiben olvashattok. Hogyan kellene használnunk az Istentől kapott lelki ajándékokat? Pál így utasít:

1Kor 14:12 „Azonképpen ti is, minthogy lelki ajándékokat kívántok, a gyülekezet építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok.”

Az „építés” szó itt tanítást, fejlesztést jelent. Istentől kapott tehetségünket a gyülekezet szolgálatában, annak felvirágoztatására kellene használnunk. Amikor látod, hogy valamit meg kell tenni, ne abban reménykedj, hogy majd valaki más megteszi. Vállald el te!

Például látogasd meg azokat, akik nem tudnak eljönni a gyülekezetbe. Olvass nekik a Bibliából, énekelj és imádkozz velük. A szombati közös étkezés előkészületeiben is segíthetsz. Készíts ételt valamilyen ételallergiás személynek, és címkézd fel megfelelően. A gyermekszombatiskolának van szüksége segítségre? Ajánlkozz tanítónak, zongoristának vagy segítőnek

a gyerekszolgálatban. Szervezz ifjúsági könyvosztást vagy közösségi látogatási programot. Járj házról házra, és imádkozz az emberekkel. Ha ilyen tevékenységekbe kapcsolódsz be, megszerzed azt a tapasztalatot, amely egész életedben segítségedre lesz. Figyelj a látogatókra, és részesíts mindenkit meleg fogadtatásban. Hívd meg az érdeklődő fiatalokat az ifjúsági csoportba.

Gyülekezetednek számos olyan szükséglete van, amelyet betölthetsz. Tedd fel magadnak a kérdést: „Mire van szükség, és hogyan segíthetnék a leghatékonyabban?” Bizonyosodj meg róla, hogy nem hanyagolod el az egyszerű, alázatos munkát, miközben várod a nagy misszióalkalmat.

III. RÉSZ

A gyülekezet hatékony működéséhez szervezett tagságra van szükség. Milyen az egyházszervezet? Hogyan osztják ki az egyházban a feladatokat? Hogyan bizonyosodnak meg róla, hogy minden időben el lesz végezve?

Egy választóbizottság imádságos lelkülettel jegyzi a gyülekezet szükségleteit és átgondolja, hogyan lehetne a legjobban szolgálatba állítani a tagok tehetőségét, képességeit. A tagokat felkéri a szolgálatra. Ilyen formában választják ki a presbitereket, diakónusokat, szombatiskolai tanítókat és a többi szolgáltevőt, vezetőt. Azok is sokféleképpen segíthetnek, akiket nem kérnek fel különleges szolgálatra.

Ha a választóbizottság rád bíz egy tisztséget, válaszolhatsz bölcsen, elvállalva a gyülekezeti szolgálatot, vagy kérhetsz gondolkodási időt, amikor imában tanácsot kérsz Istentől. Amikor bölcsességért fohászodunk, Isten megígéri, hogy teljesíti kérésünket. (lásd: Jak 1:5)

Így szolgáljuk a gyülekezetet. Felajánljuk segítségünket ott, ahol szükséges, és örömmel vállaljuk, ha felkérnek egy feladatra. Ez által készülünk fel a nagyobb elhívásra. (lásd: Lk 16:10)

A gyülekezet vezetőinek tisztsége komoly elhívás. Pál elmondta Timótheusnak, hogy a vezetők, mint például a diakónusok „először megpróbáltassanak, azután szolgáljanak, ha feddhetetlenek.” (1Tim 3:10) „Mert akik jól szolgálnak, szép tisztességet szereznek magoknak, és sok bizodalmat a Jézus Krisztusban való hitben.” (1Tim 3:13)

A jövőbeli hatékony szolgálathoz gyakoroljuk már most a vezetői szokásokat, mint például a vendégszeretetet és a kedvességet. A fiatal korunkban kifej-

„Sok keresztény azonban valami nagy feladatra vár. Mivel nem kerülhetnek olyan pozícióba, amely kielégítené becsvágyukat, nem teljesítik lelkiismeretesen az élet hétköznapi kötelességeit sem. Ezek nem érdekesek nekik. Nap mint nap elszalasztják azokat az alkalmakat, amikor bizonyosságot tehetnének Isten iránti hűségükről. Mialatt valami nagy feladatra várnak, elmúlik az élet teljesítetlen céljaival és elvégzetlen feladataival.”

— *Krisztus példázatai*, 360. old.
(lásd: Megbeszélendő kérdések)

lesztett szokásokat nem felejtjük el, és kevés kivétellel egész életünkben felhasználjuk.

Ezsdrást nem kérték volna fel felnőtt korában Isten népének vezetésére, ha fiatakként nem készült volna fel gondosan erre a feladatra. Áron utódként kiképzést kapott a papi szolgálatra, mégis felismerte, hogy sokkal többet kell a Bibliából tanulnia. Elhatározta, hogy teljes összhangba kerül Istennel, ezért három ígéretet tett: (1) szorgalmasan tanulmányozza a Bibliát, (2) engedelmeskedik minden parancsolatának, és (3) amit a Bibliából tanult, megtanítja másoknak. (lásd: Ezsdr 7:10)

„Ez Isten népe történelmének, a próféták és királyok írásainak szorgalmas tanulmá-

“ A Krisztushoz való hűség megkívánja a gyülekezeti szolgálat hűséges végzését is. Ez fontos az egyén képzésében. Egy olyan gyülekezetben, amelyet áthat a Mester élete, a szolgálat a kinti világra fog irányulni. ”

— *Nevelés*, 268. old.

nyozására készítette. A Biblia történelmi és költői könyveit kutatva akarta megtudni, miért engedte meg az Úr Jeruzsálem lerombolását és népe fogságba vitelét pogány földre. (...) Szívét érintette, tökéletesen megtért, és elhatározta, megtanulja a szent történelmet. Ezt az ismeretet áldásul és világosságul akarta felhasználni népe számára.

Ezsdrás igyekezett szívében felkészülni arra a munkára, amely hite szerint előtte állt. Buzgón kereste Istent, hogy Izráelnek bölcs tanítója lehessen. Amint megta-

nulta értelmét és akaratát a mennyei irányítás alá helyezni, élete célja lett az igazi megszentelődés elve, amelynek a későbbi évek során nemcsak a tőle eligazítást váró fiatalokra volt átformáló befolyása, hanem mindazokra, akik kapcsolatba léptek vele.”
(*Próféták és királyok*, 608. old.)

Ezsdrás megtalálta a Biblia tanulmányozásának leghatékonyabb módját. Kutatta, mit vár el Isten tőle. Ha engedelmeskedsz, keresed az alkalmat, hogy amit tanultál, azt minél vonzóbb módon oszthasd meg másokkal.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Emlékezz vissza a szegény özvegy két fillérének történetére (Mk 12:41-44) és Mária ajándékára (Mk 14:3-9). Mi tette különlegessé ezeket az ajándékokat? Az ajándék nagysága? Az adakozás lelkülete? Valami más?

II. RÉSZ

2. Hogyan szolgálhatunk a gyülekezetben?

1Tim 4:12 _____

Zsolt 111:1 _____

ApCsel 2:44,45 _____

ApCsel 9:36 _____

ApCsel 12:5 _____

3. Hogyan szolgálhatnál jobban helyi gyülekezetedben? _____

III. RÉSZ

4. Gondolj valakire gyülekezetedből, aki gyakran vállal el önkéntes feladatokat. Hogyan tudnál jó szolgálatot végezni a gyülekezetedben ennek az embernek segítve? _____

5. Kik kellene a választóbizottságnak gyülekezetvezetőnek felkérnie? Az emberek egyszerűen az által válnak képessé erre a tisztségre, hogy hajlandóak igennel válaszolni a bizottságnak? 1Tim 3:1-12 _____

6. Olvasd el Ezsdr 7:10. versét. Hogyan követhetnéd Ezsdrás példáját? _____

Más távlatok

...gondolatok a korai adventista kiadványokból

A barátokért végzett szolgálat

Léteznek egy olyan keresztény hajlam, hogy elsősorban az idegenekért és nem az ismerősökért teszünk meg mindent. Ez valószínűleg abból adódik, hogy mindenki ismeri barátai és ismerősei hiányosságait, de az idegenekét nem.

Mivel Isten mindannyiunkat ebbe a világba helyezett, hogy összhangban éljünk egymással és dolgozzunk a körülöttünk élők örök érdekeiért, hogy Isten országában is élvezhessük társaságukat, első és legfontosabb célpontjainknak nem a hozzánk legközelebb állóknak kellene lenniük? Ha hiányosságaik ismerete megakadályozza az értük végzett munkánkat, emlékezzünk arra, hogy Jézus már eljövetele előtt ismerte a bukott emberiség bűnösségét, de eljött, szentvedett és meghalt értünk. Felvállalta, hogy felsegíti az elesett embereket és kijavítja jellemhibáikat.

Nem azokért tudnánk sokkal hatékonyabban dolgozni, sokkal megértőbben imádkozni bölcsességért és kegyelemért, akiknek már ismerjük vétkeiket? Ha Krisztus gyermekei vagyunk, miért nem Krisztus szeretetéhez hasonlóan árad szimpátiánk, hogy felemelje azokat, akikről tudjuk, hogy elesetek?

A világi ügyekben nem arra összpontosítunk leginkább, ahol legnagyobb a szükség? Miért nem tesszük ezt lelki téren is? A mások iránt érzett szeretet és gondoskodás érzése nem buzdít arra, hogy kijavítsuk saját jellemhibáinkat, amelyek a másokért végzett munkánk útjába állnak? Gyakoriak azok az esetek, amikor saját hibáink tudata akadályozza, hogy dolgozzunk azokért, akik a legjobban ismernek. Ha ez így van, ahelyett, hogy a kizárólag idegeneknek nyújtott szolgálati

alkalmakat keresnénk, nem lenne jobb számunkra, ha olyan feladatokat vállalnánk, amelyek saját rossz hajlamaink kijavítására készítetnek? Ezek az erőfeszítések nem erősítenének meg az idegenekkel való munkára?

Ha vannak ismerőseink között olyanok, akik elidegenedtek tőlünk, ha vannak ellenségeink, türelmes

munkával sikeresen barátainkká és Isten barátaivá tehetjük őket. Mekkora erővel töltene el ez minket, amikor kilépünk egy idegen világba. Ha kedves lelkülettel és a szeretet erejével sikerül megnyerni ismerőseinket, ezen erő létezésének tudata, valamint az a gon-

dolat, hogy ők is mellettünk állnak a munkában, olyan erő forrását jelenti, amelyet kevesen birtokolnak. Aki sikeresen végzi ezt a munkát, Jézus lelkületével rendelkezik. Az ilyen szolgálatot a lélek megalázkodása és bűnbánat kíséri, és az isteni elfogadás olyan tudatosításához vezet, amely lehetővé teszi, hogy nagymértékben kiáradhasson ránk áldása.

Ó, ha Isten ihletné elménket és szívünket, hogy dolgozzunk azokért, akikkel a leggyakrabban kapcsolatba kerülünk! Ha így teszünk, senki nem mondhatja majd akkor, hogy nem teljesítettünk jobban ismerőseink jellemnevelése terén, amikor az emberek bepillantást nyernek majd a mennyei feljegyzésekbe és nyilvánvalóvá válik Isten ítélete, megláthatjuk befolyásunk hatását azok életében, akik mellett élünk.

**Aki sikeresen végzi
ezt a munkát,
Jézus lelkületével
rendelkezik.**

Történelmi kapcsolat

Folyamatos közösség

Isten munkatársai vagyunk. Krisztus az egyház feje a földön, és azt kéri, hogy mindenki, aki hisz Benne mint Megváltóban, engedelmeskedjen Igéjének. Jézushoz hasonlóan mindennél jobban szeressük Istent és a bűnben vergődőket.

Minden gyülekezetben legyenek olyan emberek, akik előkészítik a missziós erőfeszítéseket, megtanítják a munkásokat a tapintatos kapcsolatteremtésre és a legjobb missziós módszerekre. Minden városban, minden lehetséges munkaterületen sok munkásra van szükség. A világegyetem Teremtője, akié minden hatalom mennyen és földön, megígérte, hogy mellettünk marad és együtt dolgozik földön élő egyházával. Angyalokat jelölt ki, hogy együtt dolgozzanak az emberekkel a bűnös lelkek megmentése érdekében. Az egész menny szolgál a megváltás örököseinek, osztogatva a Szentlélek megújító erejét azoknak, akik a lelkek megmentésén dolgoznak.

Egyetlen gyülekezet sem maradhat passzív, egyetlen tag sem lehet felelőtlen vagy tétlen. Az Úr nem sokára eljön, hogy megbüntesse a föld lakóit romlottságukért. A figyelmeztetés üzenetének el kell jutnia a bűnösökhöz, hirdetni kell azoknak, akik nem rendelkeznek az igazság világosságával. Az egyházat meg kell tanítani, hogy idejét és pénzét ne saját magára költse, hanem odaadón árássa fényét azokra, akik még a sötétben járnak. A teljes törvény benne foglaltatik abba, hogy szeressük Istent teljes szívünkkel, és felebarátainkat, mint magunkat. A szeretet ezen két elvén nyugszik az egész törvény és a próféták. Az Úr Jézus szereti azokat, akikért meghalt, és kéri, hogy minden hívő önmegtagadással és önfeláldozással működjön együtt Vele. Akik hisznek Krisztusban mint személyes Megváltójukban, őszinte erőfeszítéseket tesznek, hogy megismertessék Őt másokkal. Ő az út, az igazság és az élet, és az igazság bemutatása által a veszendő lelkek üdvösséget nyernek.

Folyamatosan Istenre kell tekintenünk, őszinte imával erősítenünk lelkünket. A vallás egyenlő a szolgálattal. Isten választottai az Ő munkatársai is egy-

ben. Nem vehetjük össze az ént és az önzést az igaz, hűséges szolgálattal. Akik belépnek a boldogság kapuján, hűségesnek találtnak. Olyan szolgálatot tettek, hogy Megváltójuk mondhatja: „Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe.” Az Úr világosan lefektette azokat a feltételeket, amelyeket követőinek cselekedetekben és igazságban teljesíteniük kell. „Ha valaki én utánam akar jöni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem.”

Felhívom a fiatalok figyelmét elhívásuk fontosságára. Ne kockáztassátok örök érdekeiteket. Ha ezt teszitek, elvesztitek a boldogságot, a békét, a nyugalmat és a reményt ebben az életben, sőt halhatatlan örökségeket is. Fiatal barátaim, ítélet alatt vagytok. De Krisztus kegyelme által engedelmeskedhettek Isten parancsolatainak, és naponta erőt nyertek, hogy ne csüggedjetek. A mennyei kegyelem bőségesen árad minden lélekre, hogy mindenki győztesen kerüljön ki a harcból. Ne lustuljatok el! Ne áltassátok magatokat azzal, hogy ha jellemetek természetes útját követitek, akkor is üdvösséget nyertek; hogy a világ árjával evezhettek együtt, engedékenyek lehettek magatokkal szemben, és mégis győzve tudtok kiállni az ellenség erői ellen a válság idején. Naponta tanulnotok kell, hogyan használjátok fegyvereiteket, a Lélek kardját, amely Isten Igéje. Meg kell tanulnotok ellenállni a gonosznak, hogy távozzon el tőletek. Naponta meg kell tanulnotok engedelmeskedni a seregek Urának.

Fiatal barátom, imádkozol? Képzeld magad, hogy könyörögj tiszta gondolatokért, szent törekvésekért, igaz szívért és tiszta kezekért? Ajkaid énekkel dicsőítik Istent, és keresed az Ő akaratát? Ez a fajta képzés lesz a legnagyobb értéked, mert hozzásegít egy Krisztushoz hasonló jellem kialakításához. Így meg-

“

„Az Úr Jézus szereti azokat, akikért meghalt. Kéri, hogy minden hívő önmegtagadással és önfeláldozással működjön együtt Vele.” ”

tanulod, hogyan nyerd el Krisztus igazságának ruháját, magadnak igényelve az igéjében található ígéreteket. Sokakat űz a vágy a másokért végzett szolgálatra. Tanuljanak meg alázatosan járni Istennel, teljesítsék akarátát, ahol vannak. Tanuljanak meg engedelmeskedni, hogy amivel tudnak, azzal szolgáljanak. Végezzék el a legalázatosabb munkát is és tudatosítsák, hogy bármilyen helyzetbe vagy körülmények közé kerülnek, Krisztust szolgálják. Az alázatos fizikai munkában felfedezzük, hogy Isten mellettünk van. Sáfarkodjunk megfelelően a ránk bízott tehetséggel és képességekkel. Az alkalmak és lehetőségek

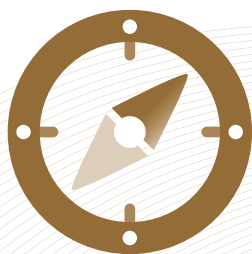
megmutatkoznak előttünk ott, ahol vagyunk, és ha keressük, hogyan szolgáljuk Krisztust, észrevesszük és fejlesztjük ezeket. A legalázatosabb helyzetben is találunk alkalmat határozott és hűséges kiállásra. Ha hűségesen szolgáljuk az Urat a legmegalázóbb helyzetekben is, komolyabb megbízatásokat is kapunk. Ha hűségesek vagyunk a kevesen, hűségünk bizonyítja, hogy Krisztus iskolájában tanultunk, és szélesebb körben is helytállunk. Jézus mondta: „Aki hú a kevesen, a sokon is hú az.”

— *The Youth's Instructor*, 1895. november 7.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mi az a három dolog, amit Krisztus elvár azoktól, akik mint személyes Megváltóban hisznek Benne?

2. „Egyetlen tag sem lehet felelőtlen vagy tétlen.” Te hogyan továbbítod a figyelmeztető üzenetet a bűnösöknek? Ha nem teszed, hogyan kezdhethéd el most? _____
3. Mit jelent a vallás? _____
4. Melyik fajta nevelés lesz a legnagyobb értékünk? _____
5. Mi az eredménye annak, ha a kis dolgokban hűségesek maradunk? _____

A hit fejezetei

Véletlen vagy gondviselés?

Mit gondolsz napjaink eseményeiről: pusztán véletlennek vagy isteni gondviselésből erednek? Amikor elolvasod ezt a történetet, te is arra a következtetésre jutsz, hogy Pen Narith lelkész találkozásait a mennyben tervezték el?

„Nyiratkozni jöttem” – mondta Pen Narith a falu borbélyának, miközben kényelmesen hátradőlt a pálmafa alá állított széken. Jól esett neki az árnyék az égető trópusi napsütésben.

„Honnan jöttél?” – kérdezte vidáman a borbély.

Pen Narith harminc kilométert utazott kis motorján, és azon gondolkodott, hogy a következő faluban tervez bibliatanulmányokat tartani. Rövid gondolkodás után válaszolt. „Egy innen keletre fekvő városból érkeztem.”

„Miért utaztál erre a vidékre?” – folytatta a borbély barátságos modorban.

„Biztosan nem véletlenül vagy itt, beszéljess ezzel az emberrel!” – sürgette csendben a Szentlélek. Pen Narith felismerte a kedves ösztökélést, és nem akarta elszalasztani a bizonyágtevés alkalmát.

„A faluba tartok, hogy egy csoport új hívővel tanulmányozzam a Bibliát. Én vagyok a lelkészük” – mondta.

A borbély felnézett és izgatottan felkiáltott: „Én is hiszek Jézusban!” Pen Narith azonnal tudta, hogy ez nem véletlen találkozás, hanem Isten gondviselése. Mivel a kambodzsaiak 97%-a buddhista, Pen Narith nem minden nap találkozott keresztényekkel.

„Honnan szereztél tudomást Jézusról?” – kérdezte lelkesen Pen Narith. Örült, hogy hívő felebaráttal találkozott. Kim Neth, a borbély, elmesélte történetét, mely szerint 1986-ban a vörös khmerek ellen harcolt a kormány oldalán. Egy aknamezőn megsérült, de visszanyerte életkedvét és reményét, amikor a megváltásról szóló jó hírt meghallotta egy rádióműsorban. Pen Narith elképedve hallgatta Kim Neth történetét. A borbély reménytelenségében egyszer majdnem véget vetett életének, de megismerte Jézus Krisztust mint személyes Megváltóját, ami bátorságot adott neki és életben tartotta.

A hajvágást elvégezték és a beszélgetésnek is vége szakadt, mert mások is várakoztak. Pen Narith elha-

tározta, hogy Kim Neth állandó kliense lesz, mert remélte és imádkozott azért, hogy lehetősége adódjon egy nap együtt tanulmányozni a Bibliát új keresztény barátjával.

Amikor következő alkalommal hajvágásra érkezett, Kim Neth olyan örömmel üdvözölte, mint egy eltűntnek hitt rokont. Miután a lelkész többször is ott vágatta a haját és közben kellemesen elbeszélgettek hitükről, Kim Neth a következő kéréssel fordult hozzá: „Nem tanítanád nekem és a feleségemnek is a Bibliát otthonunkban, ahogy más falvakban teszed?”

Pen Narith felkiáltott örömeiben: „Dehogynem. Nagyon szeretném!” Egy hónapig hetente kétszer találkoztak. Ekkor Kim Neth és felesége úgy érezték, hogy készen állnak elfogadni a szombat igazságát és

a többi adventista alapelveit, amelyeket addig nem ismertek. Kérték a lelkészt, hogy keresztelje meg őket, és ő boldogan tett eleget kérésüknek.

Pen Narith soha nem gondolta volna, milyen csodálatos dolgok származnak abból, hogy aznap megállt nyiratkozni. Ha valaha megállt volna Kim Neth szabadteri borbélyüzleténél a városból kivezető út mentén, meghallgathatták, milyen lelkesedéssel tesz bizonyágot arról, hogyan váltak kristálytisztává számára a bibliai igazságok, és mit jelent neki ma Jézus. Kim Neth elindult, hogy egy másik faluban, egy új csoportnak tartson bibliatanulmányokat szombat reggelenként.

Imádkozzatok a bizonyágtevés alkalmaiért!

Drága mennyei Atyám, bocsásd meg, hogy gyakran annyira elfoglalt voltam, hogy elszalasztottam az alkalmakat, amelyeket Te nyitottál meg előttem a bizonyágtevésre. Keresztelj meg engem és az ASAP misszionáriusokat Szentlélekkel, hogy készen álljunk beszélgetni azokkal, akiket Te ma hozzánk irányítasz.

Kambodzsai borbély

© DPA photo library. License—http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/

A www.asapministries.org honlapon vagy az **1-866-365-3541** telefonszámon megismerhetitek az **ASAP szolgálatot**, és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkájának előrevitelét Délkelet-Ázsiában.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

Biztosan elveszünk, ha együtt sodródunk a világgal...
Könnyelmű, önző szeretetünkkel, hanyagságunkkal veszélyeztetjük lelkünket.

Szolgálat A VÁROSBAN

I. RÉSZ

A világ elképesztő és zavaró módon változik. Például: bár a Föld népessége meg-négyszereződött ükszüleink születése óta, bolygónk nem lett nagyobb.

Azt gondolhatjátok, ez azt jelenti, hogy kevesebb vidéki terület maradt üresen, azonban a lakosság száma elsősorban a városokban növekedett. Tehát, ha a világ minden emberéhez el kell jutnunk, akkor leginkább a városokra kell összpontosítanunk. A Biblia bemutatja, hogyan is jöttek létre a városok. Isten eredetileg egy kertszerű lakhelyet tervezett az embernek. Nem Ő rendelkezett úgy, hogy összezsúfoltan éljenek. A testvérgyilkos Kain Isten elleni lázadásakor alapította az első várost (lásd: 1Móz 4:17).

“Azok az állapotok, amelyekkel a keresztény munkások a nagyvárosokban szembekerülnek, jelentse-nek ünnepélyes felhívást a fáradhatatlan törekvésre azon milliók érdekében, akik a közelgő végzet árnyékában élnek.”

— Evangelizálás, 25. old.

Aranyszöveg | Mt 9:35

„És körüljárja vala Jézus a városokat mind, és a falvakat, tanítván azoknak zsinagógáiban, és hirdetvén az Isten országának evangéliomát, és gyógyítván mindenféle betegséget és mindenféle erőtelenséget a nép között.”

Leszármazottai választották a völgyeket, míg Isten népe visszavonult a félreeső hegyekbe, csodálatos természeti környezetbe. Az idő múlásával a fiatalok Kain nyomába léptek. Elhagyták hegyvidéki otthonukat, városi nőket vettek feleségül, nem Isten akara szerint házasodtak (lásd: Júd 11, *Pátriárkák és próféták*, 81. old.).

Az özönvíz után Noé Kainhoz hasonló leszármazottai elhagyták az Ararát környéki félreeső hegyvidéket, és Isten parancsával dacolva Sineár földjén megalapították Bábelt.

1Móz 11:4 „És mondanak: Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot,

TARTALOM | B-17 | ÁPRILIS 27.

25 | Szolgálat a városban

29 | „Blues”

30 | Menj, hirdesd az evangéliumot

32 | Hármasszabadítás

melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén.”

Figyeljétek meg a hasonlóságokat az akkori és a jelenlegi városok között.

„Akik eltávolodtak Istentől, azok városokat építettek maguknak, és gyönyörködtek a pompában, a luxusban és mindabban a gonoszságban, ami miatt a városok ma is a világ büszkeségének, de egyben átkának is számítanak. Azok az emberek azonban, akik az Isten által megszabott életelvekhez ragaszkodtak, a mezők és hegyek között laktak.” (*Nevelés*, 33. old.)

A boldogságot nem Isten utasításait félretéve találjuk meg. A városok már a kezdetektől megteltek erőszakossággal, kegyetlenséggel, bűncselekményekkel, a gazdagság és a szegénység végleteivel, türelmetlenséggel, erkölcsi romlással és betegségekkel. A városok elűzik a békét és a csendet. De miért választottak az ókoriak városokat a lakhelyül a vidék helyett?

Először is, mert ott látszólag sokkal könnyebben és gyorsabban tehettek szert vagyona. Ezért választotta végül Lót Sodoma városát. Másodsorban, a városi élet sokkal vonzóbb, érdekesebb volt, mint a falvak nyugodt, csendes, békés, kimért ritmusa. Harmadszor, a városi társadalom nem ítélte el az élvezeteket, hanem ellenkezőleg, csábítóvá és elérhetővé tette. Negyedrészt, a városok a jólétre, a kényelemre, az élvezetekre összpontosítottak, feledve a kemény munkát és a küzdelmes életet.

II. RÉSZ

Napjainkban népszerű gondolat, hogy a városi embereknek úgy tudunk a legjobban segíteni, ha köztük élünk. Támogatja a Biblia ezt a gondolatot? Figyeljünk meg néhány bibliai példát.

Jézus, tökéletes példaképünk, nem tartott fenn otthon a városban. Igen, nagyon sok nappali órát töltött ott, azonban szabadidejében családotknál, kertekben, a városokat körülvevő mezőkön tartózkodott. Amikor a városban dolgozott, az éjszakát valahol a közelben töltötte, majd reggel visszatért, hogy végezze munkáját. (lásd: Mt 21:18, Jn 18:1) A városon kívül, „a galileai dombok egyik félreeső otthonában” nőtt fel. (*A nagy Orvos lábnyomán*, 365. old.)

Isten azt mondta, hogy verejtékező homlokkal együk kenyerünket. Tövisokről és bogáncsról beszélt, amelyek szükséges velejárói életünknek. A városok azonban verejték nélkül megszerzett ételt, tövises és bogáncsok nélküli életet kínáltak.

Most, amikor már ismerjük a városok történetét, beszélhetünk arról, hogy mire van szüksége a városi embernek, és hogyan tudjuk a legjobban szolgálni. Mire van a városi embernek szüksége?

Elsősorban és leginkább: békességre. A városban soha nincs valódi pihenés. Olyan, mint a hullámozó tenger. Folyamatos a nyugtalanság, a tevékenység soha nem áll meg, a határidőknek nincs vége, és a szórakozás sem szünetel.

Ugyanakkor egészségre is szükség van. A stressz, saját vágyaink kielégítése, a bűn, a városi környezetszennyezés gyengíti az ember életerejét. Megfosztják energiájától és egészségétől.

A városi embernek szabadságra is szüksége van. Fel kell szabadulnia a függőségek, a szenvedélyek, a divat, a közvélemény, a magány, az elszigeteltség rabságából. Sokaknak a visszaélésekből és a mindent felörlő szegénység csapdájából kell kimenekülniük.

És természetesen, a városi embernek megbocsátásra van szüksége. A bűn és a város együtt emlegetett fogalmak.

Hogyan szolgáljunk ezeknek az embereknek? Ezt tanuljuk meg a következő két részből.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

Sokat tanított és gyógyított vidéken, falvakban, ahol a természetből vett szemléltetéseivel könnyen Istenhez irányította hallgatói figyelmét. Emberek ezrei jöttek, sokan a városokból, hogy hallgassák a csodálatos Tanítót.

Jézus példájának követése mindig biztonságos és jó módszer, városi misszióterületen is. Az Ő módszere használva sikereket érünk el.

Az Ószövetségben kiváló összehasonlítást találunk a két különböző városi missziós megközelítés-

“Napjainkban az egész földet borító lelki sötétség a lakosság zsúfolt központjaiban a legsűrűbb. Éppen a nemzetek fővárosaiban látja az evangélium munkása a megrögzöttséget, a megátalkodottságot s a legnagyobb ínséget.”

— *Evangelizálás*, 25. old.

ről. Ábrahám az „odalátogatás” módszerét, Lót pedig az „ott élés” módszerét alkalmazta. Isten parancsának engedelmeskedve Ábrahám elhagyta Ur városát és Kánaánba költözött, ahol vidéken élt. Isten úgy alakította számára a dolgokat, hogy Ábrahám segítséget nyújthasson Sodoma városának. Így az egész város értékelte Ábrahámot és vallását. (lásd: 1Móz 14. fejelet.) Nem tudjuk, hányan költöztek ki Sodomából Ábrahám táborába. Ha azonban valaki megtette, akkor nemsokára rádöbbsen, hogy élete múlt a gonosz város elhagyásán. Tudjuk, hogy Ábrahám evangélizációs módszere hatékony volt.

„Ábrahám (...) háza népe igen nagy volt, mintegy ezer emberből állt. Sokan közülük családfők voltak, nem kevesen csak akkoriban fordítottak hátat a pogányságnak.” (*Nevelés*, 187. old.)

Ábrahámhoz hasonlóan Lót is igaz ember volt. Undorodott Sodoma bűneitől.

III. RÉSZ

Az özönvíz előtti városok Sodomához hasonlóan gonoszak voltak. Énokh tervbe vette evangélizálásukat, és módszere sokkal hatékonyabb volt Lóténál.

„Énokh Istennel járt, de nem valamelyik erőszakossággal és gonoszsággal szennyezett város közepén lakott, mint ahogy Lót Sodomában. (...) Családjával együtt a lehető legtisztább környezetben élt. Időről időre felkereste az embereket az Istentől kapott üzenettel. (...) Az üzenet hirdetése után mindig magával vitte azo-

2Pt 2:7,8 8 Lót, „aki az istenteleneknek fajtalanságban való forgolódása miatt elfáradt; (Mert amaz igaz, azok között lakván, a gonosz cselekedeteket látva és hallva, napról-napra gyöttri vala az ő igaz lelkét).”

Lót évekig élt abban a gonosz városban. Számtalan alkalma volt segíteni a sodomaiakon. Hány embert szabadított meg, amikor elhagyta a várost? Egyetlen egyet sem. Gyermekait elcsábították sodomai barátai, és feleségét is elvesztette, aki vonakodott otthagyni a várost.

„Amikor Lót Sodomába költözött, komolyan elhatározta, hogy távol tartja magát a gonoszságtól, és ugyanezt megparancsolja családjának is. De teljes kudarcot vallott.” (*Patriárkák és próféták*, 168. old.)

Miközben válaszolunk Isten hívására és a városban dolgozunk, ne tévesszük szem elől az igéjében leírt figyelmeztetést.

„Lót sok bajtól óvhatta volna meg a családját, ha nem a gonosz, romlott városban keres otthont. Mindazt a munkát, amit Sodomában végzett, akkor is elvégezhetne volna, ha a várostól bizonyos távolságban lakik.” (*Evangelizálás*, 78. old.)

Isten azt kívánja, hogy evangélizáljunk a városokban, de ne úgy, hogy közben elvesztjük családjunkat. Kérjünk Istentől bölcsességet, hogy megfelelően és hatékonyan dolgozhassunk a városban élő emberekért. (lásd: Megbeszélendő kérdések)

kat, akik elfogadták a meghívást.” (*Maranatha*, 184. old.)

A városok lakóinak szüksége van keresztény irodalomra. Bár napjainkban a közösséghez szóló üzeneteknek is nagy szerepük van az igazság terjesztésében, a személyes munka mindig hatékonyabb. Szükség van könyvevangélistákra, akik házról házra viszik a könyveket. Városlakók ezrei tanulják meg a hármasságot az általuk árult könyvek lapjairól.

„Szükség van könyvevangélistákra a nagyvárosokban. (...) Amint házról házra járnak, olyan lelkekre lelnek, akik éheznek az élet kenyerére, akiknek elmondhatják az üzenetet. (...) Mondhatjátok: Nem vagyok lelkes, nem tudok az embereknek prédikálni. Igen, lehet, hogy nem tudsz prédikálni, de... lehetsz Isten segítő keze. (...) Fiatalok, a Mester elhívott titeket erre a munkára.”
(*Colporteur Ministry*, 23,24. old.)

A városokban orvosi misszióra is szükség van. A városban lakó emberek fáradtak és betegek. Közülük sokan készek meghallgatni, hogyan nyerhetik vissza egészségüket. Az orvosi misszió sokakat kiszabadít a mértéktelenség rabláncából. A megfelelő egészségügyi szokások által megtisztított elmével képesek lesznek értékelni és megérteni a jelenvaló igazságot. A városoknak szüksége van gyülekezetekre, ahol a hívők imádhadják Istent. Szükség van adventista általános iskolákra, ahol tanítják az ifjakat. Isten azért tervezte ezeket az intézményeket, hogy világítsanak az ilyen sötét helyeken.

„Ily módon sokat tehetnénk azoknak a gyermekeknek a megmentéséért, akik egyelőre nem tudnak eljönni a városokból. Ez olyan ügy, ami megéri a legnagyobb erőfeszítéseket is. Egyházi iskolákat kell alapítanunk a városokban élő gyermekek számára, amelyekben gondoskodni kell a legmagasabb műveltség elsajátításához szükséges oktatásról.” (*Gyermekeknevelés*, 306. old.)

Az egészségügyi misszió, a könyvtárusítás, az imaházak, az iskolák készítik elő a végső evangélizációs kampányok útját a városokban.

A városok hatalmas misszióterületek, és a segítségnyújtáshoz nagy tervek, projektek van szükség. Jelenleg a legjobb szolgálat, amit a városokért tehetünk, ha felkészülünk könyvevangélistának, egészségügyi misszionáriusnak, evangélistának, lelkesnek, tanítónak. Amikor készen állunk, áldozunk heteket vagy hónapokat, hogy segítsünk azokon az embereken.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Miért építették a Babel tornyot és a hozzá tartozó várost? _____
2. Miért nem népesedett be a föld tanyákkal? Miért jöttek létre a városok? _____

II. RÉSZ

3. Milyen körülmények között tudott Ábrahám kedvességet mutatni Sodoma lakói irányában? _____
Történt-e valami a közeledben levő városban, amely alkalmat adott a vidékieknek, hogy segítő kezet nyújtsanak? _____
4. Állítsátok ellentétbe Ábrahám és Lót városi evangélizációs módszerét, valamint elért eredményeiket. _____

III. RÉSZ

5. Bár Énokh gyakran dolgozott a városban, bölcsen más lakhelyet választott. Milyen testi és lelki veszélyeket kerülhet el egy család napjainkban, ha az ő példáját követi? _____

További tanulmányozásra: *Evangélizálás*, 25-44. old., *Pátriárkák és próféták*, 84-89. old.

Más távlatok

...gondolatok a korai adventista kiadványokból

„Blues”¹

Mi a „blues”? Egy betegség? Vagy egyszerűen egy erőteljes elégedetlenség-érzés? Valami, ami ellen harcolunk és legyőzzük, vagy egy legyőzhetetlen betegség, amely ellopja nyugalunkat, és káros, ártalmas, egészségtelen sejtelmekkel tölti be elménket?

Íme, néhány nagyon lényeges tény erről a „blues”-nak nevezett állapotról. Az esetek nagy részében a jóléti társadalomban fordul elő, azok életében, akiket nem gyötörnek az élet terhei, a létfenntartás aggodalmai, hanem csak kissé szoronganak a mindennapok miatt; ugyanakkor többségében a vallási meggyőződéssel nem rendelkező emberekre jellemző. Nem azt akarjuk mondani, hogy a keresztények vagy a komolyan gondterhelt, esetleg nélkülöző emberek nem eshetnek depresszióba a körülmények vagy a testi szenvedés miatt, hanem azt, hogy ez a sajátságos elmeállapot elsősorban azokra vonatkozik, akik nem küzdenek ilyen jellegű problémákkal. Hányszor panaszkodnak olyanok, akik jólétben élnek, nincsenek különösebb megpróbáltatásaik és kiváltságosnak látszanak, és mégis lehangoltak mogorvák: „Olyan depis vagyok! Remélem holnap jobban érzem majd magam.”

Egy keresztény nem csüggedhet. Akiért Isten anynyi mindent megtett, ne engedje meg magának a mogorva magatartást. Ha depressziósnak érezzük magunkat és szeretnénk egy hatékony megoldást a ránk nehezedő nyomasztó érzés elűzésére, menjünk, és szolgáljunk másoknak vagy Mesterünknek. Ne feledjük, hogy az elégedetlenség vagy depresszió legjobb és legbiztosabb elenszere meglátogatni valakit, aki valós gondokkal küzd. Egy ilyen látogatás után hálás szívvel térünk haza, amiért az irgalmas Isten megőrzött minket a megpróbáltatástól és a szenvedéstől.

Ez a „blues” érzés jelent elégedetlenséget, Isten jósága elismerésének hiányát, az egészségügyi törvényekkel való visszaélést vagy akaratlagos elmerülést egy szükségtelen csüggedésbe. Bízatok Istenben! Őrizétek egészségetek, gondolatok többet másokra, mit

magatokra, és űzzétek el a melankóliát! A „blues” állapotot gyakran a túl sok munka vagy akár a túlzott semmittevés is okozhatja. Ilyen esetben egy kis felüdülés nem árt.

„Mi a gond?” – kérdezte aggodalmaskodva egy ismerős, amikor találkozott egyik jól öltözött, jól táplált barátjával. Feltűnt neki a másik mogorva arckifejezése,

mely egyértelműen szenvedő testre és lélekre utalt. „Ó, annyira depis vagyok, pedig semmi okom nincs rá! Egyszerűen beleestem, és nem tudok felülemelkedni ezen az érzésen.”

Vannak gyógymódok erre a panaszra, Bárcsak a szenvedő alanyok is ismernék. Tévedhetetlen kezelés ez minden depis személynek, akinek tulajdonképpen nincs is miért panaszkodnia, mégis úgy érzi, hogy a gondok lesújtják. A következő al-

kalommal, amikor depisnek érzed magad, látogass meg valakit, aki egy lépést sem tud tenni, de türelmes mosollyal biztosít róla, hogy ha jártányi erőt nyerne, nem is lenne már semmi gondja. Vagy látogass meg egy mozgássérültet, aki csak dolgozni szeretne, hogy megkereshesse mindennapi kenyerét, és akkor minden problémája megoldódna.

Ne feledd, soha nem vagy annyira padlón, hogy ne lenne valaki nálad rosszabb helyzetben. Tekints a kapott áldásaidra, Isten irántad tanúsított irgalmára, és a rossz hangulat egyszerűen ellillan. Legyen tiszta lelkiismereted, egészséges emésztésed, ne veszítsd el Istenbe vetett bizalmadat, és a többi majd magától megoldódik.

¹ Tüneteiben a valódi depresszióhoz hasonlító, melankolikus állapot, amely azonban bizonyos idő elteltével külső segítség nélkül, magától elmúlik. (a ford. megjegyz.)

Történelmi kapcsolat

Menj, hirdesd az evangéliumot

Az Úr az evangélium hirdetésével bízta meg az embereket. Hűséges vigyázóként hangoztatnunk kell a közelgő veszedelemre figyelmeztető üzenetet. Egyetlen feladatot se tartsunk kellemetlennek, ne legyenek önző gondolataink.

Krisztus katonáiként maradjunk hűségesek küldetésünkhöz! Isten népe álljon ki határozottan, felöltve a mennyei fegyverzetet! Minden képességünket bevetve készítsük fel az embereket, hogy megállhassanak az Úr napján.

Az evangélium hirdetése több a prédikálásnál, és a munka nem csak a lelkeszi szolgálatra korlátozódik. Ezrek henyélnek, pedig különbözőképpen kellene a lelkek megmentéséért munkálkodniuk. Az igazság hordozói túlságosan sokat foglalkoznak saját érdekeikkel. A munkaterületek ellátatlanok, míg a gyülekezetek túl sok mindent tettek saját hasznukra. Ez legyengítette a tagokat. Ismerik az igazságot, de nem hordozzák veszendő felebarátaik terhét. Sokan jó munkát végezhetnének, ha terjesztenék a világosságot a környező falvakban és városokban. Ez a munka megerősítené a gyülekezetet. Akik nem tudnak kimenni dolgozni, azokat is átitatja a Szentlélek, és otthon tartják a frontot.

Az önmehtagadás, az önfeláldozás és az önuralom minden körülmények között szükséges. Ne várjuk, hogy utunk könnyű és kényelmes lesz. Krisztus példát adott ilyen téren. Ő nem a könnyű feladatokat választotta, ahogy a követői közül sokan. Amikor tanítványait kiképezte, nem azokat gyűjtötte össze, akik már ismerték az utat, az igazságot és az életet. A tudatlan és tévelygő tömeghez szólt. Viszontagságos utakon olyan helyekre ment, ahol elvethette az igazság magvait, és ahol tanításai áthatoltak a sötétségen. Ő az Igazság. Áldásra tárja karját, figyelmeztető és bátorító szavaival pedig felemeli és megmenti a Benne hívőket.

Kiváltságunk, hogy Isten munkásai lehetünk. Kötelességünk segíteni anyagilag is, ahol és amennyit tudunk. Meg kell érintenünk az embereket. Az evangéliumot minden teremtménynek meg kell hallania.

Az üzenetnek mind a szegényekhez, mind a gazdagokhoz el kell jutnia. Végezzük ezt a munkát, és kerüljünk egyre közelebb a végtelen szeretethez.

Krisztus igazságának napsugara rávetíti képmását a lélekre. Osztatlan szeretettel ölelt körül mindenkit, kétszínűség és személyválogatás nélkül. Ez az a szeretet, amely „mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr.” Ez mennyei szeretet, amit semmi nem fojthat el. A hit és a szeretet együtt eredményezi a mennyei kegyelmet. Ennek birtokában a türelem, a kedvesség, a ragaszkodás és az Istenbe vetett tökéletes bizalom meglátszik a mindennapi életben. Nyilvánítsuk ki Krisztus szelídségét és alázatosságát az Ő keresztyének viselésében, az Ő igájának hordozásában, az Ő terhének cipelésében.

Nem lesz jó eredménye annak, ha fél szívvel végezzük a munkát, és mindig a nehezebb oldalát nézzük; ha saját gyengeségünkre és a siker bizonytalanságára összpontosítunk. Ezért buknak el olyan sokan. Kiváltságunk, hogy az Istennel töltött órák után megnyissuk az addig bezártnak vélt utakat. A menny fejedelme sok időt töltött elmélkedéssel a tengerpaton. Még hajnal előtt, mielőtt beindult volna a napi zsvajgás, őszintén imádkozott a hegyeken és a dombokon mennyei Atyjához.

Kétségkívül felmerül a kérdés: „Ki teheti meg mindezt?” Saját erőből senki. Nem haladhatsz előre ebben a munkában, ha naponta, óráról órára nem

“Az evangélium hirdetése több a prédikálásnál.”

nyersz erőt a tápláló szőlőtőből. Krisztus szavai tiszták és világosan érthetőek. „Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha én bennem maradtok. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.”

— *The Youth's Instructor*, 1897. június 17.

Közeledik a föld történelmének vége. Nemsokára a nagy, fehér trón előtt kell állnunk. Nem lesz több alkalom a misszióra. Ezért dolgozzunk még ma. Isten segítségével minden igaz hívő észreveheti, hol van szükség tevékenységére. Amikor az ember együttműködik Isten akaratával, mindenre képessé válik és megteremtheti a lehetőségeket. Figyeljete azokra, akikkel kapcsolatba kerültetek. Vegyétek észre, mikor

szólhatjátok nekik a megfelelő igét. Ne várjatok bemutatásra vagy közelebbi ismeretségre, mielőtt elkezdenétek a lélekmentés munkáját. Ha őszintén dolgoztok, megnyílnak a megfelelő lehetőségek. Támaszkodjatok a mennyei segítő karra, kérjete bölcsességet, erőt, eszközöket és képességeket az Istentől kapott küldetés elvégzésére. Ezt a bölcsességet kétségkívül megkapjátok, mert Isten megígérte: „Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik neki.” Munkaterületek megismerése csak bölcs, őszinte, hűség és erőfeszítéssel és isteni segítséggel lehetséges. Egyetlen munkás sem lehet sikeres, ameddig Dánielhez hasonlóan nem kér Istentől kegyelmet és bölcsességet, hisz Krisztus minden erő forrása.”

— *The Youth's Instructor*, 1897. június 24.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mit foglal magába az evangélium hirdetése? _____

2. Mi gyengíti a gyülekezeti tagokat? _____

- Mit tehetnek a gyülekezet erősítésére? _____

3. Hol és hogyan dolgozott Jézus? _____

- Hogyan befolyásolja példája tevékenységünket? _____
4. Miért vallanak sokan kudarcot? _____

- Mi a mi kiváltságunk? _____
5. Hogyan válhatunk képessé ezek elvégzésére? _____

6. Mi az eredménye az emberek Istennel való együttműködésének? _____

A hit fejezetei

Hármas szabadítás

Megmentett már téged Isten Sátán markából? A Rim család megtapasztalta ezt. A kambodzsai Tonle Sap folyón éjjel-nappal folyamatos a nyüzsgés. Aprócska, kicsi lakócsónakok úsznak fel-alá a vizen. A gyerekek csónakról csónakra ugrálnak, amely rendkívül veszélyes játék.

A Rim Tit családnak hat gyereke van, és egy muszlim halászközösség tagjai. A vizen élnek, ott esznek és ott alszanak. Amikor a gyülekezetplántáló Neth Lonh meglátogatta a falut, felfigyelt a Rim család rongyos gyerekeire, és megtudta, hogy iskolába sem járnak. Segíteni nem tudott, de fájalta, hogy a család kis lakócsónakja is szétesőfélben van. Tudta, hogy mindezek ellenére Jézusra van a legnagyobb szükségük. Lonh elhatározta, hogy gyakran visszatér Chamba, az úszó faluba, és Rim úrtól fog halat vásárolni. Bár nem volt muszlim vallású, felfedezte, hogy sok közös meggyőződése van ezekkel az emberekkel. Például mindannyian hitték, hogy a világot Isten teremtette. Tudták, hogy a sertéshús fogyasztása káros a tesnek. Lépésről lépésre, tanulmányról tanulmányra segített a Szentlélek Neth Lonhnak Isten Szavából bemutatni az igazságot Rimnek és családjának.

Nemsokára esténként egy egész kis csoport várt érkezésére, és ő szívesen tanította őket. A folyóparton vagy valamelyik család lakócsónakjában tanulmányozták a Bibliát. Így vallott: „A csónakokat szorosan egymás mögé kötözték. Én a középsőnek a végén álltam, onnan beszéltem és olvastam Bibliát, miközben az egész építmény előre-hátra mozgott.”

A Jézusról és halász tanítványairól szóló történetek voltak az emberek kedvencei. Több hónap tanulmányozás után Rim úr tizenhat társával kiszabadult a gonosz karmaiból, elfogadták Jézus Krisztust személyes Megváltójuknak és megkeresztelkedtek. Ezután

következett hitük próbája. Beköszöntött a monszun évszak, ami mindennapos esőzéssel, a folyó megáradásával és gyakori árvizekkel járt. Egy különösen viharos éjszaka, amikor Rim úr éppen halászott, észrevette, hogy ócska csónakházába beszivárog a víz. Kétségbeesetten keresgélni kezdett valami tömőanyagot, hogy a lyukat betapassza. Nem járt sikerrel. Az egész család összegyűlt és Istenhez kiáltottak segítségért. Ahogy a csónak süllyedni kezdett, egy hullám két kisebb gyereket a folyóba sodort. „Istenem, mentsd meg a gyermekeimet!” Kiáltott Rim hangosan, és a vizet kutatta, segítséget keresve.

Csónakokat látott a távolban, de az erős áramlás miatt nem tudtak közelebb érni. Amikor már minden reményük szertefoszlott, a majdnem teljesen víz alá került csónak csodálatos módon a felszínre emelkedett. Rim lehajolt, és kezével benyúlt a vízbe, ahol kicsinyei elsüllyedtek. Azt remélte, sikerül megtalálnia őket. Hirtelen aprócska kezeket érzett, és egy gyors mozdulattal mindkét kezével megragadott egyet-egyet, és kihúzta őket. Végre mindanyian biztonságban voltak a csónakban.

Egy láthatatlan erő a partra irányította úszó otthonukat. A Rim család áldotta Istent a hármas szabadításért. Isten megmentette őket Sátán karmaiból, drága gyermekeiket a biztos haláltól és otthonukat a hullámsírból. A környező csónakok lakói ámulva szemlélték a történeteket. Rim úrnak lehetősége nyílt beszélni nekik az igaz Istenről, aki bármikor, bárhol megszabadíthat.

Imádkozzatok szabadulásért! Drága mennyei Atyám, kérlek szabadíts meg engem és a kambodzsai testvéreimet Sátán csapdájából. Köszönöm, hogy Te vagy a mi menedékünk, erőnk és segítségünk a nehéz időkben.

Egy csónak-ház

© e1d4gwy, License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

A www.asapministries.org honlapon vagy a 1-866-365-3541 telefonszámon megismerhetitek az ASAP szolgálatot, és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkájának előrevitelét Délkelet-Ázsiában.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

Biztosan elveszünk, ha együtt sodródunk a világgal...
Könnyelmű, önző szeretetünkkel, hanyagságunkkal veszélyeztetjük lelkünket.

A betegekért SZOLGÁLAT **VÉGZETT** **I. RÉSZ**

Aranyszöveg | 2Móz 15:26

„És monda: Ha a te Uradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekszed, ami kedves az Ő szemei előtt és figyelmezel az ő parancsolataira és megtartod minden rendelését: egyet sem bocsátok reád ama betegségek közül, amelyeket Égyiptomra bocsátottam, mert én vagyok az Úr, a te gyógyítód.”

I. RÉSZ

Jézus egészségesnek és erősnek szeretné látni az embereket. Ezért volt Ő a Nagy Orvos misszionárius, aki meggyógyította a leprásokat, a vakokat, az ördögösöket, sőt a bénákat is. De Jézus nem itt a földön kezdte és nem is itt fejezte be orvosi küldetését. Az Ószövetségben is Ő volt a Nagy Orvos, és napjainkban is Ő az. Nemcsak életet adott, hanem bőséget is. (Jn 10: 10)

Krisztus nemcsak csodálatosan kigyógyította az embereket betegségeikből, hanem megtanította őket elkerülni a betegségek nagy részét is.

2Móz 15: 26 „És monda: Ha a te Uradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekszed, ami kedves az Ő szemei előtt és figyelmezel az ő parancsolataira és megtartod minden rendelését: egyet sem bocsátok reád ama betegségek közül, amelyeket Égyiptomra

bocsátottam, mert én vagyok az Úr, a te gyógyítód.”

Isten szava és törvénye a legnagyobb egészségvédelem a földön.

Valószínűleg hallottál az egyiptomi múmiákon végzett kutatásokról, vizsgálatokról.

Sok ezer éve az egyiptomiak különböző konzerválási technikák által kivonták az emberi szövetekből a nedvességet, majd bebalzsamozták halottaikat. A jelenben sok orvosi kutatást folytatnak ezeken

“ Krisztushoz hasonló a test és a lélek érdekében végzett munka: az evangélium helyes értelmezése. ”

— Evangelizálás, 514. old.

TARTALOM | B-18 | MÁJUS 4.

33 | A betegekért végzett szolgálat – 1. rész

37 | Fontos szavak – 1. rész

38 | Aki erős és hatalmas

40 | Két feleség, egy ima – 1. rész

a múmiákon, hogy megállapítsák, milyen betegségekkel küzdöttek. Érdekes, hogy amikor Egyiptomban egyszerű életmódot és étrendet folytattak, a napjainkban is gyakori rák, cukorbetegség, agyvérzés és szívinfarktus ritkábban fordult elő. A bőség idején azonban ők is hasonló „modern” betegségektől szenvedtek, mint a mai társadalom.

Amikor az izraeliták szorgalmasan törekedtek követni az isteni utasításokat, elkerülték a környező népek betegségeit. Ez nemcsak testi egészséget jelentett nekik, hanem mentális életerőt és lelki erősséget is. (lásd: Dán 1:8-20)

Ezeket a titkokat mi is hasznosíthatjuk. A modern tudomány ismételen felfedezi, mennyire értékesek ezek az elvek. A bibliai utasítások széleskörűek, kiterjednek a higiénia, az étrend, a mértékletesség, a bőséges tiszta víz használatának gyakorlati területére is.

Kezdetben Isten egy tökéletes étrendet adott Ádámnak, megfelelő mennyiségű munkát, napfényt, pihenést és friss levegőt.

Természetesen a legfontosabb egészségi elv a bizalom volt. Az Istenbe vetett bizalom hiánya hozta a be-

tegségeket a földre. A környezet nem volt többé tökéletes. Gyakran problémát okoz megfelelő napfényhez, friss levegőhöz jutni, vagy testmozgást végezni sűrű napi programunk miatt. A történelem során gyakran nehézségekbe ütközött a megfelelő táplálék beszerzése, de Isten olyan utasításokat adott, amelyek lehetővé tették az emberek változó igényeinek és szükségleteinek kielégítését.

Röviden említsünk meg néhányat Isten életmódtanácsaiból. A hús soha nem lehetett betegségtől szennyezett, és két napnál többet nem állhatott, tehát mindig frissnek kellett lennie. Ugyanakkor kötelezően zsír- és vérmentes volt. Bár az alkohol rendkívüli esetekben gyógyszerként alkalmazva megengedett volt, a polgári és vallási vezetők soha nem használhatták.

Isten egy stresszcsökkentő életritmust is kidolgozott: az emberek hat napot dolgoztak, de szombaton pihentek és dicsőítették az Urat. Akik Dánielhez és Keresztelő Jánoshoz hasonlóan hűségesen követték Isten akaratát, valóban áldottak voltak, és minden tevékenységükben jeleskedtek.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

II. RÉSZ

A Biblia nemcsak a betegségek megelőzéséről beszél, hanem bemutatja, milyen kezelésekkal gyógyít Isten. Orvosok által is dolgozik. Pál munkatársát például „szeretett orvos”-nak nevezték. (Kol 4:14)

Az orvosok nemes foglalkozása szorgalmas tanulást és tehetséget is feltételez, hiszen meg kell találniuk a megfelelő gyógymódot a betegek kezelésére. Érdekes, hogy az első „ortopédiai” és „esztétikai” műtétet maga Isten végezte, amikor elaltatta Ádámot, majd eltávolította egyik oldalbordáját.

Vannak, akik félreértik Isten gyógymódját. Bizonyos jószándékú keresztények azt gondolják, hogy nem helyes hozzáértő szakorvosokhoz fordulni kezelésért. Még egy Keresztény Tudomány elnevezésű felekezet is létezik, amely azt tanítja, hogy a betegek ne forduljanak orvosokhoz, hanem gyógyszerek helyett imával kezeljék őket. Az 1980-as, 1990-es években ennek a csoportosulásnak több tagja elhunyt vagy maradandó károsodásokat szenvedett az orvosi ellátás visszautasítása miatt. A Biblia nem hagyja jóvá ezeket a sarkított felfogásokat. Az emberek gyakran nem értették meg Isten gyógyítási módszerét. Naámánnak

volt egy elképzelése arról, hogyan kellene Istennek meggyógyítania őt.

2Kir 5:11 „Akkor megharaguvék Naámán és elment, és így szólt: Íme én azt gondoltam, hogy kijő hozzám, és előállván, segítségül hívja az Úrnak, az ő Istenének nevét, és kezével megilleti a beteg helyeket, és úgy gyógyítja meg a kiütést.”

Naámán láthatóan arra számított, hogy majd lesz egy „áldozati felajánlás”, hisz sok gazdagsággal megpakodva ment Elizeushoz. A pogány „hit” gyógyítói Szíriában nem lehettek sokkal másabban Naámán napjaiban, mint napjainkban.

Isten kezelési terve Naámán számára azonban egészen más volt, mint amire számított. Elizeus nem ment ki Naámán elé, nem volt érzelgős ima, nem lengette karjait a beteg testrészek fölött, és nem fogadott

“Az egészség olyan szoros összefüggésben áll boldogságunkkal, hogy nem rendelkezhetünk az utóbbival az előbbi nélkül. Az emberi élet tudományának gyakorlati ismerete szükséges ahhoz, hogy testünkkel is dicsőítsük Istent.” — *Counsels on Health*, 38. old.

el ajándékot. Ehelyett szolgálja adta át neki a receptet a lehető legegyszerűbb utasításokkal.

Isten gyakran használja ezt az eljárást. Amikor a jó Ezékiás király megbetegedett, a fertőzés elterjedt testében, amely halálát okozhatta volna. Őszinte imájára válaszul Isten egyszerűen meggyógyíthatta volna, egy pillanat alatt eltüntethette volna a betegséget. E helyett kezelést írt elő Ésaías próféta által, amelyet a hasonló betegségben szenvedők is alkalmazhattak és meggyógyulhattak tőle.

Ésa 38:21 „Akkor mondá Ésaías, hogy vegyenek egy fügekalácsot, és dörzsöljék rá a fekélyre, hogy meggyógyuljon.”

Ha a baktériumok egyre inkább ellenállóvá válnak az antibiotikumokkal szemben, lehetséges vajon, hogy ez az információ még hasznossá váljon a jövőben? Újra

el kell kezdenünk tanulmányozni ezeket az utasításokat különböző kelések, fekélyek kezelésére? Lehet, hogy Isten rendel egy olyan tudóst, aki tanulmányozza a füge jótékony hatásait és felfedezi gyógyító titkát, mint ahogy George Washington Carver felfedezte a földimogyoró és a szójabab gyógyhatásait.

Jézus időnként gyógyszerekkel kezeli a betegeket. Bár Ő egyetlen szavával meggyógyíthatta volna a vakot, agyagpakolást alkalmazott. (lásd: Jn 9:6,7)

Ezekből a történetekből kitűnik, hogy a gyógyulás együttműködést jelent Isten és ember között. Az ember teljesíti, amire Isten utasítja. Megtesz minden tőle telhetőt, és Isten hozzáadja a gyógyító erőt.

1Kor 3:9 „Mert Isten munkatársai vagyunk.”

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

III. RÉSZ

Bár nem kell mindenkinek orvosnak lennie, mindenki tehet valamit az egészségügyi misszió terén. Elsősorban: mindenki mutathat jó példát mértékletességből. Kerüljük az alkoholt, dohányzást, kávé, teát és mindenféle tudatmódosító- és kábítószer.

Sajnálatos módon mindig léteztek tudománytalan, sőt káros irányzatok, melyet bizonyos körök fenntartottak és terjesztettek. Mind a tudományos szakirodalom, mind a sajtó gyakran önmagával is ellentmondásba kerül, ezért nem mindig könnyű megítélni a tényeket és a feltételezéseket. A szélsőségek és a kétséges gyakorlatok elleni védelemre hasznos tanácsot kapunk a Prófétaság Lelkéből: Gondosan tanulmányozzatok az adventista egészségügyi kiadványokat, követve a legjobb javaslatokat, és másoknak is továbbadva a fontos egészségügyi információkat.

„Hallassunk figyelmeztető üzenetet a mértéktelenség ellen. Minden szombátünneplő tanulmányozza és gyakorolja egészségügyi könyveink és folyóirataink utasításait és javaslatait. Sőt, ennél többet is tegyünk: komoly erőfeszítésekkel

terjesszük ezt az irodalmat felebarátaink között.” (*Temperance*, 249. old.)

Így minden tag lehet egészségügyi misszionárius, gyakorolva az egészséges életmódot, tanítva egy egészséges életstílust, a helyes egészségügyi szokásokat gyakorlók között megosztva az adventista irodalmat. Sokaknak ennél többre is fel kell készülniük. Meg kell tanulniuk egyszerű gyógymódokat, amikkel enyhülést nyújthatnak a betegeknek. Az „egyszerű” gyógymódok nem mindig annyira könnyűek, biztonságosak vagy hatékonyak. Veszélyessé válhatnak, ha nem hozzáértő személyek alkalmazzák. Bár egyszerűek és nem igényelnek teljeskörű egészségügyi képzést, a természetes gyógymódok esetében is teljes mértékben tudatosítani kell a veszélyeket, valamint a felhasználás biztonságos módját.

Soha ne ajánljunk senkinek semmiféle kezelést, ameddig nem ismerjük annak megfelelő használatát és hatásait. Amikor csak lehetséges, vegyünk részt egészségügyi tanfolyamokon, ahol megtanulhatjuk, hogyan segítsünk másoknak. Ez a tudás csak tanulás-sal és gyakorlati tapasztalattal szerezhető meg.

„Az evangélium munkásai tanulják meg egyszerű gyógymódok alkalmazását, melyekkel enyhítik a fájdalmat és megszüntetik a betegséget.” (*Counsels on Health*, 389. old.)

Fejlesszük egészségügyi ismereteinket, tanuljunk meg minél többet az emberi testről. Tanuljátok meg, hogyan terjednek a betegségek, valamint hogyan lehet védekezni ellenük. (Például azt, hogy a kézmo-

sás mennyiféle betegségtől óv meg.) Tanuljátok a víz, a friss levegő fontosságáról. Ismereteiteket mindig új és érdekesítő formában osszátok meg másokkal.

A bölcsesség egyik vetülete az ok-okozati összefüggések megértése. Figyeljünk arra, hogy mikor, mit fogyasztunk, és hogyan érezzük magunkat utána. Amikor nem tudjuk elkerülni a kialvatlanságot, figyeljük meg, hogyan befolyásolja ez teljesítményünket, kedvünket és munkánkat a következő napokban. Amikor náthások vagy influenzások leszünk, gondoljuk át, mit tettünk előtte, és gondoljuk át, mit tehetnénk a jövőben másképp, hogy minimálisra csökkentsük a megbetegedés kockázatát. Ismerjük meg testünk válaszreakcióit, és bölcsébbé válunk.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Mit ígért Isten az izraelitáknak, ha engedemeskednek törvényének? 2Móz 15:26 _____

2. Sorolj fel néhányat Isten egészségügyi törvényei közül, majd magyarázd meg, hogy ezeknek engedelmeskedve hogyan járulsz hozzá az Ő ígéreteinek elnyeréséhez. _____

További tanulmányozásra: *A nagy Orvos lábnymán*, 277-286. old.

II. RÉSZ

3. Amikor Akházia király életveszélyes balesetet szenvedett, Ekron királyától kérte és várta a segítséget. 2Kir 1:1-6. Olvassátok el *A nagy Orvos lábnymán* 457-458. old., majd magyarázzátok meg, hogyan eshetünk ma mi is ebbe a tévedésbe. _____

4. Magyarázzátok meg, hogy a gyógyulás milyen értelemben együttműködés Isten és ember között. _____

További tanulmányozásra: *A nagy Orvos lábnymán*, 111-136. old.

III. RÉSZ

5. Az *Evangelizálás* című könyv 516-517. oldalán ezt olvassuk: „Ésaiás könyve 58. fejezete tartalmazza Isten népe számára az időszerű igazságot. Itt látjuk, hogyan kell összekapcsolnunk az orvosi missziómunkát és az evangélium szolgálatát, amikor az üzenetet a világ elé tárjuk.” Olvassátok el Ésaiás 58. fejezetét, majd a fentiek alapján értelmezzétek. _____

Más távlatok

...gondolatok a korai adventista kiadványokból

Fontos szavak – 1. rész

Legyenek kedvedre valók szájam mondásai, és az én szívem gondolatai előtted, legyenek, oh Uram, kösziklám és Megváltóm.” Izrael zsoltárosának ezen szavai egy fontos, örökérvényű témára utalnak.

A bölcs így fogalmazott: „A nyelv hatalmában van a halál és az élet is.” (Péld 18:21) Mit jelent ez? Élet és halál származhat szavainkból. Gondoljunk bele, mennyire fontos megfelelően megválogatnunk szavainkat. Vagy életre, vagy halálra vezetnek. Milyen sajnálatos veszteség. Félelmetes gondolat!

Az élet egy felmérhetetlen értékű áldás. Érdeemes elveszítenünk néhány szóért, amely egyébként elkerülhető lett volna? Nem erről a földi életről, hanem az elkövetkezőről van szó. Nem egy szenvedéssel és bűnnel, hanem egy örök áldásokkal teli életről. Nem csupán néhány napról, sem száz vagy ezer évről, még egy milliőről sem, hanem egy egész örökkévalóságról. És mindez kimondott szavainkon múlik. Miért? Egyedül csak a szavak számítanak? Ó, szavaink jellemünk mutatói. A Megváltó mondta: „Mert a szívnek teljességéből szól a száj.” Mondhatjuk tehát: amit mondunk, azok vagyunk. „És a cselekedeteket ő ítéli meg.” A legtermészetesebb dolog a világon, hogy tetteik összhangban legyenek szavainkkal. Egy ember nem tud sokáig egyféleképpen tenni, és mást mondani. Ezért annyira mély értelmű Dávid imádsága.

Számos oka van annak, amiért nagyon kell ügyelnünk szavainkra. Ezekből adunk néhány példát: hízalgés (Zsolt 5:10), hamisság, álnokság (Zsolt 10:7), gonoszság (Zsolt 50:19), ártalom (Zsolt 52:4). Éles, mint egy kard (Zsolt 57:5), hazug (109:2), csalárd (Zsolt 120:3), álnok (Péld 17:4), pletykálkodó (Péld 25:23). Jeremiás szerint a nyelv megsebez (Jer 9:8). Jakab szerint a nyelv

kicsi szerv, de nagy dolgokra képes. Ugyancsak ő mondja, hogy a nyelv tüzes, bűnös, megrontja az egész testet, zabolátlan, mérgező, áldást és átkot is mond (Jak 3:5-10).

Ez egy rettenetes kép. Vannak hiú, hazug, csalo, megtévesztő, éles, durva, keserű, égető, rosszindulatú, gonosz, valótlan, hátbatámadó, bajkeverő, aljas, gyűlölködő szavak, és még folytathatnánk. Ki lehetné örömet az ilyenekben? Elfogadhatóak lennének ezek a szent Isten előtt? Megállhat a jelenlétében az, aki ilyeneket szól? Nem csoda tehát, hogy Dávid Isten előtt kellemes beszédért imádkozott.

Megváltónk rámutatott: megfelelő módon kell szólnunk, a kétértelmű szavakat pedig kerülnünk kell. „De mondom néktek: Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján. Mert a te beszédidből ismeretel igaznak, és a te beszédidből ismertétel hamisnak.” Rémisztő gondolat!

Hét dolog van, ami utálatos Isten előtt, és ezek közül három a nyelvre vonatkozik. (lásd: Péld 6:16-19).

De milyen beszéd kedves Isten előtt? Amelyik nincs telve átkozódással, csalárd-sággal és erőszakossággal (Zsolt 10:7), amelyik nem támad hátba (Zsolt 15:3), tartózkodik a gonosztól (Zsolt 34:14), bölcsességet beszél (Zsolt 37:30). Igaz (Péld 10:20), bölcs (Péld 12:18), szelíd (Péld 15:4), jó (Péld 12:25), megfelelően tapintatos (Péld 15:23), helyén mondott (Péld 25:11), tiszta (Péld 15:26) és értelmes (Préd 10:12, 12:11) szavak.

**Élet és halál
származhat
szavainkból.**

Történelmi kapcsolat

Aki erős és hatalmas

Az őszinte keresztény bánkodik és szomorkodik a bűn pusztítása láttán. Azonban csak részben foghatja fel, mennyire fájlalja Krisztus a bűn jelenlétét az emberi szívben, és csak részben érezhet együtt a szenvedő emberiséggel.

Egyedül Krisztus tudta hordozni az emberi család szenvedését. „Minden szenvedésöket Ő is szenvedte.” Soha nem volt szervezetében betegség, de hordozta mások betegségét. Amikor rá nehezedett a szenvedő emberiség terhe, Ő, aki tökéletes ember volt, velük együtt szenvedett. Kedves együttérzéssel tekintett a szenvedőkre. Bánkódott lelkében, amikor látta Sátán munkájának eredményét bajaikban, gondjaikban. Minden szükségletet és szomorúságot magáénak érzett. A sokaság nem zaklatta fel, a gyötrelmek nem tiporta le. Bár a szenvedők fájdalma átjárta lényét, soha nem csökkenő erejével kiűzte a testet és elmét fogvatartó gonosz lelkeket.

Minden gyógyítását átjárta a szeretet ereje. Azonosult a szenvedő emberiséggel. Minden beteget meggyógyított, akit Hozzá vittek. Amikor a szegény, szenvedő bénát a Megváltóhoz vitték, Krisztus tökéletesen megértette állapotát. Tudta, hogy ennek a szerencsétlen, megtört embernek a lelke jobban szenved testénél. Tudta, hogy hónapok óta hordozza a bűn súlyos terhét. A körülöttük várakozó tömeg szinte lélegzetvisz szafojtva figyelte, hogyan oldja meg Jézus ezt a látszólag reménytelen esetet, és ámulva hallgatták szavait: „Bízzál fiam! Megbocsáttattak néked a te bűneid.” Ezek voltak a legértékesebb szavak, melyeket a beteg hallhatott. A bűn terhe annyira nyomta, hogy nem lelhetett megnyugvásra. Krisztus pedig elvette ezt a terhet. „Bízzál fiam!” Én vagyok a te Megváltód, és azért jöttem, hogy megbocsássam a bűneidet. Milyen gyorsan megváltozott a szenvedő sápadt arca. Remény vette át a sötét kétségbeesés, békesség és öröm a zavaró kétségek és szomorúság helyét.

Az elme visszanyerte békességét és boldogságát, így már a szenvedő testet is kezelni lehetett.

A következő szavak utasításként hangzottak: „Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj.” Ennek az akaratnak engedelmeskedve az addig tehetetlen, erőtlen karok felemelkedtek, erős, egészséges vér áradt az erekből, a sápadtság eltűnt. A végtagok, amelyek évekig nem engedelmeskedtek, most hirtelen életre keltek. A gyógyult béma felvette ágát, és a tömegben áthaladva hazament.

Krisztus maga volt az erő és az egészség. Amikor a szenvedők a közvetlen közelében voltak, mindig megdorgálta a betegséget. Ezért nem azonnal ment Lázár házához, amikor megkapta az üzenetet. „Uram, ímé, akit szeretsz, beteg.” Nem tudott úgy tanúja lenni a szenvedésnek, hogy ne hozzon enyhülést. Nem tudta elnézni a betegséget és a halált, hogy ne küzdött volna meg Sátán erejével. Lázár feltámadása volt Jézus istenségének végső és legfőbb bizonyítéka a zsidók előtt. Krisztus elég erős volt az egész világ megmentésére. Ő mindent meg akart tenni. Nem tudta elviselni a gondolatot, hogy valaki elveszen. Gyászolt Lázár sírjánál, mert nem tudott mindenkit megmenteni Sától. Áldozatul adta magát sokakért, azokért is, akik megfosztották magukat az Istenhez való hűség kiváltságától. János rá mutatva mondta: „Ímé az Istennek ama báránya, aki elveszi a világ bűneit!”

Ha a magukat Krisztus követőinek vallók követték volna példáját, mennyire más lenne most világunk! Az egyház elhanyagolta ezt a munkát. Kudarcot vallott az önmegtagadó és önfeláldozó krisztuskövetésben. Nem nyúlt le

a nyomor azon mélységébe, amelybe Sátán lerántotta azokat, akik engedtek a kísértésnek. Azonban hálát adunk Istennek azért, mert lehetőségünk van jóvátenni mindezt, és mindenkihez eljuttatni az irgalom üzenetét. A világ Megváltója a világ megújítója is. Krisztus most is átérez minden szenvedést. Minden fájdalmat sajátjaként él át, de van ereje a szabadításra. Karjával átöleli az embert. Ő, a Teremtő, ismeri az emberi szervezet működését. Tudja, hogy az idegek, az agy, a csontok és az izmok gyengülése hogyan mérgezte meg a testet. Ő kimondja a testet és lelket gyógyító szavakat, majd az utasítást: „Eredj el és többé ne vétkezzél!”

Követőinek, földi képviselőinek szóló végső utasítása az volt, hogy érintsék a betegeket és hozzanak enyhülést. Amikor a Mester visszatér, megdicséri azokat, akik meglátogatták a betegeket, és enyhítették a lesújtottak szükségleteit.
— *The Youth's Instructor*, 1898. december 29.

“Krisztus most is átérez minden szenvedést.”

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Bár Jézus maga soha nem volt beteg, hogyan érintette Őt mások szenvedése? _____

2. Amikor a bénát elé vitték, testét vagy lelkét gyógyította meg előbb? _____
Mutassátok be, hogyan hatott rá az ember lelkének, elméjének meggyógyítása. _____

3. Mi történt, amikor egy beteg Jézus jelenlétébe került? Hogyan magyarázza ez a Lázár betegsége körüli történeteket? _____

4. Milyen munkát hanyagolt el az egyház? _____

5. Milyen kiváltságért és lehetőségért legyünk hálásak Istennek? _____

6. Mi volt Jézus utolsó utasítása követőinek? _____

7. Hogyan engedelmeskedhetünk ennek a parancsnak? _____

A hit fejezetei

Két feleség, egy ima – 1. rész

Vannak szeretteitek, akikért imádkoztok, hogy fogadják el Jézust? Két kambodzsai nő, Oung Sophal és Tep Sony nem csak annyiban hasonlítanak, hogy mindketten **ASAP** gyülekezetalapítók, hanem hogy naponta ugyanazért a célért is imádkoznak: „Atyám, Istenem, kérlek, mentsd meg a férjem!” Íme, a történetük.

Oung Sophal férje gyakran dühbe gurult, amikor szombat reggelként felesége és nyolc gyermekük a gyülekezetbe készülődtek. Bár kiabált és megverte őket, soha egyetlen szombati istentiszteletet sem hagytak ki. Egyik ilyen alkalommal elhívta néhány haverját, hogy az ő segítségükkel próbálja megfélemlíteni a feleségét, és rávenni, hogy hagyja el „új, idegen vallását.” Oung Sophal így emlékezett vissza a történetekre: „A férfiak fenyegetéseket ordítottak az arcomba. Azt kiabálták, hogy válasszak Isten és a férjem között. Szemem sarkából láttam, hogy gyerekeim kilopóztak a hátsó ajtón és átmásztak a kerítésen, mert nem akartak lemaradni a szombatiskoláról. Bátorságuk láttán sikerült döntést hoznom. Felálltam és kimentem az első ajtón nem tudva, hogy hazatérhetek-e még valaha.”

Az istentisztelet után óvatosan közelítették meg a házat. A férjben forrt a düh, és kirobbant. Talált egy ládányi Bibliát és szombatiskolai tanulmányt a szekrényben. Hangos kiabálások közepette átkozta feleségét, majd kiviharzott a házból, a folyó felé, magával cipelve a láda könyvet. Oung Sophal kiszaladt a folyópartra és hangosan imádkozott: „Uram, ha azt szeretnéd, hogy továbbra is megosszam a Te igédet az emberekkel, kérlek, őrizd meg ezeket a Bibliákat. Mutasd meg, hol vannak.” Alig hitt a szemének, amikor meglátta, hogy a nehéz doboz a víz színén, egy tavirózsza levelén úszott. Kinyújtotta a kezét és kihúzta. Belenézett, és látta, hogy csak a két alsó Biblia vizesedett át, a többi teljesen száraz volt. Ez a csoda

megerősítette hitét. Tudta, hogy Isten nem hagyta el őt és gyermekeit.

Az évek során Isten lassan-lassan meglágyította Oung Sophal férjének szívét. Nem kergette el őket ott-honról, és nem hagyta el őket. Most már nem is bántalmazza őket, sőt megengedi, hogy gyülekezetbe járjanak és végezzék az Úr munkáját. Amikor legidősebb lányuk férjhez ment, részt vett a keresztény esküvőn. (A fiatal hölgy egy adventista lelkipásztorhoz ment feleségül.) Oung Sophal férje alázatosan elismerte: „Lenyűgöző, mennyire kedvesek és szeretetteljesek a keresztények,

akiket ismerek. Családként figyelnek egymásra, sokszor jobban, mint én a gyermekeimre.”

Csatlakozzatok Oung Sophal imájához, hogy férje is adja át szívét Istennek, és egy napon együtt szolgáljanak.

(Folytatjuk.)

Kambodzsai házaspár

© DEAF photo library. License—http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/

A www.asapministries.org honlapon vagy a 1-866-365-3541 telefonszámon megismerhetitek az **ASAP** szolgálatot, és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkájának előrevitelét Délkelet-Ázsiában.

Kérjétek ASAP katalógust, vagy nézzétek meg online, melyek a jelenlegi legégetőbb szükségletek. Adományotok 100%-át az általatok kiválasztott projekt kapja meg.

www.asapministries.org
1-866-365-3541

AZ ÁRRAL SZEMBEN

Biztosan elveszünk, ha együtt sodródunk a világgal...
Könnyelmű, önző szeretetünkkel, hanyagságunkkal veszélyeztetjük lelkünket.

A betegekért **VÉGZETT** SZOLGÁLAT **II. RÉSZ**

Aranyszöveg | Lk 9:1,2

„Minekutána pedig összehívta Jézus az ő tizenkét tanítványát, ada nékik erőt és hatalmat minden ördögök ellen, és betegségek gyógyítására. És elküldé őket, hogy prédikálják az Isten országát, és betegeket gyógyítsanak.”

I. RÉSZ

Jézusnak minden területen szüksége van misszionáriusokra: gazdálkodókra, ácsokra, tanárookra, üzletemberekre. A legjobban azonban egészségügyi misszionáriusokra van szüksége. Ez különösen igaz volt az amerikai polgárháború utáni időszakra az Egyesült Államok déli részén.

Ellen White 1895-96 telén Ausztráliában a Review-ban jelentette meg azt a kilenc részből álló cikksorozatot, amelyben felhívást intézett az orvosi misszió fellendítésére Délen. Legelső cikkében hangsúlyozta:

„Ha saját kényelmünket és nyugalmit nézzük, akkor nem vágyunk belépni ebbe a munkába. (...) A déli munkaterület nehéz. Ha ugyanúgy mutatom be nektek, ahogy nekem is bemutatták, sokan meghátrálnak és kijelentik:

»Nem, én nem tudom ezt vállalni.«”
(*The Review and Herald*, 1895. november 26.)

A nehézségek józan megítélése ellenére egy hívásos lelkész, Louis Hansen és felesége, válaszoltak a hívásra, akik addig egy városi bibliai munka-programot vezettek. Bár nagyon segítőkészek voltak, nem rendelkeztek egészségügyi ismeretekkel. Hetekig tartó egyeztetések, majd hónapokig húzódó késlekedés után Dr. Kellogg megtervezett számukra egy programot. Így vezető bibliai munkásból kórházi dol-

“ Végezz orvosi missziómunkát, mely által kapcsolatot teremthetsz az emberekkel. Ez előkészíti az utat az igazság határozottabb hirdetésére. ”

— *Evangelizálás*, 514. old.

TARTALOM | B-19 | MÁJUS 11.

41 | A betegekért végzett szolgálat – 2. rész

45 | Fontos szavak – 2. rész

46 | A szolgálat oka

48 | Két feleség, egy ima – 2. rész

gozókká váltak, ami azt jelentette, hogy takarították a kórházi szobákat és mosták a kémcsöveket a laboratóriumban. A komoly felkészülés és kemény tanulás hetei következtek, de gyorsan haladtak. Az önálló munka elkezdése előtt a Mississippi állambeli Vicksburgba mentek. A város még nem állt talpra az ostrom után, a szennyvízelvezetés problémás volt, a háztartási hulladékot egyszerűen az utcára dobták, ahol a madarak széthordták. Az emberek egészségügyi állapota hasonló volt a rendszerhez. Az orvos-misszionáriusok a boszorkány-doktorok és a voodoo praktikák környezetében dolgoztak. Eleinte megvetették az adventistákat, mert olvasni tanították a lenézett embercsoportokat, és megpróbálták némi orvosi segítséget is nyújtani nekik. A Hansen család azonnal tanítani kezdte az egészségügyi alapelveket, az otthoni higiénéért, a csecsemőgondozásért, az egészséges főzésért. Ahogy kezdtek összebarátkozni az emberekkel, a Biblia bemutatására is nyílt alkalom.

Azon év tavaszán a Mississippi folyó szintje 15 métert emelkedett. Ez volt Vicksburg történetének egyik legkomolyabb árvize, amely mintegy három hónapig tartott. Az adventista gyülekezet egy dombon állt, és megnyitotta kapuit azok előtt, akik elveszítették otthonukat. Sátorozási lehetőséget teremtett mindenkinek, aki csak helyet talált magának ott. Így az előítéletek sorra megdőltek. Az árvíz után a Hansen család Nashville-ben kezdett orvosi misszióba. A Vicksburgban töltött idő felmérhetetlenül értékesnek bizonyult

“ Az evangelizálás, az igazság hirdetésének legjobb útkészítője, ajtónyitója: az orvosi missziómunka. Kapcsolatot létesít a szívvel és az elmével, s eszköz arra, hogy sokan elfogadják az igazságot. ”

— *Evangelizálás*, 513. old.

felkészülésükben, hisz tapasztalatot szereztek egy szélesebb körű munka elkezdéséhez. Akkor még nem tudták, de Nashville olyan központtá női ki magát, amely az egész déli régiót megnyitja.

A Hansen család Nashville-i tapasztalata bizonyította Jézus ígéretének beteljesedését:

Mt 28:18-20 „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagytok minden napon a világ végezetéig.”

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

II. RÉSZ

1 1897-ben a Battle Creek-i Szanatórium egy Hetednapos Adventista egészségmegőrző intézmény volt. Hatalmas befolyással rendelkezett. A Tennessee centenáriumon a Hansen család a nyilvánosság előtt is bemutathatta, reklámozva az egészségközpontot és kiállítva a Battle Creek-i egészséges élelmiszereket. A valdens misszionáriusok munkájához hasonlóan, akik ritka árujukkal bejárták Európát, Hansenék egészséges élelmiszereket reklámoztak. Nem nyíltan léptek fel vallásos tanításokkal, hanem az életmódot egyfajta „útnyitóként” használták.

Isten csodálatos módon nyitott meg egy kiállítási teret az egészséges élelmiszereknek. Ezen a kiállításon a Hansen család kapcsolatba került Nashville befolyásos embereivel, és bemutatták az éppen előkészületi stádiumban levő otthoni szolgáltatáscsomagjukat. Nashville gazdag lakosai igénybe vették a Battle

Creek-i Szanatórium kezeléseit, kedvező környezetet teremtve Hansenék munkájának elkezdésére.

Ellen White így írt erről:

„Ezt a helyet választották központjuknak, mert a városban és környékén komoly oktatási intézmények helyezkedtek el. Ott tanulnak azok, akik nemes munkát

végeznek a déli emberekért. Alkalmat kell adni nekik, hogy meghallják az üzeneteket, és felkészíthessék az embereket az Úr napjára.” (*The Review and Herald*, 1902. május 27.)

Ez a kijelentés igaznak bizonyult. A Nashville-i oktatási intézmények tantestülete és személyzete a Hansen család pártfogójává vált. Hansen úr sok estét töltött a Peabody College elnökének otthonában, masszázsterápiát alkalmazva. Az elnök pedig munkájuk igazi védelmezőjévé és támogatójává vált.

Hansenék voltak az otthoni orvosi szolgálat és gyógykezelések pionírai, de céljuk az volt, hogy egy betegszolgálati intézményt, egy úgynevezett kezelőszobát nyissanak. Kimerítő keresgélések után végre találtak egy 189,5 m² alapterületű épületet, amely megfelelő lett volna egy ételpult, egy fogadószoza, kezelőszobák és nappali sarkok kialakítására. Az épület tulajdonosa egy szövetségi kongresszusi képviselő volt, erősen politikai beállítottságú, aki vonakodott bérbe adni a helyet ezeknek az idegeneknek, akik ráadásul szombaton zárva lesznek. Tudva, hogy ebben a kérdésben mindenképp Istené az utolsó szó, kérték ígéretei beteljesedését.

III. RÉSZ

A mennyért végzett erőfeszítések soha nem akadálymentesek. Minden vállalkozást imával kell átitatnunk. Időnként a sikereink magabiztossá tesznek, és elfeledjük ezt. Jerikó falainak leomlása után Izrael elbízta magát, ami az Ai városánál tapasztalt vereséghez vezetett.

Hansenékkel is ugyanez történt. Nagyon lefoglalták magukat a kezelési központ tevékenységének és a megnyitó ünnepségének megszervezésével. Megérkeztek a legújabb felszerelések, amelyeket be kellett szerelniük, a vízvezeték-szerelők a megnyitó előtti este fejezték be munkájukat. Hansenék nagy izgalommal álltak körül a kazánt, ám a bekapcsoláskor sajnálatos módon robbanás keletkezett, amely majdnem tönkretette a felszerelést. Szomorúan ültek le, hogy átgon-dolják, mit tehetnének. Másnap reggel lenne a megnyitó, de a berendezés nem működik. A szerelés rendben volt, a szakemberek nem tudták, hol lehet a hiba. Hansen úr később így emlékezett vissza az esetre: „Szorgalmatoskodtunk az Úrért, előkészítettük a kezelőszobákat és működésbe lendítettük a missziót.

Péld 21:1 „Mint a vizeknek folyásai, olyan a királynak szíve az Úrnak kezében, valahová akarja, oda hajtja azt!”

A politikus unokatestvére Hansenék páciense volt, és közbenjárt érdekükben. Így sikerült bérbevenniük a kiszemelt épületet. Sok munkát kellett még elvégezni, de a Hansen házaspár napokig súrolt, festett, átalakított, ameddig megfelelővé és vonzóvá nem tették a helyet.

Péld 22:29 „Láttál-e az ő dolgában szorgalmatos embert? A királyok előtt álland, nem marad meg az alsó rendűek között.”

A kezelőszoba nemsokára megnyílt, és rengeteg klienst hozott, Nashville magasabb rangú rétegeiből is. Bár a politikus először durván viselkedett Hansenékkel, a kezelések után egyik leghűségesebb támogatójukká vált.

Egy nap, mielőtt ügyintézésre Washington D.C.-be utazott volna, barátságosan elköszönt, majd hozzátette: „Ha a kongresszusban szóba kerül valami a vasárnapi törvénnyel kapcsolatban, biztosan eszembe juttok.” Ez fontos kijelentés volt Tennessee állam képviselőjének a szájából, hiszen az államban komolyan kényszerítették a vasárnap törvényt, és a szombatünnepelőkkel szemben komoly előítéletek voltak.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

(...) Egyértelművé vált számunkra, hogy közben nem szántunk elegendő időt bibliaitanulmányozásra és imára. (...) Sokkal többet kellett tanulnunk arról, hogy mit is jelent teljes mértékben Istentől függni.”

Újraolvasták az ígéreteket, letérdeltek imádkozni, bűnvallomást tettek és bölcsességet kértek. Azzal a biztos tudattal emelkedtek fel térdükről, hogy Isten meghallgatta imáikat és válaszol nekik. Szétkapcsolták az aznap reggel bekötött huzalokat és felfedezték, hogy az egyik szelepet fordítva szerelték fel. A megfelelő kapcsolás után a kazán tökéletesen működött. Bár éjfél elmúlt, örömmel tértek nyugovóra. Soha nem felejtették el ezt a leckét. Istenért végzett munkánk soha nem veheti át az imádkozás helyét.

A Nashville-ben elkezdett egyszerű orvosi misszió rohamosan bővült, nyitottak egy éttermet, egy pékséget, egy könyvkiadót és egy kollégiumot. Az odaadó munkások által indított szerény kezdet egy egész hálózattá nőtte ki magát Délen. És mindez azért volt lehetséges, mert egy fiatal házaspár válaszolt egy egészségügyi missziós felhívásra. Naplót vezettek, tapasztalataik nyomtatásban is megjelentek, a *From So*

Small a Dream (Egy csekélységtől az álomig) címmel. A Cselekedetek könyve még nem zárult le. Zsidók 11., hithősökről írt fejezete ma is íródik. Isten szeretné belefoglalni a mi hősi történeteinket is.

Dán 11:32 „Az Istenét ismerő nép felbátorodik és cselekeszik.”

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Olvassátok el *A nagy Orvos lábnyomán* című könyv 139-160. oldalait. Hogyan rombolja le Krisztus egészségügyi missziója az előítéleteket? _____
Miért kellene ezt a módszert alkalmaznunk napjaikban? _____
2. Mivel Hansenék már amúgy is bibliamunkások voltak, miért volt szükségük további kiképzésre az egészségügyi misszió elkezdésére? _____
3. A Hansen család sok szükségben levőn segített. Olvassátok el *A nagy Orvos lábnyomán* című könyv 183-200. oldalait, majd soroljatok fel néhány jó dolgot, amelyekkel a szegényeken segíthetünk. _____
4. Miért fontos a fiataloknak megtanulni az egészséges és ízletes ételek elkészítési módját? Miért fontos az adventistáknak főzőtanfolyamokat indítani? _____
5. Hansenék megengedték, hogy Vicksburg lakói az árvíz idején a gyülekezet udvarán sátorozzanak. Milyen értelemben nevezhető ez orvosi missziónak? _____
6. Hogyan végezhetünk ma orvosi missziót? _____

II. RÉSZ

7. Hansenék tehetős emberekkel is foglalkoztak. Olvassátok el *A nagy Orvos lábnyomán* című könyv 209-216. oldalait, majd soroljatok fel néhány dolgot, amelyekkel a gazdagokon segíthetünk. _____
8. Miért használhatta fel Isten a Hansen házaspárt Nashville befolyásos lakóinak elérésére? _____
9. Egy látszólag jelentéktelen személy irányába mutatott kedvesség és gondoskodás hogyan vezette el őket egy kongresszusi képviselőhöz? _____

III. RÉSZ

10. A *Jézus élete* című könyv 362. oldalán így olvassuk: „Mihelyst az ember aktivitása fokozódik, és Istenért végzett munkáját siker koronázza, megjelenik a veszély, hogy emberi tervekben és módszerekben fog bízni. Egyre kevesebb lesz az ima, megcsappan a hit.” Milyen értelemben egyezik meg ez a kijelentés Péld 16:18 tanulságával?

Más távlatok

...gondolatok a korai adventista kiadványokból

Fontos szavak – 2. rész

Isten minden szavunkat ismeri? Hall minket? „Járásomra és fekvésemre ügyelsz, minden útatam jól tudod. Mikor még nyelvemen sincs a szó, immár egészen érted azt Uram!” – olvassuk Zsolt 139:3,4. verseiben.

Igen, Isten mindent tud. Magasztos gondolat! Készen állunk a megmérettetésre? Ó, még egy kevés időre szükségünk van, hogy helyesebben járjunk el, gondosabbak, figyelmesebbek és tapintatosabbak legyünk!

Hogyan szólhat egy ember megfelelő szavakat? Ez lényeges kérdés, és a válasz is megvan rá: ha gondolatainkat a megfelelő irányba tereljük. Dávid megértette ezt, és így imádkozott: „Legyenek kedvedre valók szájam mondásai, és az én szívem gondolatai előtted, legyenek, oh Uram.”

Ha a gondolataink helyesek, akkor szavaink is azok lesznek. Ésa 55:7-ben ezt olvassuk: „Hagyja el a gonosz az ő útát, és a bűnös férfiú gondolatait.” Kinek a gondolatait kellene átvennünk? Hozzuk azokat összhangba Isten gondolataival, utáival és munkájával. (lásd: 8,9. v.) Ennek szükségessége egyre nyilvánvalóbbá válik, minél többet olvasunk róla: „Utálatosak az Úrnak a gonosz gondolatok.” (Péld 15:26). „A balgatatag dolognak gondolása bűn.” (Péld 24:9) „Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal.” (Préd 12:16)

Isten felelősségre von minket szavainkért és gondolatainkért. Ezért uralkodjunk ezeken, és tereljük jó irányba őket. Hogyan tehetjük ezt meg? Akaraterővel. Isten kétségkívül ezért adott az embernek akaratot. Űzzük el elménkből a haszontalan, gonosz gondolatokat. Adjuk át helyüket jobb dolgoknak. Tanulmányozzuk a Bibliát, hogy isteni dolgokkal töltsük be elménket. Foglalkozzunk Isten munkájával, majd imádságos lelkülettel ellenőrizzük gondolatainkat, szavainkat, cselekedeteinket és egész életünket, összhangba hozva azt

a mennyei akarattal. Isten megsegíti azokat, akik segítenek magukon.

Íme, mit írt Dávid: „A te határozataidról gondolkodom.” (Zsolt 119:15) „A te rendeléseidet megőrzöm.” (Zsolt 119:8) „Hálát adok néked tiszta szívből.” (Zsolt 119:7) „Gyönyörködöm a te rendeléseidben.” (Zsolt 119:16) „Ha tán gondoltam is, nem jött ki a számon.” (Zsolt 17:3) „Monddam: nosza vigyázok útaimra, hogy ne vétkezzem nyelvemmel; megbolázom szájamat.” (Zsolt 39:2) „Az én szájam bölcsességet beszél.” (Zsolt 49:4) „Víg ajakkal dicsérhet téged az én szájam!” (Zsolt 63:6)

Akik győztesen kerülnek ki a sötétség erői ellen vívott végső, nagy küzdelemből, legyőzték ezt a hatalmas rosszat. „És az ő szájokban nem találtatott álnokság; mert az Istennek királyiszéke előtt feddhetetlenek.” (Jel 14:5) Kedves ifjak, nagy munka áll előttünk. Példaképünk büntelen volt „és álnokság sem találtatott szájában.” (Ésa 53:9) „Aki bünt nem cselekedett, sem a szájában álnokság nem találtatott.” (1Pt 2:22) „Aki azt mondja, hogy ő benne marad, annak úgy kell járnia, amint ő járt.” (1Jn 2:6)

Mivel Hozzá hasonlóan kell járnunk, nincs vesztegetnivaló időnk. Az örökkévalóság az ajtóban van, a gyöngykapuk nemsokára megnyílnak. Ki léphet be? „Kicsoda megy fel az Úr hegyére? És kicsoda áll meg az ő szent helyén? Az ártatlan kezű és tiszta szívű, aki nem adja lelkét hiábavalóságra, és nem esküszik meg csalárságra. Áldást nyer az Úrtól, és igazságot az idvesség Istentől.” (Zsolt 24:3-5)

Történelmi kapcsolat

A szolgálat oka

Es járjatok szeretetben, miképpen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát miérettünk ajándécul és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul.”

Kövessük Istent, mint szófogadó gyermekek. Engedelmeskedjünk minden rendelkezésének és járjunk szeretetben, ahogy Jézus is szeretett minket és feláldozta önmagát értünk, Istennek kedves jó illatul. Krisztus életének és munkájának alapeleme volt

a szeretet. Azért jött, hogy szerető karjába ölelje az egész világot. „Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk. Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet.” „Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben. Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon ti bennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék. Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen én szerettelek titeket.” Követnünk kell Krisztus példáját, és ugyanolyan szeretettel szeretnünk embertársainkat, ahogy Ő szeret minket. Őszintén kutatod, hogyan ültessd át Krisztus szavait a gyakorlatba? Ha szívedben önzés lakik, add át Jézusnak, hogy töltsse be szeretetével. Arra vágyik, hogy teljes szívünkben szeressük Őt. Bátorít, sőt parancsolja, hogy úgy szeressük felebarátainkat ahogy, Tőle láttuk. A szeretet tanítványságunk jelképe. „Új parancsolatot adok

“Lehetetlen Krisztusban növekedni, ha nem gyakoroljuk a szimpátia, az együttérzés és a szeretet leckéit.”

néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.” Ezt a mércét kell elérnünk: „egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket.”

A szeretet milyen magassága, mélysége és szélessége ez! Ez a szeretet nem csupán néhány ismerős átöleléséről szól, hanem lenyúl Isten legkisebb, legalázatosabb teremtményeiért is. „Amennyiben megcselekedtétek eggyel az én legkisebb atyámfiái közül, énvelem cselekedtétek meg.”

A menny fejedelme azonosul a szenvedő emberiséggel. Embertársainknak szüksége van kedvességre és szelíd, együttérző szeretetre. Az a szeretet és kedvesség, amelyet Jézus ad nekünk, nem érzélgősség, mely a lélek csapdája. Ez menyyei szeretet, melyet Jézus tanításba adott és életével példázott. Ennek a szeretetnek a továbbítása helyett azonban sajnos gyakran elhidegülünk és elidegenedünk egymástól. A kísértések, viszálykodás, gonosz gondolatok, hamis feltételezések, csúnya beszéd által kritizálunk másokat. Ha nem értenek egyet ötleteinkkel, azonnal barátságtalanná válunk. Mi az eredménye a testvéreinktől való elidegenedésnek? Az Istentől való elidegenedés, a keresztyén fejlődés elmaradása. Lehetetlen Krisztusban növekedni, ha nem gyakoroljuk a szimpátia, az együttérzés és a szeretet leckéit. Lehetetlen Krisztus képének visszatük-

rözése, ameddig lelkünkben nem él a mennyei újjászületésből fakadó szeretet. Senki nem léphet át Isten városának kapuin, aki nem tükrözi vissza ezt a tulajdonságot. Jézus szeretete működő elv, amely szívet szívvel köt össze keresztény közösségbe. Aki a mennybe belép, az már itt a földön tökéletesedett a szeretetben, mert a mennyben a Megváltó és a megváltottak lesznek tanulmányunk tárgya.

Akik megtapasztalták Krisztus szeretetét, nem ülhetnek tétlen a Mester szőlőskertjében. Megtalálják az alkalmat, hogy felebarátaikat Jézus ösvényére vezessék. Krisztus szeretetének részeseiként dolgoznak mások lelkének megmentésén. Minden lélek kövesse példaképünket, és váljon misszionáriussá a szó legnemesebb értelmében, lelkeket nyerve Jézusnak.

— *The Youth's Instructor*, 1892. október 20.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Hogyan uralta a szeretet Jézus földi munkásságát? _____

2. Krisztus példáját kell követnünk. Mit tanít ez a mások irányában tanúsított szeretetünkről? _____

3. Hogyan ültethetjük gyakorlatba Krisztus szavait, hogy úgy szeressük embertársainkat, ahogy Ő szeret minket? Nevez meg néhány gyakorlati módszert. _____

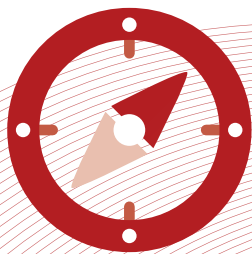
4. „A szeretet tanítványságunk jelképe.” Értelmezd ezt a mondatot! _____

5. Sokan csak azokat szeretik, akiket kedvelnek. Hogyan kell ehelyett eljárunk? _____

6. A cikkben azt olvastuk, hogy szeretetünk ne legyen érzélgős. Mit jelent ez? Ha szükséges, használjatok szótárat a szó megmagyarázására. _____

7. E szeretetnek megnyilvánulása helyett mit szoktunk tapasztalni? Mi ennek az eredménye? (három dolog) _____

8. Jellemezzétek azokat, akik megtapasztalták Krisztus szeretetét. _____

A hit fejezetei

Két feleség, egy ima – 2. rész

Az első részben olvastuk, milyen csodálatosan megváltoztatta Oung Sophal férjének hozzáállását az ima és a szeretet ereje. A második részben Tep Sony bizonyágtételét olvassuk el. Ő is egy kambodzsai nő, aki a férjéért imádkozik.

A város másik részén, Tep Sony két lányával minden szombaton gyülekezetbe készültek. „Szeretnél velünk tartani?” – kérdezte minden alkalommal Chet Kemaratól, a férjétől. Éveken keresztül minden szombaton ugyanazt a választ kapta: „Köszönöm, nem.”

Ennek ellenére Tep Sony folyamatosan imádkozott. Bár nagyon sikeresen dolgozott az emberekért Phnom Penhben, buddhista férje nem mutatott érdeklődést az ő válása iránt. Az sem keltette fel érdeklődését, hogy Isten mennyire csodálatosan védelmezte feleségét, amikor a város különösen veszélyes negyedében, Pong Rorban dolgozott az emberekért. Tep Sony szüntelen imádkozott és őszintén kérte, hogy férje egy nap fogadja el Jézus Krisztust személyes Megváltójának. Csak elképzelni tudta, hogy milyen erővel tehetnének bizonyosságot, ha férje, Chet, a köztisztelőben álló rendőrtiszt is befogadná életébe Krisztust. Jól ismerte őt, ismerte befolyását, ismerte szívét, és tudta, mennyire szüksége van Istenre.

És egyik szombat reggel megtörtént. Legnagyobb meglepetésére a férje tette fel a kérdést: „Mehetek ma veletek a gyülekezetbe?”

„Természetesen” – válaszolta ragyogó mosollyal. Tep Sony és lányai alig hitték, hogy komolyan mondta. De a férfi átöltözött, és percek alatt indulásra készen várta őket az ajtóban. Tep Sony magában ujjongott és egész prédikáció alatt hálaimát rebegett. Az istentisztelet végén a férje semmit nem mondott az napi tapasztalatáról és ő tudta, hogy jobb nem erőltetni a dolgot. Tovább imádkozott, és a következő héten Chet újra elment velük a gyülekezetbe. Az elkö-

vetkező hónapokban Tep Sony csodálatos átalakulást figyelhetett meg férje életében. A közösség és a munkatársai is észrevették ezt. Beszélték, hogy még a letartóztatott kábítószerkereskedőkkel is kedvesebb volt.

Egy nap Chet egy bibliai kérdéssel fordult Tephez:

„Mit jelent pontosan a szombat megszentelése?” Már napok óta forgatta elméjében a „Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt” mondatot. „Ez benne van a Bibliában?” – kérdezte. „Igen” – válaszolta Tep Sony lelkesen.

„Hihetetlen!” – mondta Chet elképedve. Együtt elolvasták a teremtés történetét Mózes 1. könyvéből, amikor Isten szombaton megpihent munkájától. Ezután Tep Sony és férje együtt térdeltek le imádkozni. „Soha többé nem dolgozom Isten szent napján” – mondta Chet.

Chet megtérése után egyetlen alkalmat sem szalasztott el, hogy meg-

ossa az evangéliumot befolyási körében. Ennek eredményeképpen a rendőrőrs kapitánya is keresztény lett. Krisztus eljövendő királysága növekszik az Oung Sophalhoz és Tep Sonyhoz hasonló asszonyok munkájának köszönhetően, akik megértették a kitartó ima erejét.

Imádkozzunk megváltásért!

Drága mennyei Atyánk, kérlek küld a Te Szentlelkedet, hogy érintse szeretteim szívét, és a délkelet-ázsiai embereket is. Segíts nekik felfedezni a Te szeretetedet, hogy egy nap mindannyian együtt lehessünk a mennyben.

Kambodzsai nő

© David DemidPhoto.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/

A www.asapministries.org honlapon vagy a **1-866-365-3541** telefonszámon megismerhetitek az **ASAP szolgálatot**, és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkájának előrevitelét Délkelet-Ázsiában.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

Biztosan elveszünk, ha együtt sodródunk a világgal...
Könnyelmű, önző szeretetünkkel, hanyagságunkkal veszélyeztetjük lelkünket.

Könyvevangelizálás I. RÉSZ

Aranyszöveg | Zsolt 107:19,20

„De az Úrhoz kiáltának szorultságukban: sanyarúságukból kiszabadította őket. Kibocsátá az ő szavát és meggyógyítá őket, és kimenté őket az ő vermeikből.”

I. RÉSZ

Elképzelted-e valaha, milyen lenne az életünk Biblia nélkül? Ha nemcsak nekünk, hanem szomszédainknak, gyülekezeti tagoknak és a lelkésznek se lenne Bibliája?

A történelem folyamán volt egy több, mint 1 000 éves időszak, amikor a hitehagyás és a lázadás miatt szinte senki nem rendelkezett Bibliával. A szent könyv tanító és fékező befolyása nélkül a világ rövid idő alatt belemerült a később sötét középkornak nevezett korszakba. Egyházi rendelet mondta ki, hogy halálbüntetés vár azokra, akik birtokolnak egy Bibliát vagy akár csak beszélnek róla. Valóban nagyon sötét évek voltak.

Zsolt 107: 10-12 „Akik setéségben és a halálnak árnyékában ülnek, megtöztetvén nyomorúsággal és vassal; Mert ellenszegültek az Isten beszédének, és a Felségesnek tanácsát megutálták;

“ Amennyiben az egyik munka fontosabb lenne a másiknál, az irodalom terjesztése legyen az, mely az embereket a Szentírás kutatására vezeti. ”

— Colporteur Ministry, 7. old.

Azért megalázta az ő szívöket nyomorúsággal: elestek és nem volt segítségök.”

Mivel elutasították, majd elveszítették Isten igéjét, az emberek nem szereztek tudomást a szerető Megváltóról, aki önként és feltétel nélkül megbocsátja a bűnöket. A bűn terhe alatt görnyedők milliói fizettek hatalmas vagytonokat vagy kínozták magukat ok nélkül az Istennel való megbékélés érdekében. Az igazság világosságától megfosztva a „keresztény” Európában sűrű sötétség honolt.

Ezer évvel ezelőtt, a nyomda széleskörű használata előtt, a Bibliát kézzel másolták. Ez komoly és kockázatos munka volt, ezért nagyon ritka könyvnek számított. Csak egy csoport hűséges keresztény,

TARTALOM | B-20 | MÁJUS 18.

49 | Könyvevangelizálás – 1. rész

53 | Különböző munkamódszerek – 1. rész

54 | Felhívás a munkára

56 | Találkozások angyalokkal

a valdensék rendelkeztek Bibliával saját anyanyelvükön. Mindennél többre értékelték és életük árán is megvédték a tanításai szerinti istenimádathoz és engedelmességhez való jogukat.

Nem elégedtek meg azzal, hogy saját félreeső völgyeikben visszavonulva örüljenek az igazság fényének, miközben egész Európa sötétségben volt. Nagyon sokan, fiatalok is, vándorkereskedőknek álcázva magukat utazták be Európát.

„Titokban magukkal vitték a Biblia teljes vagy töredékes másolatait, és amikor csak alkalom kínálkozott, felhívták vevőik figyelmét ezekre a kéziratokra. Sokszor ébresztettek érdeklődést Isten Igéje iránt, és boldogan hagytak néhány kéziratot azoknál, akik igényelték.

E misszionáriusok munkája a hegyek lábánál elterülő síkságon és völgyekben kezdődött, de e szűk határokat messze túllépte. Meztelen lábbal, az út porával belepert durva ruhában, Mesterükhöz

hasonlóan, a nagyvárosokat is bejárták, és messze földekre is eljutottak. Mindenütt hintették a drága magot. Útjukon gyűlekezetek létesültek, és mártírok vére tett bizonyosságot az igazságról. Az ítélet napja fog fényt deríteni arra a gazdag aratásra, amely munkájukat kísérte. A hithű emberek munkája nyomán sok lélek gyűlt az Úr csűrébe. Isten Igéje titokban, csendben bejárta a keresztény világot, és boldog fogadtatásra talált az emberek otthonában és szívében.” (*A nagy küzdelem*, 71. old.)

Ezen bátor misszionáriusok önmegtartóztató szolgálata nem volt hiábavaló.

„Sok-sok országban szétszóródva, elvették annak a reformációnak a magvait, amely Wiclif idejében kezdődött el, Luther korában szélesedett és mélyült, és amelyet tovább kell vinniük az idők végéig.” (*A nagy küzdelem*, 78. old.)

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

II. RÉSZ

A Biblia ezen töredékes másolatai komoly hiányosságokat pótolnak Európában. Az igazság fénye áttörte a tévedések sötétségét, és az emberek boldogan fogadták a megváltás ingyen ajándékát.

Most lépünk vissza a jelenbe. Sok helyen az emberek annyi Bibliát tarthatnak, ahányat csak akarnak. Mégis, sokan most is teljes lelki sötétségben élnek és nagy szükségük van a valdensék példáját követő misszionáriusokra. Miért? Azért, mert bár sokaknak van Bibliája, a legtöbben nem olvasták, és annyira nem ismerik a megváltás útját, mintha nem is lenne Bibliájuk. Hogyan találunk rá ezekre a szükségben levő emberekre? Hogyan tudjuk a leghatékonyabban szolgálni őket? Isten mutatott egy, a valdensék módszeréhez nagyon hasonló módszert, amelynek segítségével eljuttathatjuk hozzájuk az igazság világosságát. Erről a szolgálatról fogunk tanulni ebben a leckében és a következőben. János apostol beszél egy csodálatos dologról, amely röviddel Jézus eljövetele előtt következik be.

Jel 18:1 „És ezek után láték más angyalt leszállani a mennyből, akinek nagy hatalma vala; és a föld fénylett annak dicsőségétől.”

Hogyan árad szét ez a világosság a földön?

„Nagymértékben könyvkiadók által fejeződik be annak a másik angyalnak a munkája, aki nagy hatalommal száll le az égből és beragyogja a földet dicsőségével.” (*Testimonies for the Church*, 7. köt., 140. old.)

Az igazságot tartalmazó irodalom azonban haszontalan, ha a raktárakban hever. El kell juttatni azokhoz, akiknek szükségük van rá. Ezért szól hozzánk a sürgető üzenet.

„Krisztus kegyelme sürgesse munkára a hívőket embertársaik lelkének megmentése érdekében. A bibliai igazságokat tartalmazó kiadványok szóródjanak szét, mint az őszi levelek. Emeljétek a magasba a lelkek Megváltóját az emberek előtt. Most van az ideje erőt gyűjteni minden erő forrásából és semmit nem kímélve kiáltani, visszaszorítva a sötétség felhőit, hogy ragyoghasson a menny világossága.” (*The Review and Herald*, 1909. április 29.)

Figyeltétek, hogyan kavarnak a szélben az őszi levelek? Isten ezzel a képpel szemléltette az igazság

irodalmának terjesztését. Szeretné, ha ebben a fontos munkában mindannyian részt vennénk. Adhatunk kiadványokat a rokonoknak, barátoknak és idegeneknek is.

„Minden hívő terjessze a traktátusokat, broszúrákat és szórólapokat az utolsó időkre szóló üzenettel. Szükség van könyvevangélistákra, akik mindenhova elviszik kiadványainkat.”

(*Colporteur Ministry*, 21. old.)

Hova tehetsz le egy könyvet vagy egy broszúrád? Például egy kórházi váróterembe. Adhatsz egyet a pin-

cérnek vagy a felszolgálónak. Ameddig fel nem jutsz a mennybe, nem látod meg ennek az elvetett magnak a gyümölcsét. Egy kétségbeesett kábítószerfüggő megtalált egy megváltásról szóló broszúrád. Egy igazságkereső megtalált egy szombatról szóló iratot. Egy hölgy, már majdnem feladta, amikor megtalált egy imáról szóló broszúrád.

Kezdjük el a munkát, terjesszük az irodalmat, mint ahogy a szél viszi az őszi leveleket. Ez Jézusra tereli az emberek figyelmét, és bibliai válaszokat ad kérdéseikre.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

III. RÉSZ

Te könnyen megjegyzed, amit hallasz? Amikor egy tanár új leckét ad le, sokáig emlékezetedben maradnak az új kifejezések? Képes vagy értelmesen beszélgetni az elhangzott prédikációról egy órával az istentisztelet befejezése után is?

Ha az emberek többségéhez hasonlítasz, akkor te is könnyen elfelejted, amit csak egyszer vagy kétszer hallottál, még ha az nagyon fontos is volt. Ez az egyik oka az írás feltalálásának. Ezért kéri a tanárok is, hogy jegyzeteljete, ezért írnak a táblára, készítenek vázlatokat. Ezért írta le Isten a törvényét rögtön, ahogy kimondta. Nem akarta, hogy az emberek elfelejtsék.

5Móz 4:13 „És kijelenté néktek az ő szövetségét, amelyre nézve utasított titeket a tíz ige teljesítésére, és felírta azokat két kőtáblára.”

Az írás azért is értékes, mert a nyomtatott anyag szélesebb körű és hosszabb ideig tartó befolyással rendelkezik, mint a beszéd vagy a prédikáció. Péter megértette ezt, és halála előtt levelet írt a keresztényeknek, belefoglalva tanításait.

2Pt 1:13-15 „Méltónak vélem pedig, amíg ebben a sátorban vagyok, hogy emlékeztetés által ébresztgessetek titeket; Mint aki tudom, hogy hamar leteszem sátoromat, amiképpen a mi Urunk Jézus Krisztus is megjelentette nékem. De igyekezni fogok azon, hogy ti az én halálom után is mindenkor megemlékezhessetek ezekről.”

Gondoljatok a polcaitokon álló könyvekre. Biztos vagyok benne, hogy a szerzők többségével nem találkozatok, egyesek közülük már évekkel ezelőtt meghaltak.

A könyveik azonban még mindig befolyásolnak. Ha egy könyvet elhanyagolnak vagy elveszítenek, egyszerűen csendben megvárja, ameddig valaki rátalál és újra elolvassa. Az egyik bibliai történet rámutat az elhanyagolt és elveszített ihletett irodalom erejére. A gonosz Manassé uralkodása idején nyoma veszett a törvénykönyv templomi másolatának. Elveszett! Gondoljatok bele! A templomban a pap nem rendelkezett a tekerccsel, amely magába foglalta az áldozatok és az ünnepek szabályzatát és rendjét, az isteni megítélés szabályait és a tízparancsolatot. Az emberek évekig nélküle éltek. Milyen szörnyű tragédia!

Manassé unokája, a jó Jósias király elhatározta, hogy minden tőle telhetőt megtesz, hogy visszafordítsa a népet Istenhez és helyreállítsa az igaz istenimádatot. Uralkodásának tizennyolcadik évében csodálatos reformáció következett be, amikor megtalálták a rég elveszett törvénykönyvet. A templom javítási munkálatai alkalmával került elő.

2Kir 22:8,10 „És monda Hilkia, a főpap, Sáfánnak, az íródeáknak: Megtaláltam a törvénykönyvet az Úr házában. És Hilkia

oda adta a könyvet Sáfánnak, hogy olvassa el azt.” „És megmondá Sáfán, az íródeák, a királynak, mondván: Egy könyvet adott nékem Hilkia pap. És felolvasta azt Sáfán a király előtt.”

“A megfelelően irányított könyvterjesztés a legmagasabb szintű utasításoknak megfelelő missziómunka.”

— *Colporteur Ministry*, 6. old.

Abban az évben a törvénykönyv segítségével Jósias király nagyszabású lelki megújulást vitt véghez: lerombolta a bálványokat, szövetséget kötött Istennel és megtartotta a húsvét ünnepét. Ez a történet bátorító tanulság számunkra. Amikor másokkal is megosztjuk a bibliai igazságokat tartalmazó irodalmat, eleinte lehet, hogy félreteszik, elhanyagolják vagy el is feledkeznek róla. Ez azonban ne csüggyessen el. Emlékezzünk a csodálatos ígéretre:

„Igaz, hogy a könyveket megvásárlók egy része a polcon felejtí vagy az előszobai asztalon hagyja őket, és ritkán néz rájuk. Isten azonban gondoskodik az Ő igazságáról és eljőn az idő, amikor ezeket a könyveket

megkeresik és elolvassák. Megjelenhet egy betegség vagy egy szerencsétlenség abban az otthonban, és az igazságot rejtő könyvek által Isten békességet, reményt és nyugalmat küld a zaklatott szívekbe. Felfedi előttük szeretetét, és ők megértik a bűnbocsánat értékét. Így az Úr együttműködik önmegtagadó munkásaival.” (*Testimonies for the Church*, 6. köt., 313-314. old.)

Igen, Isten gondoskodik róla, hogy az igazság irodalma megtartsa széleskörű, hosszantartó befolyását. Osszuk szét belőle, amennyit csak tudunk! (lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Melyik a rosszabb: ha van Bibliánk és nem olvassuk, vagy ha nem is rendelkezünk vele? _____
Mennyi időt töltesz naponta bibliatanulmányozással? _____
Most éled életed „sötét középkorát”? _____
Ha igen, mi okozza, és mit tehetsz ennek orvoslására? Zsolt 119:105,130 _____
2. Értékeled annyira a Bibliát, hogy képes lennél kézzel lemásolni? _____
Értékeled annyira, hogy életed kockáztatásával is megosztanád másokkal? _____
Bizonyítja-e életed, mennyire értékeled a Bibliát? _____

II. RÉSZ

3. Gondold meg, hány levelet sodor az őszi szél! Mit mond ez neked arról, milyennek szeretné Isten látni az igazság irodalmának terjesztését? _____
4. Sorolj fel tíz helyet, ahova az elkövetkező hetekben letehetsz irodalmat. _____

III. RÉSZ

5. Miért jobb irodalmat, könyveket vagy DVD-t adni valakinek, mint egyszerűen elmondani neki az igazságot? _____
6. Olvasd el a tanulmányt! Hogyan szemlélteti az előző kérdésre megfogalmazott válaszodat? _____
7. Miért adjunk azoknak is könyveket, akikről azt gondoljuk, hogy nem fogják elolvasni? Préd 11:6 _____

Más távlatok

...gondolatok a korai adventista kiadványokból

Különböző munkamódszerek – 1. rész

Isten munkájának növekedése és szerteágazása különböző munkamódszerek alkalmazását teszi lehetővé. Ily módon mindenki, akinek bármiféle tehetsége és vágya van az Istenért végzett munkához, biztosan megtalálja a módját, hogyan tehetné ezt meg. Elemezzük Isten munkájának néhány fontos ágazatát:

1. A szombatiskolai munka. Milyen csodálatos misszióterület! Felbecsülhetetlen lehetőségeket biztosít a gyerekekért végzett szolgálatra. Ki készüljön fel rá? Ki viselje ennek terhét?

2. Ügyvezetők. Ezen a területen nincs szükség szóbeli képességekre, hanem csak odaadásra, őszinteségre, kemény munkára, jó szervezési képességre és pénzügyi érzékre. Ugyanakkor jó kiindulópont a szolgálatra.

3. Titkárság. Mielőtt a tettek mezejére lépünk, szükségünk van felkészülésre. Ismerkedjünk meg a könyvelési alapszabályokkal, és figyeljünk a gondos kézírásra. Ezek az ismeretek, jó érzéssel, odaadással, Isten munkája iránti elkötelezettséggel és kellő energiával társulva nagyon hasznossá tesznek az Úr szolgálatában.

4. Tanítók. Nagyon nehéz hozzáértő tanítókat találni. Olyanokat, akik hűségesek Istenhez, akik szeretik az igazságot, akik egész valójukkal belevetik magukat a szolgálatba és akik megbízhatóan bánnak a gyerekekkel. Egyik elhívás sem lehet ennél felemelőbb és kifinomultabb. Lehetőséget teremt a tanulmányozásra, egy magasabb kulturális szint elérésére, ugyanakkor kiváló alkalom a lélekmentés munkájára. Fiatalok, miért nem választjátok ezt munkaterületül, miután megfelelően felkészültetek rá?

5. Szerkesztők. A munka ezen ágának fontossága szinte felbecsülhetetlen. A lelkész tevékenysége nagyon értékes, de a szerkesztők gyakran több emberhez jutnak el, munkájuk pedig sokkal időtállóbb. A tehetséges, de nyilvános beszédben nem jeleskedő emberek gyakran kiváló szerkesztők. Ez egy nagyon felelősségteljes el-

hívás, józan ítélőképességet, kifinomult ízlést, széles körű tudást, kifogástalan nyelvismeretet feltételez.

6. Orvosok és ápolók. A tapasztalatok azt mutatják, hogy egy odaadó, őszinte orvos komoly munkát tud végezni az igazságért. Az egészségügyben dolgozóknak rengeteg lehetősége

van az igazság bemutatására és a szükségben levő lelkek segítésére. Miért nem próbálsz ki, hogy az Úr elhívott-e erre a munkára? Ha úgy véled, hogy igen, kezdj el felkészülni rá!

7. Könyvterjesztők. Értékes kiadványaink terjesztése határtalan és rendkívüli hasznosságú. Ezek tértek ily módon az igazsághoz.

8. Bibliamunkások. Bibliatanulmányokat bárhol lehet

tartani: nagyvárosokban és aprócska, eldugott falvakban egyaránt. Az időpont sem jelenthet akadályt, meg lehet szervezni: esténként, esős napokon, vasárnaponként. Tarthatjuk otthonunk közelében, és szinte bárki vállalkozhat rá, aki odaszentelt szívvel, jóindulattal és általános műveltséggel rendelkezik. Ez a csodálatos munka felkészíti az elmét a prédikatori munkára, és mindenhova árasztja a jelen igazság világosságát. Minden évben ezrek segítségére van szükség. Ki áll készen?

9. Misszionáriusok. A misszionáriusokra az országon belül és külföldön is szükség van. A munka ezen ágazata a többihez hasonlóan folyamatosan növekszik és fejlődik kezünk alatt. Már ezrek dolgoznak ezen a területen, és további ezrekre van szükség, férfiakra és nőkre egyaránt. Ki menne el?

Mindenki, akinek bármiféle tehetsége és vágya van az Istenért végzett munkához, biztosan megtalálja a módját, hogyan tehetné ezt meg.

Történelmi kapcsolat

Felhívás a munkára

Es hallám az Úrnak szavát, aki ezt mondja vala: Kit küldjek el és ki megyen el nékünk? Én pedig mondek: Ímhol vagyok én, küldj el engemet!” Az Úr munkára hívja a fiatalokat. Lépjenek ki a mezőre és szorgalmasan segítsenek az aratásban. Menjenek és sáfarkodjanak képességeikkel, tehetségükkel. Aki elhívta őket az evangélium munkájára, bizonyítékát adja, hogy választott edények, és szájukba adja az igét.

A fiatalok legjobb felkészülési módja a szolgálatra a házról-házra való könyvosztás. Engedjük, hogy a városban elkezdjék ezt könyvterjesztési szolgálatot a jelenvaló igazságot hirdető kiadványokkal. Ebben a munkában lehetőségük nyílik szólani az élet igéit. Az igazság elvetett magvai kicsíráznak és gyümölcsöt teremnek munkájuk nyomán. Amikor a fiatalok a lelkek megmentésének vágyával kezdik el ezt a munkát, láthatják a lelkek megtérését. Munkájuk nyomán arathat az Úr. Menjenek el misszionáriusnak, hogy terjesszék a jelenvaló igazságot, szüntelen imádkozzanak világosságért és a Lélek vezetéséért, hogy felismerjék, hogyan szólják a megfelelő szavakat a szükségben levőknek. Használjanak ki minden alkalmat a jó cselekedetekre, mint akik az Úrért teszik.

Előfordul, hogy meghívják őket a meglátogatott családok asztalához, ahol húsételeket szolgálnak fel. Amikor visszautasítják, ennek okát magyarázzák is el, így alkalom nyílhat az egészségügyi reform bemutatására. Mindig vigyenek magukkal egészségügyi témájú könyveket is, mert az egészségügyi reform az üzenet jobb keze.

A könyvevangélista legyen szerény, és soha ne bocsátkozzon vitába. Érezze, hogy az egész mennyei sereg előtt áll.

„Ímé, én elbocsátlak titeket, mint juhokat a farkasok közé; legyetek azért okosak mint a kígyók, és szelidek mint a galambok” – mondta Jézus. Sok értékes, leartásra kész lélekkel találkoztok. Tanuljatok meg ezért szerényen és tapintatosan beszélni. Mutassátok meg, hogy Jézussal jártok és Tőle tanultatok.

Ezt a szabályt kell követnünk: legyünk Hozzá hasonlóak! „Aki nékem szolgál, engem kövessen” – mondta Krisztus. Tanulmányozzátok a Megváltó életét és figyeljétek meg, hogyan élt és dolgozott. Törekedjétek naponta Hozzá hasonló életet élni. Vegyétek fel az Ő igáját, tanuljatok Tőle szelídséget és alázatot, járjatok a menny felé vezető úton.

Ismerjétek meg az Urat, keressétek a tökéletességet. Törekedjétek a Megváltóhoz hasonlítani. Éljetek azon lelkek megmentéséért, akikért Ő életét adta. Mindenféleképpen próbáljatok segíteni azoknak, akikkel kapcsolatba léptek. Krisztus iránti szeretetek indítson e szavak kimondására: „Szívembe rejtetem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.” Teljesítsük a szavakat: „Az én ellenségeimnél bölcsőbbé teszel engem a te parancsolataiddal.” Beszélgetsetek el nagyobb Testvéretekkel. Ő elvről-elvre tökéletesíti felkészüléseteket. Jó munkássá váltok, ha minél szorosabb kapcsolatba kerültök azzal, aki életét adta áldozatul a bűnös világ megmentéséért. Amikor az igazságon nyugtatjátok kezetek, amikor elmondjátok: „Én Uram és én Istenem!”, kegyelem, békesség és öröm árad lelketekbe.

— *The Youth's Instructor*, 1902. január 16.

Az Úr lefektetett egy tervet, melynek keretén belül iskoláink diákjai megtanulhatják azokat a gyakorlati leckéket, melyek az elkövetkező élet elnyeréséhez szükségesek. Lehetőséget adott értékes könyvek terjesztésére. (...) Ez által a fiatalok számos olyan tapasztalatot szereznek, amelyek segítségével megtanulják kezelni a felmerülő problémákat. Iskolai éveik

“ Jó munkássá váltok, ha minél szorosabb kapcsolatba kerültök azzal, aki életét adta áldozatul a bűnös világ megmentéséért. ”

során sokan a könyvosztás által tanulják meg, hogyan közeledjenek illedelmesen az emberekhez, hogyan beszélgessenek el tapintatosan a jelenvaló igazságról. Amikor anyagi sikereket is elérnek, egyesek megtanulják a sáfárság és a takarékoság leckéit is, amely javukra válik, amikor misszionáriusok lesznek. A diákok, akik a Krisztus példázatai, és A Nagy Orvos lábnyomán című könyveket árulják, előzőleg tanul-

mányozzák át, amit eladásra kínálnak. Amint megismerkednek a kezükben tartott könyvek témájával és gyakorolni kezdik tanításait, ismereteikben és lelki erejükben is fejlődnek. Ezeknek a könyveknek az üzenete az a világosság, amelyet Isten kinyilatkoztott nekem, hogy továbbítsam a világnak. Iskoláink tanítói bátorítsák diákjaikat, hogy gondosan tanulmányozzanak át minden fejezetet. Tanítsák meg ezeket az igazságokat diákjaiknak, és ihlessék a fiatalokat azoknak az értékes gondolatoknak a megszeretésére, amelyeket az Úr ránk bízott, hogy továbbítsuk a világnak.

A könyvek terjesztésére való felkészülés és a munkában szerzett naponkénti tapasztalat felbecsülhetetlen értékű azok számára, akik beállnak ebbe a sorba. Isten áldásával a fiatalok megfelelő képzést kapnak az Úr szőlőskertjében végzett szolgálatra.

— *The Review and Herald*, 1908. június 4.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mi a fiatalok szolgálatra való felkészülésének egyik legjobb módja? _____
2. Hogyan végezzék a fiatalok a könyvterjesztés munkáját, ha vágynak a lelkek megtérésére? _____
3. Mit tegyen a könyvterjesztő, ha húsétellel kínálják? Ez biztosan kellemetlen helyzet, de milyen előnyöket rejt? _____
4. Hogyan kell a könyvterjesztőnek beszélnie? _____
5. Milyen elvet kell követnünk? Gyakorlatilag mit jelent ez? _____
6. Milyen tervet fektetett le az Úr? _____
7. Sorold fel, milyen előnyeink származnak abból, ha követjük az Úr tervét. _____
8. Mi bizonyul felbecsülhetetlen értékű leckének azok számára, akik ezt a munkát felvállalják? _____

A hit fejezetei

Teljes pálfordulás

Lemondtál keményszívű szeretteidről? Olvasd el, hogyan változtatta meg Isten egy kommunista rendőr életét, és bízzál továbbra is családtagjaid megtérésében.

A vietnámi kommunista kormányzat rendőre voltam. Keményen dolgoztam, hogy körzetemben viszszaeszközöljek a hetednapos adventista házi gyülekezetek tevékenységét, de nem jártam sikerrel. Szégyenkezve vallom be, különböző vallási módszereket, fenyegetéseket, pszichológiai nyomást vettem be, hogy leál-lásra bírjam a vezetők evangelizációs munkáját. Ész-revettem azonban, hogy ők mindig nagyon bölcsen és alázatosan válaszoltak nekem. Egy nap elkoboztam néhány DVD-t egy **ASAP** laikus lelkésztől. Az íróasztalomon sarkán álltak, és folyton odatévedt a tekintetem. Végül elővettem egyet és megnéztem. Isten szavai megérintették szívem, és aznap megváltozott az életem. A főnököm pontosan akkor lépett be az irodába, és észrevette mit nézek. „Nem kellene megnézned azt a csempészárut!” – mondta. Figyelmen kívül hagytam szavait és izgatottan válaszoltam: „Muszáj neked is megnézned egyet. Egyetlen ehhez hasonló egyházat sem láttam még. Elképesztő elveket vallanak!” Leült mellém és együtt megnéztünk egy DVD-t. Mindketten egyetértettünk abban, hogy az üzenet csodálatos. Rádöbbsentem, hogy nem dolgozhatok többé a rendőrségen, ezért felmondtam és csatlakoztam az Úr hadseregéhez. Most az Urat szolgálom, és nap mint nap rengeteg áldást tapasztalok. Feleségem és nyolc fiam örömmel szolgálnak velem. A két legnagyobb biblia-tanulmányokat tart és DVD anyagokat osztogat. A hat fiatalabb fiú a vele egykorúakkal szolgál a szombati istentiszteleteken. A feleségem a látogatásokban van nagy segítségemre. Isten kegyelméből én irányítom a tizennégy helyszínen működő, egyenként 50 tagot számláló házi gyülekezeteket.

Hálával és örömmel telik meg szívem, látva a változást, amelyet a bibliai igazságok visznek véghez az emberek szívében. Az embereink elkezdtek megszentelni a szombatot, és Isten gazdagon megáldja őket. Elfogadták az egészségügyi reformot, már nem fogyasztanak patkányokat, egereket, alkoholt és kávé.

Egészségi állapotuk jelentős mértékben javult. Sokkal több zöldséget esznek. Amikor szárazság pusztított a vidékünkön, Istenhez kiáltottunk. „Most már zöldségeket eszünk, küldj esőt, hogy növekedhessen a termés!” Isten meghallgatta imánkat és küldött esőt.

Vietnámi gazdálkodó

Azt hittem, könnyű dolgom lesz a rendőrséggel, hisz egykor közülük való voltam, most azonban meg kellett tanulnom, milyen nehéz a másik oldalon állni. Gyakran hívtak be kihallgatásra. Megértettem, hogy Isten próbálja hitemet és odaadásomat. Bár a helyi rendőr megfenyegetett, az elmúlt évben sikerült szétosztanom 5 000 DVD-t, 2 000 biblia-tanulmányt és DVD lejátszókat. Nagy örömmel szolgálom az Urat!

Imádkozzatok a kommunista üldözökhöz és üldözökhöz! Drága Jézus, köszönjük, hogy van erő a Saulusokat Pállá változtatni. Kérlek, győzzél meg minél több állami hivatalnokot a kommunista országokban. Védeld meg a munkásokat és a hívőket a Vietnámmal hasonló kommunista országokban, bátorítsd őket, hogy kiálljanak Melletted és az igazság mellett. Ámen.

A www.asapministries.org honlapon vagy a **1-866-365-3541** telefonszámon megismerhetitek az **ASAP** szolgálatot, és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkájának előrevitelt Délkelet-Ázsiában.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

Biztosan elveszünk, ha együtt sodródunk a világgal...
Könnyelmű, önző szeretetünkkel, hanyagságunkkal veszélyeztetjük lelkünket.

Könyvevangelizálás II. RÉSZ

Aranyszöveg | Lk 14:23

„Eredj el az utakra és a sövényekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen az én házam.”

I. RÉSZ

Egyik szombaton Jézus, a nagy történetmondó, egy gazdag farizeus asztalánál ülve egy érdekes történetet mondott. Egy tehetős, befolyásos személy hatalmas lakomát készített. Megkérte szolgálait, hogy szóljanak a meghívottaknak, akik azonban különböző indokokkal visszamondták részvételüket. Ezért más meghívottak vették át helyüket.

Lk 14:21 „Mikor azért az a szolga hazament, megmondá ezeket az ő urának. Akkor megharagudván a gazda, monda az ő szolgájának: Eredj hamar a város utcáira és szorosaira, és a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat és vakokat hozd be ide.”

Mivel még mindig volt hely az asztal körül, a gazdag ember újra kiküldte a szolgálait.

Lk 14:23 „Akkor monda az úr a szolgának: Eredj el az utakra és a sövények-

hez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen az én házam.”

Mi a tanulsága ennek a történetnek?

„A világnak létkérdés az evangélium megismerése. Az emberek éheznek Isten Igéjére. Csak kevesen hirdetik az Igét tisztán, emberi hagyományoktól mentesen. Jóllehet a Biblia az emberek kezében van, mégsem részesülnek abban az áldásban, amelyet Isten részükre az Igében elhelyezett. Az Úr arra szólítja

“ A nyomtatott oldalak által jut el a világosság az elszigetelten élőkhez, akiknek nincs lehetőségük élő prédikációt hallgatni. Ez a legáldásosabb missziómunka. ”

— Colporteur Ministry, 20. old.

TARTALOM | B-21 | MÁJUS 25.

57 | Könyvevangelizálás – 2. rész

61 | Különböző munkamódszerek – 2. rész

62 | Értékes könyvek

64 | Egy elveszett bárány

szolgáit, hogy vigyék el üzenetét az emberekhez. Az örök élet beszédét meg kell ismerniük azoknak, akik bűneik miatt a pusztulás határán vannak. (...) Ezt jórészt személyes munkával kell elérni. Ez volt Krisztus módszere is. Munkája főként személyes beszélgetésekből állt. Nagy figyelmet szentelt egyetlen emberre is, aki által sokszor ezrekhez jutott el az üzenet. Ne várjunk arra, hogy a lelkek hozzánk jöjjenek! Nekünk kell megkeresni őket ott, ahol vannak. A szószéki prédikálás a munkának csak a kezdetét jelenti. Tömegek vannak, akikhez soha nem jut el az evangélium, ha nem viszik el hozzájuk.”

(*Krisztus példázatai*, 228, 229. old.)

Sokan nem tudják, hol találják meg az igazságot. Ezért kell nekünk megtalálnunk őket. A könyvterjesztés munkája nagyon hatékony módszer ezeknek az embereknek a megkeresésére és az értük végzett szolgálat elkezdésére.

Pál ezt az evangélizálási módszert alkalmazta. Bár nem voltak könyvei, mint most nekünk, házról-házra járva bízta az embereket: fogadják el Krisztust megváltójuknak. Mielőtt végleg elbúcsúzott egyik gyülekezetétől, emlékeztette őket erre a szolgálatra.

ApCsel 20:18-21 „Mikor pedig hozzámentek, monda nékik: Ti tudjátok, hogy az első naptól fogva, melyen Ázsiába jöttem, mint viseltem magamat ti köztetek az egész idő alatt, szolgálván az Úrnak teljes alázatossággal és sok könnyhullatás és kísértetek közt, melyek én rajtam a zsidóknak utánam való leselkedése miatt estek; Hogy semmitől sem vonogattam magamat, ami hasznos, hogy hirdessem néktek, és tanítsalak titeket nyilvánosan és házanként, bizonyosságot tévén mind zsidóknak, mind görögöknek az Istenhez való megtérés, és a mi Urunk Jézus Krisztusban való hit felől.”

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

“»Eredj el az utakra és a sövényekhez, és kényszeríts bejöni mindenkit, hogy megteljen az én házam« – mondta Krisztus. Nem fedi le ez teljes mértékben a könyvevangelizálás munkáját?” — *Colporteur Ministry*, 24. old.

II. RÉSZ

A személyes, házról-házra történő missziózás legelképezetőbb példáját a Jelenések könyvében találjuk. A Megváltó maga jön gyülekezeteinkbe, majd házról-házra kínálja a legcsodálatosabb lelki ajándékait.

Amikor Jézus bekopog az ajtón, mindennél értékesebb közösségre hív bennünket.

Jel 3:20 „Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem.”

Azonban csak a közös étkezést kínálja fel? Nem, értékesebbnél értékesebb dolgokat.

Jel 3:18 „Azt tanácslom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltöztet legyen, és ne láttassék ki a te mezítel-

lenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss.”

Urunk be is mutatja nekünk ezek kedvező hatásait. Megkér, hogy vegyünk, mert szükségünk van rájuk.

Ez a könyvterjesztésnek is a lényege. Jézushoz hasonlóan közeledjünk az emberekhez, akik lehet, hogy nem is akarnak hallani rólunk. Mi azonban kopogjunk be hozzájuk. Ajánljuk fel barátságunkat. Mutassuk be nekik a legértékesebb termékeket, és kérjük, hogy vásároljanak belőle, ezzel saját maguk javát szolgálva.

Érdekes, hogy nemcsak azoknak lesz haszna belőle, akik elfogadják a könyveket. Mi magunk is rengeteg áldásban részesülünk. Nem lényeges, hogy mivel foglalkozunk felnőtt korunkban, a könyvterjesztés mindig maradjon fontos része életünknek. Hogyan lehetséges ez? A könyvterjesztés olyan, mint egy iskola. Ez a legelérhetőbb misszionárius-képző.

„Akik bizonyítják, hogy megtértek és vállalták a könyvterjesztés munkáját meg-látják, hogy ez a legjobb felkészítő a többi misszióterületre.” (*Testimonies for the Church*, 6. köt., 330. old.)

„A könyvterjesztők (...) számos gyakorlati leckét tanulnak meg, melyekre az iskolák-ban nem lenne lehetőségük. A gyakorlati úton megszerzett tudás a magasabbszintű oktatás kezdeményezőjévé válhat.” (*Testimonies for the Church*, 6. köt., 331. old.)

III. RÉSZ

Isten mindannyiunkkal törődik és szeret segíteni a bajban. Még csodákat is tesz beteg kutyánk gyógyulása vagy elveszített kulcsaink megtalálása érdekében. Amikor így segít rajtunk, betölti szükségleteinket és vágyainkat.

Szeretnél több és nagyobb csodákat látni? A Biblia egy elven keresztül mutatja be, hogyan lehetséges ez: akkor látjuk legjobban Isten munkáját, ha aktívan Érte dolgozunk.

Ez az elv számos bibliai történetben érvényesül. Például, nem mindenki volt részese a kenyerek megszorításának, de Jézus tanítványai igen. Elizeus nem segített mindenkinek a tönkrement szerszámok megjavításában, de a fiatalember, aki segített a prófétaiskola bővítésében, saját szemével láthatta az úszó fejszét. Akik előreléptek Isten parancsára, tanúi voltak a Vörös-tenger kettéválásának. A vendégszerető súnemi asszony látta feltámadni a fiát. Amikor pedig Gedeon az Úrért (nem magáért) harcolt, 300 emberével legyőzte az ellenség hatalmas táborát.

Az Istennel való együttműködés gondolata az egyik legcsodálatosabb gondolat a Szentírásban. Isten szeretne felhasználni minket, és amikor Vele együtt dolgozunk, Ő végzi a munka nehezebb részét, mi pedig tanúi lehetünk erejének és megtehetjük azt a keveset, amelyet ránk bízott.

1Kor 3:9 „Mert Isten munkatársai vagyunk.”

Egyesek kerülnek az Istennel közös gyakorlati tevékenységet. Attól félnek, hogy túlságosan nehéz lesz. De egyedül dolgozni sokkal nehezebb. Amikor Isten-

Talán eltűnődsz, mit is tanulhatsz a könyvterjesztésből, amely idővel jobb lelkésszé, jobb tanárrá, jobb bibliamunkássá vagy jobb szülővé tehet?

Megtanulhatod, hogyan legyél keresztény munkás. Azt már tudjuk, hogy imádkoznunk kell, gyakorolnunk kell a hitet, és közelebb kell kerülnünk Istenhez. Számos prédikációt hallottunk már erről. Most azt kell megtanulnunk, hogyan gyakoroljuk a hitet, hogyan imádkozzunk és hogyan kerülünk közelebb Istenhez.

Ezt tanítja meg a könyvterjesztés. Ily módon hasonlít az ószövetségi prófétaiskolákhoz.

„A tanulóknak nem csak azt tanították meg, hogy fontos imádkozni, de azt is, hogy hogyan imádkozzanak, hogyan közelítsék meg a Teremtőt, hogyan gyakorolják belé vetett hitüket.” (*Nevelés*, 47. old.)

Ez a fajta oktatás felbecsülhetetlen értékű. (lásd: Megbeszélendő kérdések)

nel dolgozunk, megtapasztaljuk, milyen erővel emeli le rólunk terheinket.

Mt 11:28-30 „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltettetek, és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű.”

Szeretnéd tapasztalni Isten munkáját életedben és mások életében? Akkor csatlakozz Istenhez az elvezettekért végzett munkában. Ha van rá lehetőség, próbáld meg a könyvterjesztést. A könyvterjesztés, amelyet könyvevangelizálásnak is nevezünk, teljes bizonyossággal Isten munkája. Számos drága ígérettel bátorítja a könyvevangélistákat. Íme egy példa:

„Akik Istenért dolgoznak, időnként elcsüggedhetnek, de az ígéret mindig érvényes számukra. »És ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.« (Mt 28:20) Isten csodálatos tapasztalattal örvendezteti meg azokat, akik mondják: »Hiszek ígéreteidben, nem esek el és nem csüggedek el.«” (*Colporteur Ministry*, 115-116. old.)

Íme, milyen ígéretet adott Isten Mózesnek:
2Móz 4:12 „Most hát eredj és én lések
a te száddal, és megtanítlak téged arra,
amit beszélned kell.”

Tudtátok, hogy arra vonatkozó ígéret is van,
amely a keményszívű emberekkel való találkozások
alkalmával segít a könyvevangélistáknak? Figyeljétek
meg, mit tesz Isten a könyvevangélistákért, akik szere-
tetteljes tisztelettel beszélnek Jézusról.

„Amint szeretettel és kedvességgel elhang-
zik Jézus neve, az angyalok azonnal köze-
lebb lépnek, hogy meglágyítsák a szívet.”
(*Colporteur Ministry*, 112. old.)

Igen, a könyvevangelizálás Isten munkája. Ő
garantálja a sikert. Angyalai mindig az utcákon van-

nak. Folyamatosan jó döntésekre ihletik az embereket.
Megpróbálják mindig az igazság tiszteletére vezetni
őket. Ha ti segítitek az angyalok munkáját, Isten keze
tisztán láthatóvá válik számotokra. Elképesztő csodák
történnek. Ez nagyon izgalmas dolog.

Kipróbáltad valaha a könyvterjesztési munkát?
Adnod kell neki egy esélyt.

„A szőlőskert hatalmas és Isten munkásokat
hív. Ne engedjétek meg, hogy bármi távol
tartson titeket a lélekmentés munkájától.
A könyvevangelizálás a lelkek megmenté-
sének legsikeresebb módja. Nem próbáld
meg?” (*Colporteur Ministry*, 37. old.)

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Olvasd el Ez 34:1-23. verseit. Írd le, hogyan gondoskodik Isten minden gyermekéről. _____

2. Olvasd el a *Jézus élete* című könyv 479-484. oldalait, az „Ahogyan a földi pásztor ismeri juhait...” bekezdéssel
kezdődően. Milyen további betekintést nyertél Isten gondoskodásába? _____

3. Hogyan vesz részt a könyvevangélista ebben a munkában? _____

II. RÉSZ

4. Milyen két dolgot tesz Jézus, hogy rábírjon szívünk megnyitására? Jel 3:20 _____

5. Milyen fontos dolgokat tanultak meg a prófétaiskola diákjai? _____

6. Sorold fel a könyvevangelizálás néhány előnyét. _____

III. RÉSZ

7. Mit tehet a könyvevangélista az emberek ajtajánál, amely angyali segítséggel meglágyítja a szívet? _____

- Hogyan segít ez az elv az emberekkel való mindennapos találkozáskor? _____

További tanulmányozásra: *Bizonyágtételek*, 6. köt., 313-340. old.

Más távlatok

...gondolatok a korai adventista kiadványokból

Különböző munkamódszerek – 2. rész

Fiatal lányok, és fiúk! Ha valamelyik munkaterület nem bizonyult számotokra megfelelőnek, próbáljatok ki egy másikat! Ne gondoljátok, hogy semmit nem tehettek, ha nem prédikáltok vagy nem árultok könyveket. Számos módon lehet Istenért dolgozni. (Az alábbiakban folytatjuk az előző tanulmányban elkezdett listát.)

10. Lelkészek. Nincs a földön annál nemesebb, nagyobb, hívogatóbb és hasznosabb hivatás, mint a lelkészeké. Ez nyújtja a legjobb lehetőségeket az elme tökéletesítésére, a társadalmi műveltség kialakítására, nagyfokú tudás elérésére és a legnagyobb hasznosság gyakorlására. Ha valakinek a lelkében az Isten és emberek iránti szeretet él, ha ambíciós, odaadó: íme egy terület, amely a lehető legmagasabb szintű munkára hívogat. Kitérülnek előtte a hazai és külföldi munkaterületek, melyek készen állnak az aratásra. Ki mondja: „Imhol vagyok én, küldj el engemet?” Ki készül erre? Ki áll készen?

11. Segítők. A Pál apostol felsorolásában olvasható számos pótolhatatlan ajándék között a segítség is szerepel (gyámolok). (lásd: 1Kor 12:28) Mit tesz egy gyámolító, egy segítő? Majdnem bármit, amivel segíti a lelkész vagy egy vezető munkás tevékenységét. Például, ha egy lelkésznek el kell mennie valahova sorozatot tartani, szüksége van néhány éles eszű, tevékeny, odaadó, illedelmes emberre, akik előre menve elkészítik az utat, előkészítik a terepet. Kiválasztják a helyszínt, reklámozzák a programot, szóba állnak az emberekkel, irodalmat osztogatnak, látogatnak, bibliatanulmányokat tartanak, és ezerféle dolgot tesznek a lelkész munkájának segítésére. Ugyanakkor ez kitűnő iskola is egy későbbi, nagyobb munkára való felkészülésre. Százakra van szükség ezen a területen. Ki áll készen?

12. Zenészek. A jó zenét mindig értékelik. Ha a szent énekeket össze lehet kapcsolni a prédikációval, az közelebb vonja az embereket a hallott üzenethez. Találkozókon, szombatiskolai alkalmakon és egyszerű istentiszteleteken is nagy szükség van a tehetséges, jó zenészek szolgálatára. Ha van rá képességed, képesítésed,

ne hanyagold el! Olyan területet nyithat meg előtted, amelyre nem is gondoltál.

13. Írók. Mennyire nagy szüksége van ügyünknek hozzáértő szerzőkre! Írni egy dolog, jól írni már más, és elsőosztályú, vonzó, könnyen olvasható kiadványokat megírni szintén magasabb szintű teljesítmény. Olyan emberekre van szükségünk, akik tisztán, hathatósan, olvasmányosan írják meg az igazságot cikkekben, traktátokban és könyvekben, terjesztve az üzenet világosságát. Kiadványaink legyenek a legkiválóbb minőségűek, és tartalmazzák a legjobb gondolatokat. Ez nem elhanyagolható munka. Többször

is tapasztaltuk, hogy a napi sajtóban megjelent beszámolóink sok jót tettek, sok emberhez eljutottak, mélyebb és széleskörűbb befolyást gyakoroltak a prédikációknál. Figyeljétek meg, mennyi helyi napilap és különféle folyóirat jelenik meg még a legkisebb falvakban is. A jelen igazságról, hitünkéről és népünk történetéről szóló cikkek megjelenhetnek ezekben a lapokban. De kik írják meg?

Ez csak néhány lehetőség a sok közül a fiatalok számára. Ha egy fiatalember vagy egy ifjú hölgy csatlakozni akar az Úr munkájához, terjeszteni szeretné a világosságot és lelkeket menteni, ezen lehetőségek közül szabadon választhat. Kérünk titeket, kedves fiatalok, imádságos lelkülettel olvassátok végig a bemutatott listát. Döntsétek el, melyik a legmegfelelőbb nektek, majd kezdjétek el a munkát. Kezdjétek el még ma! Kérjétek Isten segítségét! Minden követ mozgassatok meg, hogy felkészüljétek a munkára! Tanulmányozzatok, olvassatok, gyakoroljatok, legyetek készen, induljatok el, és az Úr áldjon meg benneteket!

**Minden követ
mozgassatok meg,
hogy felkészüljétek
a munkára.**

Történelmi kapcsolat

Értékes könyvek

Az egyházterületek és a helyi gyülekezetek vezetői végezzenek különleges munkát a fiatalokért. Amikor tehetséges ifjakkal találkoznak, akik az Úr munkájában szeretnék hasznossá tenni magukat, de szüleik anyagilag nem engedhetik meg maguknak a tandíj kifizetését, az ő feladatuk bátorítani őket, segítséget és megoldást találni.

Tanácskozzanak a szülőkkel és a fiatalokkal, hogy közösen bölcs terveket fektethessenek le. Egyes fiataloknak jobban megfelelhet a helyi missziómunka. Széleskörben hasznossá tehetik magukat a könyvterjesztés terén is, hirdetve a harmadik angyal üzenetét barátaiknak és szomszédaiknak. Mások számára a könyvevangelizálás, a könyvek árusítása lehet a jobb megoldás. Aki olyan jellegű képesítéssel rendelkezik, találhatnak munkát az egyház intézményeiben. Ha a tehetséges fiatalokat bölcsen tanácsolják, saját maguk is megkereshetik a tandíj árát a könyvek árusításával. A könyvárusítás is missziómunka, hiszen értékes világosságot árasztanak a világban, és fel is hívják erre az emberek figyelmét. Ugyanakkor megkeresik a tandíjukat, és elkezdhetik a szakképzett felkészülést bizonyos területen, hogy szélesebb körben is végezhesék az Úr munkáját. Az iskolában bátorítást és ihletést kapnak a tanároktól és a többi diáktól a könyvek további árulására, és amikor elvégzik tanulmányaikat, már gyakorlatilag is készen állnak majd a kemény, becsületos, önfeláldozó munkára, melyet számos idegen területen kell végezzenek. A harmadik angyal üzenetét nehéz, embert próbáló körülmények között is továbbítani kell. Mennyivel jobb ez a terv, mintha a diákok minden tapasztalat nélkül végeznék el iskoláikat, majd tanulmányaik végeztével, adósságok terhével lépnének ki az iskola kapuin anélkül, hogy felfognák milyen nehézségekkel kell szembenéniük majd az új, ismeretlen munkaterületen. Mennyire nehéz lesz akkor szembesülni az anyagi gondokkal, melyekkel a pionírok a távoli országokban találkoztak. Milyen súlyos lesz egyesek terhe, ameddig a felhalmozott adósságokat visszafizetik.

Másrészt, mekkora nyereség az önfenntartást célzó tervek gyakorlatba ültetése. A diákok így szinte adósságok nélkül hagyják el az iskolát, és az otthoni misszióterületen szerzett tapasztalat nagy segítségükre lesz majd idegen földön.

Fektesünk le most bölcs terveket a tehetséges diákok segítésére. Amennyiben igénylik, biztosítsuk számukra az árusítható könyveket. Aki elegendő pénzt gyűjt össze, hogy kifizesse valamelyik felkészítő tanfolyamot, egyidőben értékes gyakorlati tapasztalatot is nyer, amely képesíti az úttörő misszionáriusi feladatokra.

Rövid idő alatt nagy munkát kell elvégezni a világban. Tanulnunk kell, hogy az eddigieknél jobban megértsük és értékeljük az isteni gondviselést, mely kezünkbe helyezte a Krisztus példázatai és A Nagy Orvos lábnyomán című könyveket, hogy általuk segítsük a tehetséges fiatalokat a jövedelemszerzésben, ezzel tehermentesítve oktatási és egészségügyi intézményeinket.

Hatalmas áldások vannak félretéve számunkra, ha bölcsen továbbítjuk ezeket az értékes könyveket,

“ Széleskörben hasznossá tehetik magukat a könyvterjesztés terén is, hirdetve a harmadik angyal üzenetét barátaiknak és szomszédaiknak. ”

amelyeket a jelenvaló igazság ügyének előrevitelére kaptunk. Ha Isten tervével összhangban dolgozunk, felismerjük, hogy számos odaszentelt fiatal lép a gyakorlati missziómunka mezejére, ugyanakkor pedig

a helyi egyházterületeknek is marad lehetősége támogatni az új területek evangelizálásának költségeit.

— *The Review and Herald*, 1908. június 4.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. A helyi gyülekezetek vezetői milyen különleges munkát végezzenek a fiatalokért? _____

2. Tegyük fel, hogy van egy fiatal, aki szeretne képesítést szerezni az Úr munkájára, de a családja nem tudja anyagiilag támogatni. Milyen lehetőségei vannak ebben az esetben? _____

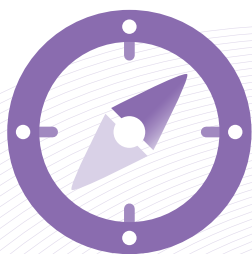
3. Hogyan szerezheti meg a fiatal a tandíja árát? _____

4. A tandíj árának megkeresése mellett még milyen előnyökkel jár a könyvvárosítás? _____

5. Van két, egymással ellentétes lehetőség:
1.) Beiratkozik az iskolába, nem végez semmi gyakorlati tevékenységet, majd tanulmányai végén hatalmas adóssággal lép ki az életbe.
2.) Könyvvárosítással megkeresi a tandíja árát, ugyanakkor értékes tapasztalatokat szerez.
Írd le a második lehetőség előnyeit a diákok és az intézmény szempontjából. _____

6. Mit kell bölcsen megtennünk, hogy elnyerjük a számunkra félretett áldásokat? _____

7. Mire lelünk, ha az Úr tervével összhangban dolgozunk? (Sorolj fel két dolgot.) _____

A hit fejezetei

Egy elveszett bárány

Voltatok valaha kilátástalan helyzetben? Mit tettetek? Sok délkelet-ázsiai gyerek tapasztalja ezt. Olvassátok el, mit tett egy kambodzsai-vietnám lány, amikor ilyen helyzetben találta magát.

Tizenkét éves koromban kezdtem el dolgozni egy „kávézóban”. Édesapám nemrég hunyt el. Nehezen élünk öt lánytestvéremmel és édesanyámmal. Tudtam, hogy anyagilag is be kell segítenem édesanyámnak. Nemcsak kávé, hanem a testemet is áruba bocsátottam azon a helyen. Úgy éreztem, kilátástalan helyzetből nincs menekvés.

Egy nap megláttam egy magas amerikai fiatalembert az üzletben. Legnagyobb meglepetésemre csak kávéért jött. Már az első alkalommal nekem szegezte a kérdést: „Jársz iskolába?”

„Nem” – válaszoltam, szégyenlősen a padlót nézve.

„Szeretnél?” – folytatta. Alig észrevehetően bólintottam, de magamban így tűnődtem: Ez úgysem valósulhat meg. A férfinak remény csillant fel a szemében. Meglátogatta édesanyámat, és beszélt neki a vietnámi hetednapi adventista iskoláról, a kedves igazgatóról, Khanh úrról, és egy számomra fenntartott helyről.

Vietnámi lány

Édesanyám beleegyezett, hogy beírasson. Az iskola elkezdése után az életem gyökeresen megváltozott, természetesen jó irányba. Megtanultam írni és olvasni. Az iskola boldoggá tett, mert a tanárok és a diákok olyanok voltak számomra, mint egy szerető család. A Jézusról szóló énekek

gyógyírként hatottak fájó szívemre.

Egy nap azonban édesanyám váratlanul kijelentette: „Siem Riepbe költözünk!” Elbúcsúzni sem tudtam iskolai családomtól. Könnyek csorogtak le arcomon, amint kifejeztelenül bámultam kifelé a busz aprócska ablakán. Hosszú út állt előttünk az ismeretlenbe. Amikor az új városban elhelyezkedtünk, édesanyám felállított egy kis üzletet a piacon, ahol kenyeret árult. A nap folyamán sokszor gondoltam az isko-

lára, magamban énekeltem és próbáltam kitalálni, mit is csinálnak az osztálytársaim.

Nemsokára felfedeztem költözésünk valódi okát. Édesanyám eltervezte, hogy elad engem, illetve férjhez ad egy tajvani férfihez. Amikor megmondta, hevesen tiltakoztam és nagyon határozottan elutasítottam. Megpróbált meggyőzni, hogy a család érdekében lenne, mert nincs miből eltartanunk magunkat. Tudtam azonban, hogy ha férjhez megyek ehhez a férfihez, akkor soha többé nem tanulhatok és nem dicsőíthetem Istent. Imádkozni kezdtem: „Atyám, kérlek, ne engedd meg, hogy édesanyám férjhez kényszerítsen.” Isten válaszolt imámra. Csak Ő tudja, hogy mi okból, de édesanyám nem hozta többé szóba ezt a témát.

Egy nap sem telt el anélkül, hogy ne imádkoztam volna az iskolámba való visszatérésért. Egyedül semmiképp nem juthattam volna vissza oda, de őszintén hittem, hogy egy nap megtörténik. Egyik hajnalban pedig valóban bekövetkezett a csoda. Épp a piacra indultunk, amikor Isten arra felé irányította Khanh igazgatót.

„Milyen életed van?” – kérdezte.

Édesanyám őszintén válaszolt.

„Küzdünk a megélhetésért.”

Néhány nappal később édesanyám közölte, hogy lakhatok a testvéreimnél Phnom Penhben és visszairatkozhatok az iskolába. Úgy éreztem magam, mint a tékozló lány. Amikor elhagytam az iskolát, a hitem nagyon hullámozó volt, de amikor visszatértem, éreztem, milyen nagy szeretettel fogadott vissza Isten.

Imádkozzatok Isten kicsi bárányaiért! Drága Atyánk, vond közelebb szerető szívedhez azokat a nehéz helyzetben élő, tehetetlen gyermekeket. Oltalmazd őket és töltsd be reménnyel szívüket. Segíts, hogy én se veszítsem el a reményt, amikor nehéz helyzetbe kerülök.

A www.asapministries.org honlapon vagy a 1-866-365-3541 telefonszámon megismerhetitek az **ASAP szolgálatot**, és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkájának előrevitelét Délkelet-Ázsiában.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

Biztosan elveszünk, ha együtt sodródunk a világgal...
Könnyelmű, önző szeretetünkkel, hanyagságunkkal veszélyeztetjük lelkünket.

A fiatalokért VÉGZETT SZOLGÁLAT A MEGVÁLTÁS FEGYVEREI

Aranyszöveg | 1Tim 4:12

„Senki a te ifjúságodat meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a lélekben, a hitben, a tisztaságban.”

I. RÉSZ

Bár Isten minden életkorban elfogad bennünket, nagy előnyt jelent fiatalként kereszténnyé lenni. Egy bölcs ember megállapította: „Az örökkévalóság csodálatos. Csak úgy kaphatunk többet belőle, ha minél hamarabb elkezdjük.” A Bibliában Isten leghatékonyabb felnőtt munkásai már kora ifjúságukban hűséget fogadtak Neki.

Dwight Moody egyik evangelizációs sorozatán azt mondta, hogy két és fél ember adta át életét az Úrnak. Az egyik hallgató azt gondolta, hogy ez azt jelenti: két felnőtt és egy gyerek tért meg. Moddy azonban megmagyarázta, hogy két gyermekről és egy felnőttől van szó, hisz a felnőtt életének felét már leélte.

“Neveljük az ifjakat arra, hogy segítsék kortársaikat. Amikor e munkában fejtenek ki igyekezetet, olyan tapasztalatra tesznek szert, ami arra képesíti őket, hogy szélesebb területen is oda-szentelt munkások legyenek.”

— Keresztény szolgálat, 33. old.

A Bibliában különböző családi háttérből származó hűséges fiatalokról olvashatunk, akiknek számos akadályt sikerült legyőzniük. Ellenálltak a gonosznak, bár megfosztották őket az otthon előnyeitől és lelki-leg veszélyes környezetbe kerültek. A szolgálólánykát, Dánielt, Józsefet fiatalon kiszakították a gondoskodó otthoni környezetből és az isteni befolyás alól. Mégis ragaszkodtak Istenhez, és nem engedtek az erőteljes kísértéseknek és nyomásnak.

TARTALOM | B-22 | JÚNIUS 1.

65 | A fiatalokért végzett szolgálat

69 | Számvetés

70 | A Mester szolgálatában

72 | Válaszolva Isten hívására – 1. rész

Jefte anyja parázna asszony volt, őt pedig fiatal korában elűzték otthonából és gonosz fiatalok társaságába került. (lásd: Bír 11:2,3) De átadta szívét Istennek, aki megszabadította és Izrael bírójává tette. A hithősök névjegyzékében is megtaláljuk. (lásd: Zsid 11:32) Titkának kulcsát minden fiatalnak meg kell tanulnia, vagyis hogyan induljon el az ellenség elleni harcra.

Bár a mi harcunk nem hús és vér ellen van, láthatatlan, de nagyon is valós küzdelmeket kell megvívunk. Akik elsajátítják a lelki hadviselés művészetét, győztesek lesznek. Sikerük története olyan, mint a régi idők ifjaié.

Zsid 11:33,34 „Akik hit által országokat győztek le, (...) megmenekedtek a kard élitől, felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háborúban, megszalasztották az idegenek táborait.”

Bár Timóteus édesapja hitetlen volt, a bibliai történetekből, anyja és nagyanyja példájából megtanulta a keresztény harcművészetet.

2Tim 1:5 „Eszembe jutván a benned levő, képmutatás nélkül való hit, amely lakozott először a te nagyanyádban Loisban és anyádban Eunikában; meg vagyok azonban győződve, hogy benned is.”

2Tim 3:15 „És hogy gyermekségedtől fogva tudod a szent írásokat, melyek téged bölcsésé tehetnek az idvességre a Krisztus Jézusban való hit által.”

Ez a nevelés tette képessé, hogy sikeresen harcoljon a sötétség erőivel. Pál ismételtlen emlékezteti Timóteust erre a fontos harcra.

1Tim 1:18 „Ezt a parancsolatot adom néked, fiam Timótheus, (...) hogy vitézkedjél azokban ama jó vitézséggel.”

1Tim 6:12 „Harcold meg a hitnek szép harcát, nyerd el az örök életet, amelyre hívatattál, és szép vallástétellel vallást tettel sok bizonyosság előtt.”

2Tim 2:3 „Te azért a munkának terhére hordozzad, mint a Jézus Krisztus jó vitéze.”

2Tim 4:7 „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.”

A harc napjainkban is folytatódik. Isten azt szeretné, ha minden fiatal megfelelő felszereléssel rendelkezne.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

II. RÉSZ

A történelem során Isten besorozta és csatarendbe állította a fiatalokat. Az ószövetségi időkben az egyik legfontosabb képesítés, amelyben egy szülő a gyereket részesíthette, a harci technikák megtanítása volt.

Bír 3:2 „Csak azért, hogy az Izráel fiainak nemzetségei megismerjék, hogy tanítsa őket hadakozásra, csak azokat, akik azelőtt ezt nem tudták.”

Az Ószövetségben fizikailag is harcoltak Kánaán meghódításáért, majd később védelméért. A Biblia szerint azonban nem minden fiatal válaszolt a felhívásra. Bár Gedeon hős harcos volt, legidősebb fia, Jéther, nem. Amikor Gedeon próbálta taníttatni, sok más fiatalhoz hasonlóan őt is elfogta a félelem.

Bír 8:20 „De a fiú nem húzta ki kardját, mert fél vala, mivelhogy még gyermek vala.”

A Biblia arról is beszél, hogy nem minden vezető ismerte fel a fiatal harcosok tehetségét, és egyesek alábecsülték Isten ezzel kapcsolatos tervét. Saul királynak

is ez volt egyik hiányossága, mikor megpróbálta lebeszélni Dávidot, hogy Góliáttal szembeszálljon.

1Sám 17:33 „Saul pedig monda Dávidnak: Nem mehetsz te e Filiszteus ellen, hogy vele megvívj, mert te gyermek vagy, ő pedig ifjúságától fogva hadakozó férfi vala.”

De Isten népének ellenségei is alábecsülhetik az istenfélő fiatalok hatékonyságát. Ez volt Góliát végzetes hibája.

1Sám 17:42 „Mikor pedig oda tekint a Filiszteus, és meglátta Dávidot, megvetette őt, mert ifjú volt és piros, egyszerűsmind szép tekintetű.”

Az ószövetségi fizikai harcok szemléltetik a napjainkban zajló láthatatlan, de nagyon is valóságos lelki

küzdelmeket. Isten újra a harctérre hívja a fiatalokat. Ezért fontos megtanulniuk, hogyan küzdjenek.

2Kor 10:3-5 „Mert noha testben élünk, de nem test szerint vítézkedünk. Mert a mi vítézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erők az Istennek, erősségek lerontására; Lerontván okoskodásokat és minden magasztalatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak.”

Fontos utasításokat kaptunk a sikerhez.

Ef 6:10-13 „Végezetre, atyámfiak, legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében. Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszágával szemben. Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen,

“ Isten felhívja a fiatalokat, hogy övezzék fel magukat élethossziglani komoly munkára a szombatiskola keretében. ” — *Üzenet az ifjúságnak*, 219. old.

a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellentállhassatok ama gonosz napon, és mindeneket elvégezvén megállhassatok.”

Egyrészt védelmi harcot vívunk, amihez Isten ellátott bennünket fegyverekkel. Ilyen például a hit pajzsa. Ugyanakkor támadni is szükséges, és Isten támadó fegyvert is adott nekünk, például a Lélek kardját.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

III. RÉSZ

A szülők, a szombatiskola, az ifjúsági evangelizálás legfontosabb célja fiatalokat nyerni Krisztusnak, majd egy életre ellátni őket hatékony lelki fegyverezettel.

Az egyik legfontosabb lelki védelmi fegyver a szeretet. Isten folyamatosan ezt fordítja felénk.

1Jn 4:19 „Mi szeressük őt; mert ő előbb szeretett minket!”

Jézus mindig mások felé irányítja ezt a fegyvert.

„Mindig és mindenütt szeretetteljes érdeklődést mutatott az emberek iránt, sugározta a derűs kegyesség fényét.” (*Jézus élete*, 86. old.)

Talán félték attól, hogy mutassátok be hiteteket a másokkal folytatott beszélgetésekben. A legjobb érvünk azonban nem az, amit a szánkából hallanak, hanem amit ránk nézve látnak.

„Az evangélium ügye mellett a legnagyobb érv egy szerető és szeretetre méltó keresztény.” (*A nagy Orvos lábnymán*, 470. old.)

Egy másik hatékony lelki fegyver Isten igéjének prédikálása. Számos fiatal hívatott el erre. Bár nem mindenki tud nagy tömeg előtt beszélni, mindannyian megoszthatjuk Isten igéjét barátainkkal, osz-

tálytársainkkal és ismerőseinkkel. Meghívhatjuk őket evangelizációs sorozatokra, ahol köszönhetjük és üdvözölhetjük az érkező vendégeket. Tanulhatunk az evangélistától, és megfigyelhetjük, hogyan közelít meg másokat az igazság üzenetével. Bátoríthatjuk őt, és résztvevőként hozzájárulhatunk a létszám növeléséhez.

A könyvevangélista programok egy másik kiváló módja az evangélium megosztásának, amikor azt is megtanulhatjuk, hogyan keltsük fel az emberek vágyát Isten ígéje iránt. Csak kevesen tudatosítják, hogy szükségük van az Igére. Egyesek, valós ismeretek hiányában számos előítéllettel rendelkeznek. Mások azt gondolják, hogy már tudják, mi áll benne, és nincs szükségük további tanulmányozásra. Ismét mások nagyon határozatlanok, és úgy vélik, nem értik az utasításokat, míg sokan semleges álláspontra helyezkednek.

A könyvterjesztés munkája megtanít rá, hogyan keltsük fel az Isten ígéje iránti vágyat, hogyan küzd-

jünk le tiltakozásokat, kifogásokat, és hogyan segítünk el valakit a döntés meghozásáig. Lehetőséget teremt a testbeszéd megismerésére, a kitartás gyakorlására, az idő és a pénz megfelelő beosztására. Gyakran válik a szegyenlősség gyógymódjává.

Akik birtokolják a könyvevangelizálási ismereteket, hatékonyan felkészülhetnek egy sokkal nagyobb feladatra Isten ügyében.

Természetesen számos más útja is van az ige megosztásának. Emailben, blogokban, levélben is írhatunk Isten jóságáról. Amint folyamatosan kutatjuk, hogyan szolgálhatunk a legjobban embertársainknak, egyre szaporodnak körülöttünk a lehetőségek.

„Bárhol vagyunk, keressük az alkalmat, hogy a Megváltóról beszélhessünk! Ha Krisztus példáját követjük és jót cselekszünk, szívek nyílnak meg előttünk, mint egykor a Megváltó előtt. Ne ridegen, hanem szeretetből fakadó tapintattal beszéljünk nekik róla, aki »tízezer közül is kitetszik«, és aki »mindenestől fogva kíváncsú«.” (*Krisztus példázatai*, 339. old.)
(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Sorolj fel néhány hátrányt, melyet Dániel, József és Jefte megtapasztaltak. _____

Hogyan lépték át ezeket a nehézségeket? _____

2. Sorolj fel néhány helyzetet, amikor úgy tűnt, hogy a körülményeid akadályozzák növekedésed. _____

Hogyan léphetsz túl ezeken, hogy Isten munkásává válhass? _____

II. RÉSZ

3. Saját szavaiddal mutasd be, milyen harcot és milyen fegyverekkel kell a mai kereszténynek megvívnia. 2Kor 10:3-6 _____
4. Olvasd el Ef 6:10-18. verseit. Magyarázd el, hogy milyen hasznuk van ezeknek a lelki fegyvereknek a lelki harcban. _____

III. RÉSZ

5. Miért annyira erős fegyver a szeretet? _____
- Mesélj el egy alkalmat, amikor láttad a szeretet erejét. _____

Keress alkalmat ennek a fegyvernek a használatára. Alkalmazd, majd figyeld, mi történik.

További tanulmányozásra: *Keresztény szolgálat*, 30-34. old., *Üzenet az ifjúságnak*, 197-230. old.

Más távlatok

...gondolatok a korai adventista kiadványokból

Számvetés

Mert ha közületek valaki tornyot akar építeni, nemde először leülvén felszámítja a költséget, ha van-e mivel elvégezze?” Lk 14:28 Megváltónk azután tette fel ezt a kérdést az összegyűlt tömegnek, miután az előző két versben olvasható komoly felhívást intézte hozzájuk.

Ezen versek szerint fel kell mérnünk legkedvesebb barátaink és rokonaink szeretetét és társaságát, legdédélgettebb elvárásainkat és törekvéseinket a jelen életben, igen, magát az életet is, mindent ami kevésbbé értékesebb és fontosabb szeretett Teremtőnk és Megváltónk szereteténél és szolgálatánál. Bár ez a szolgálat nem mindig várja el földi érdekeink feláldozását, minden korban előfordult, hogy egyesek komoly választás elé kerültek. Megváltónk azt az igazságot akarja belevésni elménkbe, hogy a „válasszatok magatoknak még ma, kinek szolgáltok” figyelmeztetésnek engedelmességedre csak akkor leszünk sikeresek és csak akkor tudunk józanul dönteni, ha előtte őszintén és meggondoltan számot vetettünk.

Egyetlen értelmes ember sem veti bele magát egy vállalkozásba körültekintő mérlegelés nélkül, hisz ez a siker elengedhetetlen titka. Mennyivel szükségesebb megfelelő időt szentelni a gondolkodásra és elmélkedésre, amikor ilyen komoly a tét. Ha Krisztust és az Ő szolgálatát választjuk, akkor a földi életben kellemesnek számító dolgok egy részéről le kell mondanunk. Ez világosan kitűnik a 27. versből: „És valaki nem hordozza az ő keresztyét, és én utánam jó, nem lehet az én tanítványom.”

Ne feledjük el azonban a kövekezőt: akik itt keresztyüket hordozzák, ott koronát kapnak. Ennek az életnek a kedvtelése mulandóak, Isten azonban örök.

Mindezek tudatában hogyan utasíthatná el valaki a „jobb részt, ami el nem vétetik tőle.”

Íme, egy megjegyzendő gondolat a fiatalok számára. Naponta, szinte gondolkodás nélkül hoznak olyan döntéseket, melyek komolyan befolyásolják

egész életüket. Látva, hogy egyes fiataloknak szokásává válik az ingerlékeny és türelmetlen viselkedésmód, meg szoktam kérdezni: Felmérted ennek a magatartásnak az árát? Ezerféleképpen okozhat szív-fájdalmat, szavakban ki nem fejezhetőn zaklatja fel békességedet és nyugalmadat ebben az életben, valamint olyan jellemet alakít ki, mellyel nem nyerheted el az örök

életet. Ó, vessetek számot, mérjétek fel az árát! Amikor látom, hogy a gyerekek megtevesztik, becsapják tanáraikat, játszótársaikat vagy szüleiket, kiáltani szeretnék: Megéri? Felmértétek az árát? Nincs még egy olyan szokás, amely gyorsabban megmérgezne vagy biztosabban tönkretenne.

Mielőtt megengednétek, hogy valamely mérgező növény gyökeret eressen jellemetek kertjében, kérlek titeket, mérjétek fel az árát. Megengedhetitek magatoknak, hogy odaadjátok az Isten városában számotokra elkészített otthont a bűn öröméért, amely üres buborékhoz hasonlóan csak pillanatnyi gyönyört okoz? Mielőtt elindulnátok a pusztulás valamelyik ösvényén, mérjétek fel az árát, és biztos vagyok benne, hogy a bölcsesség útját választjátok.

**Akik itt
keresztyüket
hordozzák,
ott koronát
kapnak.**

Történelmi kapcsolat

A Mester szolgálatában

Mindenkinek van megvívni való harca – fiataloknak és időseknek egyaránt. A gonosz elleni küzdelemből mindenkinek ki kell vennie a részét. Drága ifjú barátom, amikor elfogadtad Krisztust személyes Megváltódnak, beléptél hadseregébe. Letetted a sötétség hercegének fekete jelvényét, hogy Immánuel véráztatta zászlaja alá állj. Most az a célod, hogy hűséges katonának bizonyulj.

A sötétség erői szövetkeztek ellened. Sátán azt szeretné, ha elhagynád vezetődet. Akkor lesz elégedett, ha csalódást okozol annak, aki annyit tett érted. Ne engedj ennek a kísértésnek! Küzdj bátran javaslatai ellen! Ne feledd, hogy Isten és Krisztus, valamint a mennyei angyalok harcolnak érted. János írta: „Írtam néktek ifjak, mert erősek vagytok, (...) és meggyőztétek a gonoszt.” Ha Isten nem adott volna erőt gyermekeinek a győzelemre, akkor ezek a szavak nem íródtak volna meg. A Megváltó erejével a hódítóknál is nagyobbak lehetünk.

Dániel és társainak története csodálatos szemléltetése annak, hogy mire képesek a fiatalok Isten szolgálatában. A király elrendelte, hogy államférfivá képezzék őket. A többi fiatallal együtt ők is a király asztaláról étkezhettek. De tudták, hogy amennyiben elfogyasztják a király ételét és borát, eltompítják józan ítélőképességüket, és nem válhatnak sikeres államférfivá. Így pedig nem tudják értékelni az Istentől kapott ismereteket. Eldöntötték, hogy hűségesek maradnak elveikhez, és Isten dicsőségére esznek és isznak.

Isten megjutalmazta hűségüket. Bölcsességet és értelmet adott nekik. A tanulásra kiszabott évek letelével a király vizsgáztatta őket, „és minden bölcs és értelmes dologban, amely felől a király tőlök tudakozódék, tízszerte okosabbnak találá őket mindazoknál az írástudóknál és varázslóknál, akik egész országában valának.”

Ez a ti kiváltságotok – aminek nem sokan örülhetnek –, hogy ismeritek a teljes értékű táplálékot, amely egészséggé teszi a testet és az elmét. Válgon a helyes étkezés vallásotok részévé. Így Isten meg tud ajándékozni titeket józan ítélőképességgel, hogy különbséget tegyetek a jó és a rossz között.

Isten mindenkinek megadta a beszéd képességét, amelyet tovább kell fejlesztenie. Ez fontos, hisz Isten kijelentette: „Mert a te beszédedből ismertetel igaznak, és a te beszédedből ismertetel hamisnak.” Szavaiatok legyenek életadóak, az emberek tekintetét irányítsák a Megváltóra. Hozzanak napfényt borongás helyett, összhangot zűrzavar helyett. Ne mondjatok semmit, amit nem mondanátok Jézus és az angyalok jelelétében. Ne ejtsetek ki olyan szavakat, melyek viszályt szítanak valaki szívében. Bármekkora is a kihívás, tartsátok vissza a durva szavakat. Ha beszédben és cselekedetekben Krisztushoz hasonlóak lesztek, a körülöttetek élők is áldásban részesülnek. Az igaz szavak és tettek jobban befolyásolnak a jóra, mint bármely prédikáció.

Krisztus szeretné, ha ebben a szolgálatban felhasználnánk a fiatalokat. Szüksége van misszionáriusokra. A megérett termés az egész világon betakarítókért kiált. Ha a fiatalok átadják magukat Istennek, Ő bölcsességgel és értelemmel látja el őket, hogy felkészülhessenek a szolgálatra. Ha Neki szentelik oda magukat, hasznos edényekké teszi őket, melyekbe betöltheti a Lélek olaját, hogy abból másoknak is adjanak. Isten segítő kezévé kell lennetek, ha szeretnétek alávetni magotokat parancsolatainak. Ő pedig egyengeti utatokat.

Kedves fiatal barátom, Isten szeret téged. Szeretne megváltani. Szeretné, ha sikeresen élnéd a Tőle kapott életet. Ha ábrándozol, ha fára és szalmára építed az alapod, akkor bűnbánat által megváltásra jutsz, de hol marad a kincsöd? Az egész örökkévalóság tanúsíthatja veszteségedet.

Nem vagy egyedül a rosszal szembeni harcban. Ha félrevonnánk a függőnyt, láthatnád, hogy mennyi angyalok küzdenek érted. Az ő dolguk védeni

“Dániel és társainak története csodálatos szemléltetése annak, hogy mire képesek a fiatalok Isten szolgálatában.”

és őrizni a fiatalokat. „Avagy nem szolgáló lelkek-e mindazok, elküldve szolgálatra azokért, akik örökölni

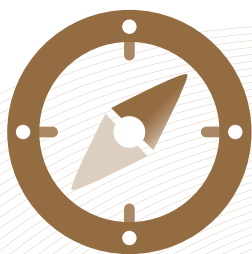
fogják az idvességet?” Ezerszer ezer és tízezerszer tízezer angyal szolgálja a fiatalokat.

Ahogy lépésről lépésre haladsz előre, és hitedhez erényeket, az erényekhez ismereteket csatolsz, Isten veled lesz, és soha nem esel el. Te összeadsz, Krisztus pedig szoroz. Ő segít neked elnyerni az élet koronáját. Igyekezz, szolgálj Istent teljes szívedből, elmédből, lelkedből és erődből. Amikor Krisztus eljön, hogy összegyűjtse magának drágaköveit, ezekkel a szavakkal üdvözlöd téged: „Jertek, én Atyámnak áldottai, örökölőitek ez országot, amely számotokra készített a világ megalapítása óta.”

— *The Youth's Instructor*, 1903. január 1.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Elfogadtad Krisztust személyes Megváltódnak? _____ Akkor kinek a szolgálatát hagytad el, és kinek a hadseregébe jelentkezted? _____
2. Mit szeretne Sátán? _____
Mit kellene tenned e helyett? _____
Miről ne feledkezz meg? _____
3. Hogyan hasonlíthatsz jobban Dánielhez és társaihoz? _____
4. Mi a te kiváltságod, és mit tegyél vallásod részévé? _____
Hányan használják ki ezt a kiváltságot? _____
5. Mutasd be, hogyan kellene beszélned. _____
6. Mire van Krisztusnak szüksége, mi a vágya? _____
7. Mit ajándékoz Isten a fiataloknak, ha átadják magukat Neki? _____
Mivé válhatsz, ha betartod Isten parancsolatait? _____
8. Mit kell tenned, hogy egy napon Jézus téged is üdvözljön a mennyben? _____

A hit fejezetei

Válaszolva Isten hívására – 1. rész

Feltetted magadban valaha a kérdést, hogy vajon azt teszed-e, amire Isten elhívott ebben az életben? Isah Young, aki Délkelet-Ázsiában segíti az ASAP munkáját, biztosan tudja, hogy Isten hívására válaszolt.

Amikor barátaim megkérdezték: „Mi leszel, ha nagy leszel?”, mindig ezt válaszoltam: „Orvos vagy karmester.” Mivel édesapám lelkész, többször is felmerült a lelkészi pálya választásának lehetősége, én pedig kijelentettem: „Ha semmi más munka nem lesz a földön, akkor lelkész leszek.”

Tizenhét éves voltam, amikor 1975-ben Észak-Vietnám elfoglalta az ország déli részét. Családommal együtt nehezen tudtunk elmenekülni az ország középso részéről egy uszályon, melyet egy motoros csónak tolt ki a nyílt vízre. Emlékszem, mindenhol nagy volt a fejtelenség és a zűrzavar, sokan elájultak és a földre estek, köztük édesanyám, fiútestvéreim és a lánytestvérem is. Nem volt étel, ivóvíz, és a kommunisták lőttek utánunk. A szám kiszáradt, ajkaim vérezttek a szomjúságtól. Biztos voltam benne, hogy életem utolsó napjait élem. Eszembe jutott Zsolt 50:15: „És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem.” Őszinte imát rebegtem: „Uram, ha megtartod életem és családom életét, ígérem, hogy Téged szolgállok.”

Tíz perccel később egy hatalmas amerikai teherhajó jelent meg a csónakok mellett és felajánlotta segítségét. A kapitány mindenkit nyugalomra szólított fel. Leeresztett egy létrát, hogy mindenki felmászhaszon a hajóra. A felszólítás ellenére az emberek tola-kodtak, és attól való félelmükben, hogy esetleg lemaradnak, egyszerre próbáltak felmászni a keskeny létrán. Tizenkétezer ember került fel akkor éjjel a hajóra, köztük a családom és én is.

Csodálatos módon érkeztünk Amerikába, és hamarosan megtapasztaltuk, mennyire nehéz a menekültek élete. Nem felejtettem el Istennek tett ígérete-met, de sikeresen figyelmen kívül hagytam. Amikor főiskolára mentem, hallottam egy halk hangot, amely így szólt hozzám: „Fiam, nem abba az irányba mész, amerre én szeretném.” Ez a hang zavart, nem találtam békességet és boldogságot.

Egy nap az istentisztelet után térdre borultam a hálótéremben. Úgy éreztem, mintha elhagynám a tes-

tem, és rádöbbsentem, hogy látomásom van. Találkoztam Jézussal. Ő fogta a kezem, majd felemelt, és egy hegy csúcsára helyezett, ahonnan egy csúszós, keskeny ösvényen indultunk tovább. Ő irányított: „Légy figyelmes, ne fordulj se jobbra, se balra.” Engedelmeskedtem, és haladtam előre. A kíváncsiság azonban erőt vett rajtam és balra néztem. Egy mély, sziklás hegyoldalt láttam, alatta pedig az óceánt. Jobb oldalon egy sötét szakadék volt. Végre észrevettem egy ragyogó városkaput, felhőkkel körülvéve. Türelmetlenül próbáltam elérni a kapuhoz és bemenni a városba, de az Úr így szólt: „Nem, még nem, még vannak elvégzendő feladataid. Ha hűségesen elvégezted őket, beléphetsz a többiekkel együtt.” Két és fél óra múlva ébredtem fel.

Nem sokkal ezután, az esti áhítat idején együtt énekeltünk, majd miután mindenki elment, én csak ültem a padban és könnyek csorogtak le arcomon. „Uram, akármit szeretnél, hogy tegyek, megteszem. Akármi szeretnél, hogy legyek, az leszek.” Azon a péntek estén átadtam életem az Úrnak. Makacs szívem azonban megpróbálta elhessegeti a hívást. Így érveltem: „Megígérted, hogy ha megmentesz, akkor Téged szolgállok, de azt nem mondtam, hogy lelkész leszek.”

(Folytatjuk.)

„Mondd el nekem Jézus történetét.”

© hermesmaria. License—http://creativecommons.org/licenses/by-nd/2.0/

A www.asapministries.org honlapon vagy a 1-866-365-3541 telefonszámon megismerhetitek az ASAP szolgálatot, és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkájának előrevitelt Délkelet-Ázsiában.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

Biztosan elveszünk, ha együtt sodródunk a világgal...
Könnyelmű, önző szeretetünkkel, hanyagságunkkal veszélyeztetjük lelkünket.

Közösségi HÁLÓ

I. RÉSZ

A „közösségi kapcsolatépítés” kifejezés alatt gyakran azt értjük, amikor az emberek online térben, interneten keresztül veszik fel a kapcsolatot egymással. De ennek nem csak elektronikus változata van. A leghitelesebben kapcsolatokat személyesen kötjük. Érdekes módon a Biblia idejében is létezett már.

1Tim 5:13 „Egyszersmind pedig dologkerülők lévén, megtanulják a házról-házra való járogatást; sőt nemcsak dologkerülők, hanem fecsegők is és más dolgába avatkozók, olyanokat szólván, amiket nem kellene.”

A Biblia nyilvánvalóan elítéli a kapcsolatteremtés egyes formáit. Mindez nem azt jelenti, hogy az teljes egészében rossz dolog. Isten társas lényeknek teremtett minket, ezért vágyunk más emberekkel közösségben lenni.

“ Ha helyesen ápoljuk természetes társas hajlamainkat, ezáltal összeköttetésbe lépünk másokkal, és így kifejlődnek Isten szolgálatára alkalmas erőink. ”

— Jézushoz vezető út, 101. old.

Aranyszöveg | Zsid 10:24-25

„És ügyeljünk egymásra, a szeretetre és jó cselekedetekre való felbuzdulás végett, el nem hagyván a magunk gyülekezetét, amiképpen szokásuk némelyeknek, hanem intvén egymást annyival inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közelget.”

Miután Isten megalkotta Ádámot, látta magányosságát és azt mondta, hogy az nem jó.

„És Isten így szólt: »Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki segítőtársat, hozzá illőt.« (1Móz 2:18) Isten nem magányos életre teremtette az embert, hanem társas lénynek.” (*Pátriárkák és próféták*, 46. old.)

Isten azért, hogy betöltse az ember társ iránti szükségleteit, családba helyezte. Ádám és Éva boldogabb volt együtt, mint külön-külön lettek volna.

TARTALOM | B-23 | JÚNIUS 8.

73 | Közösségi háló

77 | Meglazult csavar

78 | Igazi bölcsesség

80 | Válaszolva Isten hívására – 2. rész

Isten ma is azt szeretné, ha ennek a szükségletnek a kielégítését elsősorban a családban keressük.

„A család oly szent, társas közösség, amelyben minden tagnak részt kell vennie, mindenki segít a másiknak.” (*Boldog otthon*, 179. old.)

Az otthon a legjobb hely a társas viselkedési minták elsajátítására. Otthonában minden családtagnak naponta megadatik az alkalom, hogy olyan erényekben gyakorolja magát, mint a szeretet, udvariasság, rokonszenv, ragaszkodás, előzékenység és önmegtagadás.

Miközben Isten azt szeretné, hogy szoros kapcsolatban legyünk családtagjainkkal, azt is akarja, hogy egyre szélesebb körben építsünk kapcsolatokat ember-társainkkal.

„Az együttérzésnek át kell törnie énünk korlátait és otthonunk falait. Drága alkalmak kínálóznak azoknak, akik otthonukat áldássá akarják tenni mások számára. A közösségi élet befolyása csodálatos hatalom. Eszközüln használhatjuk a körülöttünk élők megsegítésére – ha akarjuk.”
(*A nagy Orvos lábnyomán*, 354. old.)

Figyeld meg a közösségi élet célját. Nem csak a magunk javát és szórakoztatását szolgálja. A Bibliában Jób története tökéletes példa arra, ahogyan egy ember széleskörű társas kapcsolatokat építhet ki. (lásd Jób 29. fejezetét)

Amellett, hogy családunkkal és a segítségünkre szorulókkal fenntartjuk a kapcsolatot, nagyszerű lelki

áldásokat kapunk és adunk, ha keresztény társainkkal is jó kapcsolatokat ápolunk.

Zsid 10:24-25 „És ügyeljünk egymásra, a szeretetre és jó cselekedetekre való felbuzdulás végett, el nem hagyván a magunk gyülekezetét, amiképpen szokásuk néme-lyeknek, hanem intvén egymást annyival inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közelget.”

Szeretnéd ismerni az eredményes gyülekezeti kapcsolatok receptjét?

„A társas érintkezést szolgáló összejövetelek igen hasznosak és tanulságosak lehetnek, ha a társaság tagjainak szívében Isten szeretete él, ha azért jönnek össze, hogy Isten ígéjére vonatkozólag gondolataikat kicseréljék, vagy pedig művének előbbre vitelét szolgáló módszereket mérlegeljék, és ha embertársaikkal jót cselekszenek. Ha semmi sem hangzik el, ami megszo-morítaná Isten Szentlelkét, sőt örömmel üdvözlük, mint kedves vendégüket, akkor dicsőítik Istent, akik pedig részt vettek az összejövetelen felüdülnek és megerősödnek.” (*Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 82. old.)

Az Istennel való kapcsolat mindig megerősíti az embert lelkileg. Milyen a te közösségi hálód – legyen az online vagy személyes?

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

II. RÉSZ

Egyes dolgokról világosan kijelenthető, hogy rosszak. Nagyon jó példa erre az alkoholfogyasztás. Egy esetben sem fogadható el a bor vagy a sör használata. Sohasem szabad élnünk velük.

Az étel például eredendően nem rossz, de azzá válhat, ha helytelen étkeket fogyasztunk vagy túl sokat eszünk.

A kapcsolatápolás online formája is ebbe a kategóriába tartozik. Isten társas lényeknek alkotott bennünket, és ebből kifolyólag nem rossz, ha elektronikus úton kommunikálunk. Ez nagyon megkönnyíti a családtagokkal és barátokkal való kapcsolattartást, könnyen hozzáférhetünk friss képekhez, tudomást szerezhetünk családi fejleményekről. De egyes alapvetően jó dolgok is lehetnek veszélyesek.

Az online kapcsolatteremtés megkerül egy nagyon fontos védőelemet – az elszámoltathatóságot.

A helytelen barátságok és viselkedések kialakulásának veszélye megnő. Pál figyelmeztet:

1 Thess 5:22 „Mindentől, ami gonosznak látszik, őrizkedjete!”

Róm 13:14 „Hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra.”

Az idő nagy érték. Az online világban történő társas kapcsolatok ápolása sok időnket veheti el, s megtörténhet, hogy miatta elmulasztjuk kötelező feladatainkat.

„Helytelen elfecsérelni időnket, és rosszul tesszük, ha kimerítjük agyunkat. Minden

perc elvesztegetett idő, amit önzően használunk fel. Ha minden percet értékelnénk és helyesen használnánk fel, akkor mindenre volna időnk, amit meg kell tennünk önmagunkért és a világot.” (*A nagy Orvos lányomában*, 208. old.)

Vajon tényleg a közösségi hálón való órákon át tartó böngészés a legjobb időtöltés? Biztosítja-e neked azt az örömet, mint a haszonnal végzett munka? Megedzi-e izmaidat és ízületeidet? Kivezet a depresszióból? Nem, egyiket sem teszi.

Ha közösségi oldalakon való kapcsolatteremtés értéke véges, miért van az, hogy emberek milliói töltenek el ott hetente több órát? A fejlett technológia, az egyszemélyes háztartások, a krónikusan túlsúlyos életritmus és egyéb tényezők leszűkítik a családdal, barátokkal és szomszédokkal töltött időnket. Ennél fogva elmagányosodunk és éhezünk mások társaságát.

Habár sok weboldal azzal az ígérettel kecsegtet, hogy betölti szociális szükségleteinket, képtelen rá. Nem tudják biztosítani azt a közösséget, mely a másokkal együtt végzett munkából, imádkozásból, közös étkezésből ered. Nem tudják megadni az öleléseket, a megértő pillantást és a törődő érintést, melyre mindannyian vágyunk.

Talán észrevetted már, hogy épp a közösségi oldalak lehetetlenítik el az olyannyira szükséges együttműködést. Gondold át, mi történik akkor, amikor családdal vagy barátaiddal vagy együtt. Rendszeresen megszakítod-e a beszélgetést azért, hogy válaszolj

egy üzenetre? Megesik, hogy ebédidődben valamilyen eszközön keresztül kommunikálsz ahelyett, hogy az asztal körül ülőkkel törődnél? Van-e úgy, hogy a családi összejöveteleken mindenki annyira el van foglalta saját készülékével, hogy senki nem beszélget?

Az online közösség eredendően nem rossz, de csak a valós életben történő kapcsolat kialakítás silány pótlása. Ezenfelül könnyen függőséget okoz. Ha félbe kell szakítanod egy fontos tevékenységet azért, hogy ránézz a közösségi oldaladra, az azt jelenti hogy függő vagy. Megakadályoz a munkád végzésében, ronthatja a jegyeidet és árt a jövődnek.

2Pt 2:19 „Mert akit valaki legyőzött, az annak szolgájává lett.”

Ne engedd meg a közösségi oldalaknak, hogy legyőzzenek, s szolgájukká tegyenek.
(lásd: Megbeszélendő kérdések)

“Ha a keresztények mindennapi érintkezésük közben többet beszélnének egymással Isten szeretetéről s a megváltás nagy igazságairól, az erősítésükre és vigasztalásukra szolgálna, szívük pedig felüdülne.” — *Jézushoz vezető út*, 101-102. old.

III. RÉSZ

Szükségünk van társas kapcsolatokra. Vágyunk a barátságra. Ha nem ápolunk szoros baráti kapcsolatot Istennel, üresek vagyunk, még ha több száz barátunk van is a Facebookon.

A Bibliában Énok története betekintést nyújt az Istennel kötött igazi barátságba. A következőket olvashatjuk róla:

1Móz 5:24 „És mivel Énókh Istennel járt vala; eltűnék, mert Isten magához vevé.”

Énok szoros baráti kapcsolatot ápolt Istennel, aki angyalain és látomásokon keresztül olyan eljövendő eseményeket mutatott meg neki, mint az özönvíz és Jézus második eljövetele.

„Énok hűségesen oktatta a népet mindarról, amit Isten kinyilatkoztatott neki... Egyesek hittek szavának, elfordultak gonoszságuktól, s félték és imádták Istent. Sokszor felkeresték Énokot visszavonult-

ságában, és ő tanította őket és imádkozott értük.” (*Spiritual Gifts*, 3. köt., 56. old.)

Egyre több embernek volt szüksége Énok segítségére és útmutatására, így missziómunkája könnyen teljes idejét felemésztethette volna. Ő azonban barátságot ápolt Istennel, melynek nagy jelentőséget tulajdonított.

„Énok... kedvelte Isten társaságát.”
(*Conflict and courage*, 29. old.)

„Időnként nyugalmas helyet keresett magának, hogy ne zavarják őt szent elmélkedésében és az Istennel való közösségében.”
(*Spiritual Gifts*, 3. köt., 56. old.)

Bár Énok sok időt töltött Istennel, mégsem lett remete.

„Azonban nem zárkózott el azoktól, kik kedvelték őt és hallgatták bölcs szavait, de bűnben élő embertársaitól sem különült el teljesen. Meghatározott időnként találkozott mind a jókkal, mind a gonoszokkal, s azon munkálkodott, hogy istentelen embertársai hagyják el gonosz útjait, és hogy Isten félelmének ismeretére oktassa őket. Tanította azokat, akik megismerték Istent, hogy még tökéletesebben szolgálják Őt. Addig maradt velük, amíg segíthetett nekik istenfélő beszélgetései és szent példája által. Majd visszavonult mindenkitől – a jóktól, a gúnyolódóktól és rajongó természetűektől – éhezve és szomjúhozva az Istennel való közösséget, s azt az isteni ismeretet, amit egyedül csak Ő adhatott Énoknak.” (*Spiritual Gifts*, 3. köt., 56. old.)

Figyeljük meg, hogy mikor Énok társasági életet élt, azt egy bizonyos céllal tette – hogy másokkal

magasztos beszélgetést folytasson és jámbor példát mutasson.

Te szeretsz időt tölteni Istennel? Ha igen, akkor majd tökéletesen beillesz a mennyei társadalomba.

„Ott az a szeretet és rokonszenv, amelyet Isten ültetett belénk, megtalálja majd gyakorlásának legigazibb terét. A szent lényekkel való tiszta, a szent angyalokkal és minden korszak hűséges gyermekeivel való harmonikus társas élet és az a szent közösség, amely összeköti az egész mennyei és földi családot, mind hozzátartozik majd az eljövendő világ áldott tapasztalataihoz.” (*Előtted az élet*, 306. old.)

Lehet, hogy barátaink elutasítanak. Válságos időben pedig összeomolhat a kapcsolati hálónk, ahogy Jób esetében is történt. De ha Isten a barátunk, soha nem maradunk egyedül, mert Ő azt ígerte:

Zsid 13:5 – „Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled.”

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Hogyan tehetnéd szorosabbá családi kapcsolataidat? Gondolj az étkezésekre, családi áhítatra, szabadtéri tevékenységekre, szabadságra, feladatokra stb. _____
2. Olvasd el Mal 3:16-17 verseit és az első rész utolsó bekezdését (*Bizonyágtételek a prédikátoroknak* c. könyvből). Mondd el saját szavaiddal, milyen lenne egy társas érintkezést szolgáló összejövetel a te gyülekezetedben. _____

II. RÉSZ

3. Olvasd el a *Jézus élete* című könyv 150-153. oldalait. Írd le, hogyan használta Jézus a társas érintkezést. Hogyan követhetnéd te is példáját saját életedben? _____
4. Sorold fel a közösségi média néhány veszélyét. _____

III. RÉSZ

5. Énok hogyan ültette gyakorlatba a *Jézushoz vezető út* 100-102. oldalain található elveket? _____
6. Mit tehetsz te a Jézussal való kapcsolat ápolásáért? _____

Más távlatok

...gondolatok a korai adventista kiadványokból

Meglazult csavar

Allítsátok meg azt a motort!” – kiáltotta a gyári főfelügyelő, miközben több száz tengely és kerék volt mozgásban, és úgy ezer ember dolgozott. „Állítsátok meg azt a motort; itt valahol meglazult egy csavar.” Az éles fül harmóniát keresett a mozgásban. A figyelmes szem egy apró szabálytalanságot vett észre. Valami nem volt rendben.

A sok csavar közül csak egy lazult meg; de éppen akkora veszély rejtett, hogy mindent le kellett állítani. A motor leállt s a munkások is tétlenek maradtak, míg a csavart meg nem szorították. Egy perc, öt perc, aztán megadták a jelt, s a hatalmas gép karjai újra lendületbe jöttek.

Csak egy csavar lazult meg! Milyen dolog egy ilyen kis apróságért vacakolni?! De az okos gépész tudja, hogy egyetlen meglazult csavar is kimozdíthatja a tengelyből a fogaskerekeket, majd ez az elmozdulás kihat minden más alkatrészre is, míg az egész gép tönkremegy. Egyetlen meglazult csavar nagy zűrzavart és teljes pusztulást okozhat.

Az ember fizikailag, értelmileg, erkölcsileg és lelkileg egy bonyolult, összetett lény. Egészsége, boldogsága és hasznavehetősége lényegében harmonikus összhangján múlik. Egyetlen ideg megbetegedése kihat az egész testre. Egyetlen romlott szokás érinti az egész jellemet. Egyetlen megalkuvás elferdítheti az igazságérzetet. Egy halvány kétely is beárnyékolhatja a lelket. Egyetlen téves felfogás is meggyengítheti a legerősebb hitet, és a kételkedés örvényébe taszíthat.

Ki tud dolgozni egy tomboló fogfájással? Csak egy kis kilazult csavar, de leállítja a test és elme harmonikus működését. Ki bízik meg egy alkoholistában? Az étvágy egy meglazult csavar, mely már sokszor teljes fizikai, mentális és erkölcsi leépüléshez vezetett. Az a filozófus, aki hamis előfeltevéssel illetve alapfeltétellel indít, meglazult csavarhoz hasonlít, s csak azért gondolkodik és ír továbbra is, hogy tévedését megsokszorozza, valamint magát és követőit egy intellektuális örvénybe sodorja.

A következő történet szomorú példa annak a veszélyéről, amikor meglazulni engedünk egy csavart. Az egyik szombat este egy tehetséges fiatal lelkész két prédikáció megtartása után hazafele tartott. Túlfűtött iz-

galmi állapotában nem bírta elaludni. Egy olyan teológus írásait tanulmányozta, aki bírálta a Szentírást. S mivel nem volt óvatos, befogadta a német kritikus leleményes érvelését, s azzal a meggyőződéssel tért nyugovóra, hogy nem Mózes írta a róla elnevezett öt könyvet. Másnap reggel ahelyett, hogy figyelmesen átgondolta volna az átlépett határt, tovább lazított a csavaron, és más nézetet kezdett vallani a Szent-

írás ihletettségéről, módosítva ezzel teljes teológiai nézetét. Az így elindult folyamat végül odáig vezetett, hogy kétségbe vonta Isten létezését, s mikor utoljára hallottunk felőle, azt a hírt kaptuk, hogy egyre rosszabb állapotba süllyed.

Napjainkban jó sok ember mesterkedik a csavarok meglazításában. Folyóiratokat és újságokat használnak. Sokan közülük egészen tehetségesek, ebből kifolyólag veszélyesek is. Ha valaki beengedi őket, pillanatok alatt kimozdítanak egy tengelyt vagy kivesznek egy csavart. Az kevésbé érdekli őket, hogy milyen tengely is az, vagy a kivett csavar minek a működését zavarja meg. Csak azt tudják, hogy ha kilazíthatnak valamit, tönkretehetik az egész harmonikus és hatékony munkát. Ha azonban nem működünk együtt velük, vakbuzgónak neveznek minket. Mit tegyünk? Kérjük Istent, hogy segítsen erősen ragaszkodni a teljes igazsághoz, és őrizzen meg attól, hogy rokonszenvet ápoljunk velük, legyen szó hitvallásról vagy keresztény magatartásról.

Napjainkban jó sok ember mesterkedik a csavarok meglazításában.

Történelmi kapcsolat

Igazi bölcsesség

Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok őt segítségül, amíg közel van. Hagyja el a gonosz az ő útát, és a bűnös férfiú gondolatait, és térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, és a mi Istenünkhöz, mert bővelkedik a megbocsátásban.”

Isten Igéje szabályokat – életelveket – állít fel minden emberi ügy intézéséhez. Krisztus, világunk valaha ismert legbölcsebb tanítója, életével és tanításaival magyarázta meg ezeket az elveket. A fiataloknak pedig keresniük, életük tanácsadójává és vezérévé kell tenniük Őt. Krisztus vallása minden olyan gyakorlatot kiírt az életükből és jellemükből, mely megakadályozná lelki fejlődésüket. Az Isten és felebarátok iránt érzett őszinte szeretet kiűzi a szívből az önzést. Krisztus kegyelme nélkül nincs győzelem, így az élet és jellem tönkremegy.

Fiatal barátom, minden gondodat vedd Jézusra! Kérd Tőle azt a vezetést, önuralmat és támogatást, melyre szükséged lesz egy becsületes, tisztességes élethez! Krisztus a példád; s míg Őt tartod szem előtt, nem leszel a kísértés hatalmának szolgájává. Csatlakozz Jézus akaratahoz; engedd, hogy Ő ejtse foglyul gondolataidat!

Egy pillanatig se gondold azt, hogy ha így döntesz és elfogadod Krisztust személyes megváltódnak, nem lehetsz sikeres üzletember. Dániel példája ott áll előttünk a Bibliában. Eltökélte szívében, hogy még élete árán is követi Istent. Ábrahámhoz hasonlóan megtartotta az Úrnak útját. Ragyogó államférfi volt; hűséget tanúsított minden üzlettársával szemben. Dániel és társairól így hangzik a feljegyzés: „És ada az Isten ennek a négy gyermeknek tudományt, minden írásban való értelmet és bölcseséget; Dániel pedig értett mindenféle látomáshoz és álmokhoz is... És minden bölcs és értelmes dologban, amely felől a király tőlök tudakozódék, tízszerte okosabbaknak találá őket mindazoknál az írástudóknál és varázslóknál, akik egész országában valának.” Krisztus elveinek kell átszönie és összefonnia minden egyes cselekedetet, legyen az bármilyen egyszerű is. Hozd Isten elé

magad és foglalkozásod; szemében mindkettő értékes. Ő elfogad, megszentel és nemessé tesz.

Az ember társaitól függ, és kapcsolatai révén számos olyan lehetőség nyílik meg előtte, amikor alkalma lesz az Istentől kapott előjogokat gyakorolnia mások javára. Az ember szabad akarattal rendelkezik, nem egy gép; cselekedhet jót vagy rosszat. Azonban minden ereje Istené – a teremtés és megváltás jogán –, és Istent lopjuk meg azzal, ha értelmünkkel és testünkkel visszaélünk vagy káros szokásoknak és üzemeknek vetjük alá.

“Krisztus vallása kiírt minden olyan gyakorlatot életükből és jellemükből, mely megakadályozná lelki fejlődésüket.”

Isten szava kijelenti: „Nem a magatokéi vagytok. Mert áron vétettetek meg; dicsőítétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi.” Ő megköveteli, hogy a társdalomban gyakorolt szerepünket szenteljük meg és rendeljük alá a jónak, hogy ezáltal biztosítsuk Isten országának előrehaladását és győzelmét, s ne Sátán céljait szolgáljuk.

Azok érzik a legerősebb kísértést, akik nagy haszonnal és teljes erőbedobással végzik Isten művét. A sötétség fejedelme minden ügynökét mozgósítja majd, hogy az Isten által adott képességeket legyőzze, rossz útra térítse és elferdítse.

Ahhoz, hogy a hitnek nemes harca megharcolható legyen, szüntelen őrökösésre van szükség. Ha az ember akarata megegyezik Krisztus akaratával, erőt nyer a jó harcra. De ha lemond Krisztusról és a menny befolyásáról, kivonja életét és jellemét azok hatása alól, s az erkölcstelenség és minden bűn szerzőjének, Sátánnak ad helyet. Így olyan szokások és magatartások rabságának kötelékébe kerül, mely ellenkezik Krisztussal, és a szent helyett a sátáni magatartást gyakorolja.

Minden egyes léleknek, akiért Krisztus meghalt, el kell számolnia a rá gyakorolt hatásokról. Krisztus mindent elintézett azért, hogy azok, akik megkísértetnek, ne győztesse le. Kereszthalált halt,

hogy Isten erkölcsi képmását helyreállítsa az emberben. A menny minden kincse rendelkezésükre áll. Az örök élet olyan valóságát mutatja meg nekik, mellyel ők nem számoltak. Megmutatja a dicsőséges menny udvarait, s elmondja, hogy mindez az övék lehet, ha élnek „minden ígével, amely Istennek szájából származik.”

Egy kevés idő még, és minden jellem nagy és igazságos ítélet szerint megítéltetik. Már nincs messze az aratás. Vessünk tiszta magvat, mely nem gazt terem; mert „amit vet az ember, azt aratándja is.”

— *The Youth Instructor*, 1896. november 26.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mit irt ki Krisztus vallása az életünkből? _____
Mit űz ki szívünkből az Isten és felebarátok iránt érzett őszinte szeretet? _____
2. Ki a te példaképed? _____
Hova nem ajánlott helyezni magad? _____
3. Hogyan fogja befolyásolni a „való világban” élt életedet, ha elfogadod Krisztust személyes Megváltódnak? Válaszodban utalj Dániel és Ábrahám történetére. _____

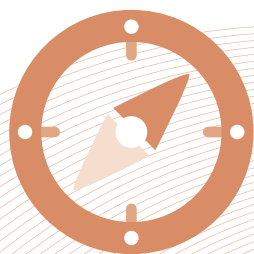
4. Adott a lehetőség, hogy jót vagy rosszat cselekedjünk. Kihez is tartozunk mi valójában? _____

Mi történik, ha helytelenül használjuk fel elménk vagy testünk? _____

5. Hogyan várja el Isten, hogy felhasználjuk a társadalomban gyakorolt szerepünket? _____

6. Ki érzi legerősebben a kísértés erejét? _____
7. Mi fog történni akkor, ha elutasítod Krisztust és isteni befolyását? _____

8. Mit kér számon Krisztus minden lélektől, akiért meghalt? _____
9. Te milyen hatást gyakorolsz másokra? _____ Milyen úton-módon javíthatsz még a másokra gyakorolt magatartásodon? _____

A hit fejezetei

Válaszolva Isten hívására – 2. rész

Természettudomány szakon tanultam, és 1984-ben fejeztem be az iskolát. Ezt követően úgy döntöttem, hogy beiratkozom a teológiára, de nem azért, hogy lelkész legyek, hanem hogy összevessem a teológiát a tudománnyal. A teológia elvégzése után folytattam felsőfokú tanulmányaimat.

Egy belső hang továbbra is azt mondta: „Fiam, nem azon az úton haladsz, amelyet én szántam neked.”

Később egy újabb látomásban volt részem. A felhőkarcolók fölött repültem az égen. Megálltam egy

magas torony előtt és bemenne oda láttam, hogy tele van rádióval, tv-készülékkel. Akkor nem értettem ezt az álmot.

1987-ben egy szombaton, mialatt az egészségügyi iskolában tanultam, elhatároztam, hogy meglátogatok egy másik gyülekezetet, melyet a telefonkönyvben találtam. Feleségemmel, Mai-vel, a címet keresve le-fel autóztunk egész 11.30-ig. Azt mondtam neki: „Próbáljuk meg még egyszer. Ha nem találjuk meg a gyülekezetet, hazamegyünk.” Végül – nagy örömeinkre – megtaláltuk.

Csendesen helyet foglaltunk az utolsó padban, éppen amikor a gyülekezetvezető felállt prédikálni. Még ma is emlékszem, ahogy felolvasta Ezékiel 3:17-19 verseit. „Ember-

nek fia! Őrállóul adtalak én téged...” Mikor ezeket az erőteljes szavakat szólta a Szentírásból egyenesen rám mutatott és a szemembe nézett. Abban a pillanatban úgy éreztem, mintha egy 10 000 voltos áram haladt volna át rajtam. Elkezdtem remegni. Világosan megértettem, hogy ez volt az utolsó alkalom, amikor Isten engem szolgálatra hívott. Ez egy rendkívüli figyelmeztetés és felhívás volt.

A hazafelé vezető úton azt mondtam Mai-nak: „Vállalnom kell a szolgálatot! Ha makacsságom miatt

egy személy is elveszti lelki üdét, felelős leszek érte az Úr előtt az ítéletnapon. És mi lesz az elveszett embermilliókkal? Hogyan állhatok meg Előtte majd azon a napon?

Naplemente után üres dobozokat szerezünk, egész éjszaka pakoltunk és másnap felkerekedtünk. Isten Kaliforniába hívott, ahol azt szerette volna, ha Orange County-ban egy vietnámi gyülekezetet alapít-sak, és az ország belsejében egy kisebb csoport fellendítésén fáradozzam.

Négy év szolgálat után az egyházterület gyülekezetté szervezte a kiscsoportot és arra kért engem, hogy hozzak valami rendkívüli változást a vietnámi misszió terén. Nem tudtam, mit tegyek, de indítást éreztem ezt mondani az egyházterület elnökének: „Szeretném kipróbálni a televíziót...” Elindítottuk a Peace&Heapiness Television tévécsatornát, ezt követően pedig az unió engedélyt kért arra, hogy a műsor hanganyagát az Adventista Világrádió Vietnámba sugározza.

Isten megáldotta az amerikai tévéműsort és a vietnámi rádióközvetítést is; mindezek az Ő dicsőségére gyümölcsöztek. Több, mint 35 000 megkeresztelt adventista tag házi istentiszteleteken vesz részt, és ezekre tehető azoknak száma, akik még tanulmányoznak és keresztségre várnak. A rádióhallgatók pozitív válasza eredményeképpen hatalmassá nőtt az otthoni istentiszteletek mozgalma az országban, ami napjainkban már világszinten minden vietnámi embert megszólít.

Imádkozz a vietnámi Peace&Heapiness Television missziójáért! Drága Uram, vidd véghez akaratodat életemben. Én is teljes szívemből szeretnék szolgálni Téged. Áldd meg Isah Young lelkész szolgálatát és a házi gyülekezetek mozgalmát. Add, hogy minden vietnámi megismerje és elfogadja a Te igazságodat. Ámen.

A www.asapministries.org honlapon vagy a 1-866-365-3541 telefonszámon megismerhetitek az ASAP szolgálatot, és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkájának előrevitelét Délkelet-Ázsiában.

„Miénk az áldott kiváltság, hogy kíváncsiak vagyunk a nagy aratásban; és minden egyes megmentett lélek egy-egy újabb csillag lesz Jézus, a mi imádandó Megváltónk koronájában.”
– Keresztény szolgálat,
90. old.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

Biztosan elveszünk, ha együtt sodródunk a világgal...
Könnyelmű, önző szeretetünkkel, hanyagságunkkal veszélyeztetjük lelkünket.

Ima ÉS TÖMJÉN

Aranyszöveg | Zsolt 66:18-20

„Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgatott volna az én Uram. Ámde meghallgatott Isten, figyelmezett könyörgésem szavára. Áldott az Isten, aki nem vetette meg könyörgésemet, és kegyelmét nem vonta meg tőlem.”

I. RÉSZ

A szentély egyik elsődleges rendeltetése volt, hogy az imádkozásról – az Istennel való igazi közösségről – tanítson bennünket. Az Úr megígérte, hogy a szentélyben találkozik népével és ott szól hozzájuk.

2Móz 25:22 „Ott jelenek meg néked, és szólok hozzád a fedél tetejéről, a két Kérub közül, melyek a biztonság ládája felett vannak, mindazokról, amiket általad parancsolok az Izráel fiainak.”

Az Istennel való közösség lehetősége nemcsak Izrael népére vonatkozott, hisz maga Isten jelentette ki:

Ésa 56:7 „Mert házam imádság házána hivatik minden népek számára!”

A szentély egy különös darabja, az illatáldozati oltár, különösen fontos leckéket tanít nekünk az imáról. Ez az oltár nem volt nagy – körülbelül

55 cm széles és 1 méter magas. Ám a tiszta arannyal bevont, a sarkaknál szarvakkal feldíszített oltárból erő áradt.

A szentélyben megszabott helye azért volt jelentős, mert arra tanított, hogy az ima közelebb vezet Istenhez.

2Móz 30:6 „És tedd azt a függöny elé, amely a biztonság ládája mellett, a biztonság fedele előtt van, ahol megjelenek néked.”

A pap naponta kétszer tette rendbe a mécseket, és töltött újra tömjént az izzó szénre. Így a szentély

“A keresztények családi köreinek is így kellene fényleni a világban. Reggel és este imának kellene fölszállnia Istenhez, ami tömjénként édes illatot áraszt.”

— Biztonságtételek, 7. köt. 44. old.

TARTALOM | B-24 | JÚNIUS 15.

81 | Ima és tömjén

85 | A többség

86 | Uram, taníts minket imádkozni

88 | Az elfelejtett

felavatásakor kapott, mennyből jövő tűz szüntelen égett. (lásd 2Móz. 30:7-8)

„A tömjénáldozat bemutatásakor a pap közelebb került Isten jelenlétéhez, mint a naponkénti szolgálat bármelyik más cselekményével. Mivel a szentély belső kárpitja nem ért fel az épület mennyezetéig, ezért Isten dicsősége, amely megmutatkozott a kegyelem trónja fölött, részben látható volt a sátor első helyiségéből. Amikor a pap tömjénnel áldozott az Úr előtt, akkor a szövetség ládája felé tekintett; és amint a tömjén füstje felemelkedett, az isteni dicsőség leereszkedett a kegyelem trónjára, betöltötte a szent helyet és gyakran mindkét helyiséget annyira, hogy kénytelen volt visszavonulni a sátor ajtajához.” (*Pátriárkák és próféták*, 353. old.)

Milyen ünnepélyes és érdekfeszítő része volt ez a mindennapi szolgálatnak!

„Amikor a papok reggel és este beléptek a szent helyre a tömjénezés idején, a napi áldozatot már elkészítették a feláldozásra az udvarban levő oltáron. Ez volt az áhítat ideje az istentiszteleten résztvevők számára, akik összegyülekeztek a szent sátornál. Mielőtt Isten jelenléte elé kerültek volna a pap szolgálata útján, szívüket meg

kellett vizsgálniuk és bűneiket be kellett vallaniuk. Csendes imában egyesültek arcukkal a szent hely irányába fordulva. Így kéréseik a tömjénfüst felhőjével együtt szálltak fel, mialatt hitükkel erősen bekapaszkodtak a megígért Üdvözítő érdemeibe, akit az engesztelő áldozat jelképezett.” (*Pátriárkák és próféták*, 353. old.)

Miután Izrael népe már bement Kánaán földjére és messze lakott a szentélytől, az istenfélő izraeliták akkor is minden reggel és este imára gyűjtötték össze családjukat, majd arccal a szentély felé leborultak. Még a messze földre fogságba vitt hitbuzgó zsidók is, mint Dániel, a reggeli és esti áldozat idején a templom irányába meghajolva imádkoztak.

„Ebben a szokásban a keresztények is meg szívlelendő példát láthatnak a reggeli és esti imára. Amíg Isten megítéli a lélek nélküli áhítatokat, addig örömmel tekint azokra, akik iránta való szeretetből hajtják meg magukat előtte minden reggel és este, hogy nála bűnbocsánatot keressenek elkövetett bűneikért és áldásáért könyörögjenek.” (*Pátriárkák és próféták*, 354. old.)

A te esetekben ez hogyan történik? Szoktál-e egy különleges időt elkülöníteni a reggeli és esti imára? (lásd: Megbeszélendő kérdések)

II. RÉSZ

A szentélyben használt tömjén a maga Isten által adott, szigorúan titkos recept alapján készült. A zsidó történelmi források szerint a Lévi törzséből származó Abtinas családja őrizte a receptet, és ők ismerték elkészítésének fortélyait. Salamon idejében létezett egy ilyen célra kijelölt szoba, ahol a tömjént készítették elő és tárolták.

2Móz 30:34-35 „Monda ismét az Úr Mózesnek: Végy fűszereket, csepegő gyanát, onyxot, galbánt, e fűszereket és tiszta tömjént, egyenlő mértékkel. És csinálj belőlök füstölő szert, a fűszercsináló elgyítése szerint; tiszta és szent legyen az.”

A Biblia négy összetevőt nevez meg (az angol fordításban még szerepel a só is). A rabbinikus irodalom azonban megjegyzi, hogy ehhez még hozzáadtak hét titkos hozzávalót, kisebb mennyiségben. Végül mind-

ezt borostyánkőre helyezték, melyről sűrű fehér füstként szállt fel.

Számunkra már nehéz elképzelni a szentélyi áldozat jelenetét, amint a füstölgő tömjén aranylóan megcsillan, a felemelkedő fehér füst pedig egybeforr az összehasonlíthatatlan tömjénillattal, és az imádkozni vágyókat a szentély közelébe hívja.

Milyen nagyszerű képet nyújtott Krisztus a tömjén képén keresztül! Maga a tömjén az emberiséget jelképezte, melynek mindaddig semmi valódi értéke

nem volt, míg tűzre nem helyezték. Tűzzel kellett meggyújtani, de nem akármilyen, hanem az Úrtól jövővel. Az illatos, füstölő tömjén pedig az egyének elhangzott imáit jelentette.

Jézus példázatot mondott két imádkozó emberről – az egyik farizeus volt, a másik vámszedő. A farizeus élete nem égett Jézusért. Olyan volt, mint általában az emberek – meg nem gyújtott tömjén. Abból semmilyen füst nem száll fel az égre. A vámszedő ezzel ellentétben füstölő tömjénként égett. A Szentlélek meggyújtotta benne a Krisztus iránti szeretet tűzét, melyet, mint mindig, egy szükségérzet követ. A szentélyben füstölő tömjén a bűnbánó szívekből elhangzott imák találó megjelenítése.

Álljunk meg egy kissé, és nézzük meg ennek a tömjénkeveréknek az egyik összetevőjét, az erős illatú mézgát. A többi összetevőkkel ellentétben ennek nem volt jó illata. Ez érdekesnek tűnt azon zsidók számára, akik kutatásaik során szerették volna megérteni a szentélyszolgálatot. Úgynevezett „szaglási tesztet” végeztek. Rájöttek, hogy ha a mézgát kihagyják az összetevőkből, az illat egész jó. Amikor azonban a mézgát is hozzáadták, az illat mennyei lett. A keverék nemcsak elfedte a mézga rossz illatát, hanem átalakította azt. Isten fontos leckét tanított népének, melyre mindig emlékezniük kellett:

„Amikor szívünkben eltökéljük, hogy engedelmeskedünk Istennek, s erőfeszítéseket teszünk érte, Jézus úgy fogadja el ezt az igyekezetet, mint az ember legjobb szolgálatát, és hiányainkat kiegészíti isteni érdemeivel.” (*Idők jelei*, 1890. június 16)

Amikor Jézus tökéletlen imáinkat az Ő tökéletes igazságával kiegészíti, imáink átalakulnak. Az Atya, Jézus életére tekintve, elfogadja azokat.

Ef 5:2 „És járjatok szeretetben, miképpen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát miérettünk ajándéknak és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul.”

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

“A mindennapi ima által Istentől bölcsességet és kegyelmet nyernek, hogy elviselhessék az élet rideg valóságát, küzdelmeit, és győzhessenek.”

— Üzenet az ifjúságnak, 80. old.

III. RÉSZ

A szentély sok fontos igazságot megtanít az imáról. Megtudjuk, hogy az Istenhez intézett ima első szavainak a bocsánatkérésnek és a bűnöktől való megtisztulásnak kell lenniük. Akár pap, akár közember voltál, amikor a szentélyhez jöttél, első dolgod volt bűneidet áthelyezni egy áldozati állatra.

Először bűnbocsánatért esedeztél Istenhez. Dávid azt mondja:

Zsolt 66:18 „Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgatott volna az én Uram.”

De nem fejezi itt be a gondolatot. Így folytatja:

Zsolt 66:19-20 „Ámde meghallgatott Isten, figyelmezett könyörgésem szavára. Áldott az Isten, aki nem vetette meg könyörgésemet, és kegyelmét nem vonta meg tőlem.”

Az imáról adott tanításban van még egy fontos elem, melyet főleg a nyugati társadalomnak és kultúrának kell fontolóra vennie. A mi társadalmunk nem

tekintélytisztelő – sőt tiszteletlen Isten iránt. Egyes egyházak azzal dicsekednek, hogy szolgálattevőik kényelmes, szószerűkre nem illő ruhákban prédikálnak – mintha ez olyan jó dolog lenne. A szentély azonban figyelmeztet arra, hogy áhítatosan, alázattal, tisztelettel és komolyan közelítsünk Istenhez.

Hab 2:20 „Az Úr az ő szent templomában, hallgasson előtte az egész föld!”

A tömjén arra emlékeztet, hogy Jézus érdemei teszik lehetővé a mi imáink meghallgattatását. S bár alázatosan közelítünk, nem kell félnünk.

Zsid 4:15-16 „Mert nem oly főpapunk van, aki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett min-

denekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt. Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmas-ságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.”

Egy fontos dolgot még hadd mondjunk el a tömjénről.

A tömjén elpárolgott. A szent tűz nem emésztette meg az égő csipkebokrot, de megemésztette a tömjént. A tömjént megsózták, és minden áldozathoz sót adtak. Továbbá, a szentélyben szolgáló pap ugyanakkor lóbálta meg a tömjéntartót, amikor kint az udvaron egy másik pap feláldozta az állatot. A szentély nyelvezetében a füstölgő tömjén a megszentelt életet élő és gyakorló ember áldozatát jelképezte.

Róm 12:1-2 „Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő,

szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.”

A tömjén jelképe tartalmazza az önmegtartóztatás és mértékletesség gondolatát.

„A Jézus második eljövetelére készülő népre nagy feladat vár: az egészségügyi reform hirdetése. Az embereket tanítani kell a Szentírásból a fizikai test szükségleteiről és az egészséges életmódról, hogy így az Istentől kapott testet élő áldozatként tudjuk bemutatni, mely alkalmas a neki való szolgálatra.” (*Egészségügyi tanácsok*, 206. old.)

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Milyen fontossággal bírt Dániel számára a személyes imádkozás ideje? Dániel 6. _____
2. Miért fontos számunkra, hogy naponta tartsunk személyes áhítatot? _____
3. Hogyan szorgalmazhatod otthonodban a rendszeres áhítatot? _____

II. RÉSZ

4. Mit jelképez a tömjén a szentélyben? _____
5. Mit mutat nekünk az erős illatú mézga példája azzal kapcsolatosan, ahogyan Krisztus tökéletes példája átalakítja a mi tökéletlen életünket és imáinkat? _____

III. RÉSZ

6. Miért kérjünk először Istentől bocsánatot és bűntől való szabadulást? _____
7. Mi tisztátalanok vagyunk ahhoz, hogy Istennel szemtől-szembe beszélhessünk. Hogyan tette mégis lehetővé Isten, hogy beszélhessünk Vele? _____
8. Milyen módon mutathatod ki tiszteleted Isten hatalma iránt? _____
9. Mi a kapcsolat az egészségügyi törvények betartása, a tömjén és aközött, hogy áldozatunk elfogadható legyen? _____

További tanulmányozásra: *Jézushoz vezető út*, 93-104 old.

Más távlatok

...gondolatok a korai adventista kiadványokból

A többség

Az egyik nap egy tiszteletreméltó úriember, akivel Krisztus második eljövételéről beszéltem, azt mondta: „Lehet, úgy van, ahogy mondod, csak az nem annyira népszerű. Én inkább a többség véleményét osztom.” Ez csak egy példa a sok közül. Sok esetben az emberek véleményét pártoljuk a Biblia kijelentéseivel szemben.

Az emberek hajlamosak azt hinni, hogy a többség nem tévedhet. Ez azonban pontosan az igazság ellentéte. Az ember bűnbeesése óta kisebbségben vannak azok, akik az igazat támogatják. Az igazság mindig népszerűtlen volt, és az is marad. Noé 120 évig prédikálta, hogy Isten vízözön által elpusztítja a földet; de a Bibliában sehol nincs feljegyezve, hogy egy lélek is megtért volna családján kívül.

Az özönvíz előtt élő emberek kétségkívül riogatónak tartották, és nem figyeltek rá. Hogy lehet az, hogy egy ember többet tudjon egy egész világnál? Nem látták az özönvíz semmi előjelét. De eljött? Igen; hitetlenségük nem állította meg azt. Eljött és mindnyájukat elragadta.

És mi történt a népszerűtlen Noéval? Biztonságban volt a bárkában, amit Isten maga zárt be. Amikor „fel-fakadának a nagy mélység minden forrásai”, bizonyára sokan bementek volna a bárkába; de jaj, túl késő volt már. Amikor Isten szolgája által figyelmeztette őket, ők gúnyolódtak vele. Nem tudták elfogadni, olyan népszerűtlen volt.

E sötét történelem megismétli önmagát? Hallgasd csak! „Amiképpen pedig a Noé napjaiban vala, akképpen lesz az ember Fiának eljövele is.” (Mt 24:37) Az ihletett írás közli velünk azokat a jeleket, melyek alapján megtudhatjuk, mikor jön el az Úr haragjának nagy napja. Ezek az univerzum olyan feltűnő helyein vannak elhelyezve, mint a nap, hold és csillagok, ég és föld. (lásd Lk 21:25) Ennek ellenére Megváltónk

figyelmeztet, hogy ez sem lesz népszerű. Visszaül Noé idejére, s azt mondja, hogy minden úgy lesz, ahogy akkor volt.

A világon minden egyes reformáció nagy ellenállásba ütközött; és azt gondoljuk, hogy a harmadik angyal üzenete ez alól kivétel lesz? A világ rámutat a magasztos templomtornyokra s azt mondja: „Ez az elmélet nem igaz. Az Úr nem jön. Nézzétek a sok templomot. Ezek nem azt hirdetik. Miként lehetséges az, hogy ez a pár adventista mindenkinél többet tud?” A béreabeliekhez hasonlóan csak kevesen lesznek, akik „naponként tudakozzák az írásokat, ha úgy vannak-e ezek” (ApCsel 17:11).

János Pátmosz szigetén előre látta ezt az időt, s látta azokat „akik diadalmasok a fenevaden és az ő képén, és bélyegén és az ő nevének számán” (Jel 15:2).

Kedves olvasó, te is azok társaságában leszel? Ha igen, akkor igyekezned kell. Számuk hamarosan betelik. Az őket összegyűjtő üzenet már körbejárta a földet. Ma minden nemzetségből léteznek emberek, akik az igazságban örvendeznek, s várják Megváltójukat hamarosan megjelenni az ég felhőiben.

Ma még népszerűtlen, de hamarosan fényben tűnődklő véget ér; s ahogy a bárka lebegett az özönvíz hullámain, úgy fognak azok is megérkezni a menny örök-kevaló nyugalmaiba, akik hűségesen hallgattak tanításaira.

Segítsen Isten, hogy érdekelték legyünk abban, amit országában számunkra készített.

Történelmi kapcsolat

Uram, taníts minket imádkozni

Es lőn, mikor ő imádkozék egy helyen, minekutána elvégezte, monda néki egy az ő tanítványai közül: Uram, taníts minket imádkozni, miképpen János is tanította az ő tanítványait.” Ekkor Jézus a Miatyánk szavaival válaszolt nekik.

„Mikor imádkoztok – mondta –, ezt mondjátok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved. Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, miképpen a mennyben, azonképpen e földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként. És bocsásd meg nekünk a mi bűneinket; mert mi is megbocsátunk mindeneknek, akik nekünk adósok. És ne vígy minket kísértetbe; de szabadíts meg minket a gonosztól.”

Krisztus nem azért adta nekünk ezt az imát, hogy pusztán ismétlegessük. Példának szánta arra, hogy milyenek legyenek az imáink – egyszerűek, buzgóak és átfogóak. „Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben”. A „mi” szócska az emberiség egyetemes testvériségére utal; az „atyánk” meg a gyermeki bizalomra.

Régebb az „anya” megszólítás mindazt az odaadást és gyöngédséget magába foglalta, amit ma az „anya” fogalomhoz kapcsolunk. Ragaszkodás és erő ötvö-zete volt ez; amikor a magas rangú segített a nála gyengébbnek. Amikor így imádkozunk „Mi Atyánk”, igazságban imádjuk Istent. Amikor azt mondjuk „ki vagy a mennyekben”, lélekben hódolunk neki. Ez a könyörgés felemeli az esdeklőt e földről, távol az emberektől ahhoz, aki ítéletében csálhatatlan, könyö-riletes, irgalmas, tiszta és szent.

„Szenteltessék meg a te neved.” Így fejezzük ki tiszteletünket az istenség szentsége iránt. Minden igaz imádság először elismeri Isten jelenlétét, akinek sze-mei minden teremtményének cselekedeteit figyelik. Az esedező elsősorban tiszteli Istent, hódolatát fejezve ki neki.

„Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akara-tod, miképpen a mennyben, azonképpen e földön is.” A mennyben Isten akaratát tökéletesen érvénye-sül. Az iránta érzett szeretet örömmé teszi a szolgál-

latot. Itt a földön ellenállás és viszály uralkodik. Az engedetlenek és lázadók nem értik meg – hiába ismét-lik – az Úr imádságát. Saját akaratukat nem vetették soha semminek alá. Míg nem hozzák összhangba azt Isten akaratával, értelmes módon nem imádkozhatják: „legyen meg a te akaratod, miképpen a mennyben, azonképpen e földön is.” Ez legyen Krisztus minden igaz követőjének imája, hogy Isten vessen alá mindent saját akaratának e földön.

Ideiglenes szükségleteinknek is imánk szerves részét kell képeznie. Istenhez fohászkodunk a min-dennapi kenyérért. „A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként” – mondta Jézus. De ne képzeljük azt, hogy miután kenyeret kértünk, nagy semmittevésben ülhetünk ölbe tett kézzel. Azért, hogy kielégíthessük szükségleteinket, mennyei Atyánk munkát biztosít nekünk, hogy így együttműködjünk vele kérésünk teljesülésében.

„És bocsásd meg nekünk a mi bűneinket; mert mi is megbocsátunk mindeneknek, akik nekünk adósok.” Nem ismételtethetjük teljes szívből az ima ezen részét, miközben nem bocsátunk meg másoknak! Hisz arra kérjük az Urat, hogy úgy bocsássa meg vétkeinket, amit ellene vétettünk, ahogy mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. Kevesen értik ennek fontossá-gát. Ha azok, akik nem tudnak megbocsátani, meg-értenék e szavak igazi mélységét, nem ismételnék ezt folyton, s nem kérnék Istent, hogy úgy bocsásson meg nekik, ahogy ők bocsátanak meg másoknak.

A jellem erősségét e két összetevő alkotja: az aka-raterő és az önuralom. A fiatalok közül sokan úgy vélik, hogy a heves és ellenőrizhetetlen szenvedély képezi az erős jellem alapját. De az az igazság, hogy az, akit szenvedélyei vezetnek, gyenge jellem. Az ember akkor igazán nagy és nemes, ha legyőzi érzelmeit és

nem engedi, hogy az érzelmek győzzék le őt. Az a legerősebb, aki érzékeny ugyan a sértésekre, ám meg tudja fékezni indulatait és megbocsát ellenségeinek. Az ilyen emberek igazi hősök.

„És ne vígy minket kísértetbe.” Isten néha megengedi Sátán kísértéseit, hogy megpróbálja gyermekeit.

Ha saját erejűkre támaszkodnak, minden bizonynyal elbuknak; de mikor beismerik erőtlenségüket és teljesen Istenre bízzák magukat, megmutatja nekik a menekvés útját.

Adódnak olyan helyzetek, amikor az ember veszélyeknek van kitéve, romlott hatások érik, de ha rájön, hogy Istentől függ,

szíve minden pillanatban imában fohászkodik fel-emelő erőért és győzedelmes kegyelemért. Az ilyen harcban nyert erő megerősíti a lelket, hogy sértetlenül menjen át az elkövetkezendő megpróbáltatásokon is.

“Az a legerősebb, aki érzékeny ugyan a sértésekre, ám meg tudja fékezni indulatait és megbocsát ellenségeinek. Az ilyen emberek igazi hősök.”

Krisztus Atyjánál így könyörgött követőieért: „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.” A bűn és szenny mindennap előtt. De naponta, sőt óránként szálljon fel ima azok szívéből, akik látják a veszélyt: „szabadíts meg minket a gonosztól.” Az a keresztyén, aki gyengeségét felismerve így imádkozik, az ellenség megkísértő erejét gyengíti.

„Mindig imádkozni kell, és meg nem restülni” – mondta Krisztus. Isten minden gyermekéhez szól az ihletett ige: „Az imádságban állhatatosak legyetek, vigyázván abban háladással.”

„A vége pedig mindennek közel van. Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok.”

— *The Youth Instructor*, 1899. december 7.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Megfontoltan gondold át a cikkben leírt „Mi Atyánk” pontokba szedett magyarázatát. Mit jelent most neked ez a megfogalmazás? _____
2. Mit ismer fel mindig egy igazi ima? Mi a könyörgő ember első dolga? _____
3. „Kevesen értik ezen ima fontosságát.” Mi a helyzet veled? Gondold át komolyan! Komolyan kéred Istent, hogy úgy bocsásson meg neked, ahogy te bocsátasz meg másoknak? _____ Milyen területen van szükséged megbocsátóbb lelkületre? _____
4. Hogyan mérjük az igazi nagyságot és nemességet? _____
5. Szeretnél erős személyiség lenni, egy igazi hős? Írd le, milyennek képzelsz egy ilyen személyt. _____
6. Amikor megkísértetünk...
mi történik, ha saját erőnkre támaszkodunk? _____
mi történik, ha teljesen Istenben bízunk? _____
7. Szeretnéd, ha Sátán kísértése elerőtlenedne? _____ Hogyan érheted el ezt? _____

A hit fejezetei

Az elfelejtett

Julia O'Carey Délkelet-Ázsiában nevelkedett. Évente visszatér oda, hogy a legsze-
gényebbekért dolgozzon. Imája így szól: „Uram, add, hogy az én szívem is azokért
törjön össze, akikért Jézus szíve is összetört.” Elbeszéléséből kitűnik, hogy Isten vá-
laszolt imáira.

Könnyek peregnek végig az arcomon, mialatt átsé-
tálok Kambodzsza fővárosa, Phnom Penh egyik nyomor-
negyedén, s meglátogatom azt a gyermekotthont, ahova
az **ASAP** Feed&Read (táplálni és tanítani) program is-
kolásai járnak. Bárhova lépek, legyek raja száll fel
a földet ellepő nyálkás piszokból, s körülhongya az en-
gem követő gyermekeket. A szegénység csapdájába esve
egyes itt tartózkodó családok azért ma-
radnak, mert a város utcáin talált alkalmi
munkahelyekhez esetleg így közel lehet-
nek. A gyerekeik úgy segítenek nekik,
hogy órákat töltenek a forró napon, átfé-
sülik a közelben levő szeméttel, míg
bármilyen kis darab, újra feldolgozható
vagy helyrehozható fémdarabot nem
találnak, hogy aztán leadják egy kevés
rizsért cserébe.

Ha el is jutnának a pár kilométerre
levő állami iskolába, nem biztos, hogy szüleik meg tud-
nák venni nekik a szükséges egyenruhát és iskolai felsze-
relést. Mivel nincs vezetékes víz vagy egyéb tisztálkodási
lehetőség, silány az élelmezés, s hiányoznak a túlélést
biztosító alapvető egészségügyi feltételek, a gyermekha-
landóság nagyon magas. Olyan sok a betegség és rendel-
lenesség, mint a gyermekek testére vastagon rászáradt
szenny. Senkinek sem lenne szabad ilyen körülmények
közt élnie. Gondolom, az angyalok is sírnak, amikor
látják, hogy Isten gyermekei mezítláb róják a veszélyes
utcákat.

Az **ASAP** Feed&Read iskolák próbálnak ezen
a helyzeten enyhíteni, a drága életüket megmenteni.
Az ide járó gyermekek ahelyett, hogy a teljes napot
a szeméttelen töltenék vagy eladnák őket rabszolgák-
nak, netán prostitúcióra kényszerítenék őket, egy sze-
rető keresztény tanító köré gyülekeznek. Arcukon látni
a lelkesedést, mialatt magukba szívják az olvasást, írást
és a matematika leckéket. Mindenekfelett Jézus szerete-
téről tanulnak. A program részeként minden nap egész-
séges meleg étel kapnak rizsből, zöldségből és tofuból,
friss gyümölcsdarabkákkal.

Ez egy egyszerű program, de Isten általa fiatal élete-
ket ment, és segít megtörni a szegénység láncát. Nézzük
például Senget, akinek szülei HIV fertőzésben haltak
meg, amikor ő még csak 6 éves volt. Testvéreivel együtt
nagynénjüknél laknak a nyomornegyedben, aki rabszol-
gaként dolgoztatja őket. Az egyik nap, amikor rizset
főzött a családnak, csak egy pillanatra nem figyelt kis

unokatestvéreire, akire vigyáznia kellett volna.

A durva kis bambuszkunyhó falait éles sűrű
verte fel, mert a kisgyerek a sár borította földön
talált üvegdarabbal megvágta magát. Nagy-
nénje dühösen utasította ki Senget a kunyhó-
ból. „Soha ne gyere vissza!” – kiabált neki, mi-
közben ő egyenruháját és vajmi kevés holmiját
összekapkodta. Ahogy aznap este lefele balla-
gott az utcán, a sajnálkozás és düh könnyei áz-
tatták napbarnította arcát. Félelem és magány
fogta el szívét. Aztán eszébe jutottak tanítója

Bibliából idézett kedves szavai: „El nem hagylak téged!”
„Mennyei Atyám – kezdte tétován imáját –, kérlek, vi-
gasztalj meg engem. Mutasd meg, hova menjek.” Ahogy
imádkozni kezdett, egy kellemes, vigasztaló érzés vette
hatalmába testét. A tíz kunyhóval lejjebb lakó, kedves
keresztény hölgy arca villant fel emlékezetében. Bátran
letörölte könnyeit, s azt mondta magában: „Elmegyek
hozzá, s megkérdezem, megengedi-e, hogy nála ma-
radjak.” Seng két hétig lakott ennél az asszonynál, míg
nagynénje megtalálta s visszavette magához, hogy segít-
sen neki az otthoni munkákban.

Bár az élet Seng számára még mindig nagyon nehéz,
úgy bízik Jézusban, mint soha azelőtt, mielőtt az **ASAP**
Feed&Read iskolába járt volna.

Imádkozz a szükségben levőkért! Drága mennyei
Atyánk, kérlek, oltalmazd meg és viseld gondját a veszé-
lyeztetett gyerekeknek úgy Délkelet-Ázsiában, mint a
világ minden részén. Adj nekem több szeretetet a gyere-
kek iránt, beleértve azokat, akiket ma elélem hoztál.

A www.asapministries.org honlapon vagy a **1-866-365-3541** telefonszá-
mon megismerhetitek az **ASAP** szolgálatot, és megtudhatjátok, hogyan
segíthetitek Isten munkájának előrevitelt Délkelet-Ázsiában.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

Biztosan elveszünk, ha együtt sodródunk a világgal...
Könnyelmű, önző szeretetünkkel, hanyagságunkkal veszélyeztetjük lelkünket.

Hirdetve AZ IGÉT

Aranyszöveg | Dán 12:3

„Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké.”

I. RÉSZ

A mikor William Miller elkezdett prédikálni, azt gondolta, ő az egyedüli, aki abban hisz, hogy Jézus az 1840-es években visszajön. Fogalma sem volt arról, hogy más bibliakutatók is ugyanerre a következtetésre jutottak.

Mielőtt Miller megértette volna a Dániel 8. fejezetében leírtakat, Manuel Lacunza, egy Dél-Amerikában élő jezsuita pap már felfedezte őket. Ott volt ugyanakkor a megtért zsidó Joseph Wolff is, aki hasonló üzenetet hirdetett. Beutazta Európát, Észak-Afrikát, Közép-Keletet, Ázsiát és még az Egyesült Államokat is Jézus hamarosan bekövetkező eljövete-
nek üzenetével. És még voltak mások is, akik az első angyal üzenetét hirdették:

Jel 14:7 „Ezt mondván nagy szóval:
Féljétek az Istent, és néki adjatok
dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének

órája; és imádjátok azt, aki teremtette
a mennyet és a földet, és a tengert és
a vizek forrásait.”

Az üzenet különleges hírnökeit Skandináviában találjuk. Ők ugyanis gyerekek voltak.

„Skandináviában szintén hangzott az advent üzenet, és szélteben-hosszában érdeklődést keltett. Sokan felébredtek gondtalan biztonságukból. Bűneiket megvallva és elhagyva Krisztus nevében kértek bűnbocsánatot. Az államegyház papsága azonban fellépett a mozgalom

“ A megváltás üzenetét minden korban prédikálták, de az evangéliumnak ezt a részét csak az utolsó napokban lehet hirdetni. ”

— A nagy küzdelem, 356. old.

TARTALOM | B-25 | JÚNIUS 22.

89 | Hirdetve az igét

93 | Megfontolásra méltó

94 | Az örökös ideje

96 | A szörny megszelídítése

ellen, és befolyására az üzenet hirdetői közül egyesek börtönbe kerültek. Sok helyen, ahol az Úr közeli eljövételének prédikálóit így elhallgattatták, Isten csodát művelt, és gyermekek útján küldte üzenetét. A gyermekek háborítatlanul beszélhettek, az állam törvénye őket nem korlátozta, mivel kiskorúak voltak.

A mozgalom főleg az egyszerűbb néprétegek körében terjedt. Az emberek a munkások szerény otthonában gyűltek össze, hogy az intő üzenetet meghallgassák. A gyermek prédikátorok zöme is szegény parasztyermek volt. Egyik-másik alig volt hat-nyolc éves; s bár életük tanúsította, hogy szeretik a Megváltót, és igyekeznek Isten szent kíváncsainak engedelmeskedni, rendes körülmények között ők sem voltak okosabbak és tanulékonyabbak, mint a hasonló korú gyermekek. De amikor az emberek elé álltak, kétségtelenül természetes képességeiket meghaladó hatalom szólalt meg általuk. Hanghordozásuk és viselkedésük megváltozott. A Szentírást szó szerint idézve nagy komolysággal figyelmeztették az embereket az ítéletre: »Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget; mert eljött az Ő ítéletének órája.« Dorgálták az embereket bűneik miatt. Nemcsak az erkölcstelenséget és kicsapongást kárhoztatták, hanem

a világiasságot és a hitehagyást is. Intették hallgatóikat, hogy sietve meneküljenek az eljövendő haragtól.” (*A nagy küzdelem*, 366, 367 old.)

Így rendelte el Isten, hogy az üzenet a teljes világra így meglepő módon jusson el.

Róm 11:33 „Óh Isten gazdagságának, bölcsességének és tudományának mélysége! Mely igen kikutathatatlanok az ő ítéletei s kinyomozhatatlanok az ő útjai!”

Sokan közülünk soha nem leszünk prédikátorok, de Isten fel akar használni minket, hogy üzenetét terjesszük szerte e világon. És ő azokkal dolgozik, akik azt mondják: „Uram, én átadom magam neked. Használj fel a megfelelő módon.”

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

“Az 1840–44-es adventmozgalom Isten hatalmának dicsőséges megnyilatkozása volt. Az első angyal üzenete eljutott a világ minden misszióállomásához, és egyes országokban olyan érdeklődés támadt a vallás iránt, amelyre a XVI. századi reformáció óta nem volt példa.”

— *A nagy küzdelem*, 611. old.

II. RÉSZ

Az első angyal üzenetét egy olyan angyal hirdeti, akinél ott van „az örökkévaló evangélium”. Amikor nálunk van az evangélium, nem tehetünk mást, minthogy megosztjuk azt. Figyeljük meg, milyen módszert választ az angyal ahhoz, hogy az egész világra elvigye:

Jel 14:6 „És láték más angyalt az ég közepén repülni, akinél vala az örökkévaló evangéliom, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliomot, és minden nemzetiségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek.”

Nincs hatásosabb módszer az evangélium terjesztésére, mint ahogy Pál írja: „az igehirdetés bolondsága

által” (1Kor 1:21). Az utolsó idők üzenete világszerte ugyanazzal a hatásos módszerrel terjed majd, mint a kereszténység hajnalán – prédikálással.

A következő igevers elmondja, miből is áll ez az üzenet:

Jel 14:7 „Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget; mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette

a mennyet és a földet, és a tengert és a vi-
zek forrásait.”

Egyeseket meglep, hogy az ítélet az evangélium
szerves része, de ez így van. Pál például belefoglalta az
evangéliumába:

Róm 2:16 „Azon a napon, melyen az Isten
megítéli az emberek titkait az én evangyéli-
umom szerint a Jézus Krisztus által.”

Az első angyal üzenete arról szól, hogy a régen
megígért ítélet végre megérkezett. Most úgy kell fél-
nünk, dicsérnünk és imádnunk Istent, mint ezelőtt
még soha.

Egy ítélethozatalkor szükség van bíróra és tör-
vényre. Az első angyal üzenetében Teremtőnk a bíró,
és arra kér, hogy egyedül csak Őt imádjuk. A negye-
dik parancsolatból idézve összekapcsolja a szombatot
az imádattal.

Az ítélet az evangéliumi üzenet fontos része,
melyet hirdetni kell a világnak.

1. Az evangélium bemutatja, hogyan fogad el
Isten minket az ítélet napján.

2. Az evangélium a világtörténelemben bekövet-
kezett fontos válságról beszél – az ítélet órájáról.

3. Az evangélium úgy azonosítja a bírót, mint sze-
rető Teremtőnket.

4. Az evangélium emlékeztet a Tízparancsolatra,
mely által meg leszünk ítélve.

Ez a világnak hirdetett utolsó üzenet, amit megér-
tenünk, és prédikálnunk is kell.

Használj egy konkordanciát, és tanulj meg dol-
gokat az evangéliumról és az ítéletről. Kérd Istent,
legyen a tanítód. Amint tanulsz, jegyzetelj! Gondold
át, miként tudnád ezt bemutatni egy ismerősödnek.
Így az ég közepén repülő angyal próféciája, akinél
van az örökkévaló evangélium, téged is magába foglal
majd.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

III. RÉSZ

Napjainkban nagyon sok ateistával és agnosztikussal találkozunk, akik azzal büsz-
kélkednek, hogy nem hisznek semmiféle istenben és nem imádnak senkit. De ki-
vétel nélkül mindenki, még egy ateista is hódol valaminek. Lehet ez a tudomány
vagy egy egyéni elmélet. Ez azonban csak néhány a sokféle sátánimádat közül. A kez-
det kezdetétől egészen az idők végéig mindenki vagy a Barányt, vagy a sárkányt imádjá.

Jel 13:8 „Annakokáért imádják őt a föld-
nek minden lakosai, akiknek neve nincs
beírva az életnek könyvébe, amely a Bára-
nyé, aki megöletett, e világ alapítása óta.”

Az idők végén Sátán imádói egyesülnek, hogy
harcoljanak a Barány ellen. Sátán tagadhatatlan ter-
mészetfeletti csodákat tesz, hogy segítse egyesítésüket.
Aki nem imádjá a Barányt, az ördög hódolója marad.

Sátán azonban nem elégszik meg csak azzal, hogy
saját követőit becsapja. Ez neki semmiség; annyi éve
teszi már ezt. Azokat akarja megtéveszteni, akik a Bá-
rányt imádják. Ehhez egy bárányhoz hasonló feneva-
dat használ.

Jel 13:14 (A bárányhoz hasonló fenevad)
„elhiteti a földnek lakosait a jelekkel, ame-
lyek adatának néki.”

Észrevetted, hogy az első angyal üzenete a Terem-
tő imádatára szólít fel? „Kinek szolgáltok? – tette fel
a létfontosságú kérdést Illés Izrael népének a Kármel

hegyén. Ez a kérdés visszhangzik évszázadok óta, és
mindegyikünknek választ kell adnunk rá.

Sátán imádatért cserébe az élet múlandó dolgait
ígéri. Egy jól begyakorolt sémája van, és nekünk is azt
mondja, amit Jézusnak:

Mt 4:9 „Mindezeket néked adom, ha
leborulva imádsz engem.”

De keresztényként így kell válaszolnunk:

Mk 8:36 „Mert mit használ az embernek,
ha az egész világot megnyeri, lelkében
pedig kárt vall?”

Az egyiptomi fáraók sok dolgot vittek magukkal
a halálba, ám ezzel csak azt sikerült bebizonyítaniuk,
hogy a halál után azok a dolgok mit sem érnek.

Fanny Crosby, a vak költőnő, e kísértés ellen
a következő helytálló választ adta:

*Vedd a világot,
Hisz minden élvezete egyforma;
De hagyj meg Jézust
Mert szeretete szüntelen ugyanaz.*

Az ezeréves időszak alatt azok, akik a Bárányt imádták, meglátják majd döntésük hasznát. Sátán kénytelen lesz bevallani, hogy nem tudta áthatolni a védelem falát, melyet az Úr Jób köré vont. Ábel vére tanúskodik majd arról, hogy a Bárány imádatáért nemcsak élni, de meghalni is érdemes volt. Dávid király, aki vagyonát a templomra áldozta, tanúskodik majd annak magasztos értéke mellett.

Azoknak, akik a Bárányt imádják, a gyülekezeti élet soha sem teher. Amint arra törekszel, hogy vidáman másokon segíts, a Bárány imádatának értékéről teszel bizonyosságot az otthonodban, munkahelye-

den és iskoládban. Ha keresed, hogy felkeltsd mások érdeklődését a Biblia iránt, tulajdonképpen az első angyal üzenetét hirdeted.

Meglátod, hogy neked is kedvesebb lesz az evangélium, ha megosztod az emberekkel, és teszed ezt nemcsak szavakkal, hanem az életeddel is. Csillag leszel a világot uraló sötét éjszakában.

Dán 12:3 – „Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké.”

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Az advent üzenetet csak Észak-Amerikában prédikálták? Vagy már Miller idejében világszéles üzenet volt, azaz 40 évvel azelőtt, hogy a Hetednap Adventista Egyház kiküldte első hivatalos misszionáriusát, John Andrewst?

2. Milyen úton figyelmeztette Isten Skandinávia népét, amikor a felnőtteknek törvény tiltotta az igazság hirdetését?

3. Milyen jellemmel rendelkeztek ezek a gyerekek?

4. Milyen embereknek kell lennünk, ha azt szeretnénk, hogy Isten felhasználjon bennünket az utolsó figyelmeztető üzenet hirdetésében?

További tanulmányozásra: *A nagy küzdelem*, 355-374 old.

II. RÉSZ

5. Az ítélet milyen értelemben fontos része az evangéliumnak?

III. RÉSZ

6. A nyugati világ nagy része elvilágiasodott, a pénznek és az élvezeteknek hódolnak. Hogyan jutnak ezek az emberek oda, hogy a fenevadat imádják?

7. Milyen feltételek mellett ígérte Isten, hogy népe örökké fényleni fog? (Dán 12:3)

8. Hasonlítsd össze egy filmszínész vagy élsportoló jutalmát a Dán 12:3-ban leírt jutalmakkal.

Más távlatok

...gondolatok a korai adventista kiadványokból

Megfontolásra méltó

Az 1844-es nagy advent mozgalom idején, az adventet megelőző utolsó profetikusan idő lezárulása előtt, gyakran lehetett ehhez hasonló megjegyzéseket hallani: „Ha jól olvassuk a Bibliát, most már minden próféciai idők végéhez értünk. Ne késztesen ez imára minket?”

1844-ben helyesen értelmezték a Bibliát azok, akik az Igazság Lelkétől vezérelve mentek, hogy az ember Fiának közeli eljövetelét hirdessék a világ számára. A profetikusan idők a végükhöz közeledtek: ezt a tényt minden igeolvasónak érdemes volt imában fontolóra vennie.

Most egy sokkal fontosabb célunk van, amiért imádkoznunk kell, hisz már minden profetikusan idő lejárt. Annyira közel vagyunk az idők végéhez, hogy az Isten ígéje által megadott események menetét jelölő időintervallumok elfogytak. Egy meghatározatlan „kis idő” választ el annak eljövetelétől, aki hamar jön, és nem késik.

A profetikusan idők lejártának tudata elgondolkodtató, mert eszerint az Úr eljövetele közel van. Jelentős lépéseket kell megtenni, fontos munkákat kell befejezni Krisztus megjelenéséig. Isten Igéje rámutat arra, hogy azoknak az eseményeknek közepette, ha nem éppen a végén vagyunk, melyek lezárják a profetikusan időket, figyelmeztetik a bűnösöket, a szenteknek pedig örömet hoznak, ahogy a föld Királya közeleg. Ha a többszörösen igazolódott múltbeli próféciaakra tekintünk, akkor nem tévesztjük szem elől az Úr eljövetelét sem. Hadd vegye az olvasó komolyan ezt az ünnepélyes igazságot!

Az a tényt, hogy már minden prófétai idő beteljesedett, abból a szempontból is át kell gondolnunk, hogy ez a szentély megtisztításának ideje is. E szolgálat végzése a megváltás tervének végét jelzi. Ahogy a régi Izrael feszülten hallgatta a pap járásának hang-

ját, amint engesztelést végzett értük az Úr előtt, mi is figyeljünk a mi Nagy Főpapunk szolgálatára! Legyünk készen, mikor eljövetelekor az örökkévaló békesszövetséget hirdeti ki népének!

Mikor az advent előtti profetikusan időszak véget ér, a Jelenések 10. fejezetének angyala elvégzi küldetését. Számunkra csak a kegyelem utolsó üzenete maradt; csak egy üzenet maradt a népek számára, miután az angyal kijelentése elhangzik. (lásd 11. vers)

Ha ezen időszak lejár, Isten temploma megnyílik a mennyben és látható lesz szövetségének ládája. Isten törvénye különös figyelmet kap, az embereket pedig alapos önvizsgálatra hívja, hogy életük összhangba legyen annak minden egyes vetületével.

A prófétai idők lejártak! Ez a megdöbbentő valóság! Ó, bárcsak felfognánk ennek valódi jelentőségét! A hosszú évek sora, mely a próféták napjaitól kezdve az örökkévaló királyságba torkoltnak, mind betöltöttek. Egy zűrzavarral, csapásokkal és veszélyekkel teli rövid, ám meghatározatlan hosszúságú idő pecsételi meg a lázongók sorsát. Az időszakok vége arra mutat, hogy elértük ezt a pontot. Ezek mutatják az utat az egyház számára az idő labirintusában való eligazodáshoz, és elvezetnek e félelmetes végső óráig. Aki ezekben a vészterhes, utolsó napokban gondatlanul él, és ezzel mutat példát másoknak, az az angyaloknak nagy bánatot, a démonoknak nagy örömet szerez. Olvasó, ébredj fel az idők valóságára, mert ezek a dolgok megfontolt imára készítetnek!

**Ébredj rá
az idők
valóságára!**

Történelmi kapcsolat

Az örökös ideje

Ideje már, hogy az álomból felserkenjünk; mert most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívőkké lettünk.” Az írásokat kutatva úgy véljük, hogy minden dolgok vége közel van. Krisztus eljövételének ismerete nem szabad, hogy lankadjon, mert gondatlanok, figyelmetlenek lettünk és elszunnyadtunk – érzéketlenek és közömbösek a valóság iránt.

Belefásultunk egy valótlan világba, s már nem hat meg mindaz, ami körülöttünk történik. Jöhet bármilyen nagy veszély, mi nem fogjuk fel azt. Ezt a lelki szunnyadást kerülni kell. Az apostol így figyelmeztet: „Az éjszaka elmúlt, a nap pedig elközelgett; vessük el azért a sötétségnek cselekedeteit, és öltözzük fel a világosság fegyvereit.”

A fiataloknak értékes alkalmakat kínál fel a szombatiskola, ahol megismerhetik a próféciákat és megérthetik azokat a jeleket, melyeket Isten az ő szaván keresztül adott. A Bibliát kutatva értelmes érvekkel szolgálhatnak másoknak hitbeli meggyőződésükről.

Ám vannak olyanok, akiket habár az igazság ragyogó fénye vesz körül, mégis érzéketlenek maradnak. Elvárásolja őket az ellenség, mintegy megbabonázza elbűvölő erejével. Nem készülnek a világunkat hamarosan meglátogató nagy napra. Teljesen érzéketlenek a vallásos igazsággal szemben. Vannak-e még éber fiatalok? Azoknak, akik látják, hogy az éjszakának vége és jön a reggel, lankadatlan erővel kéne dolgozniuk, hogy alvó társaikat felébresszék. Érezve a veszélyt, nem kéne imádkozniuk értük, saját életüket és jellemüket adva példának, mint akik hiszik, hogy Krisztus hamarosan visszatér? Nem arra kéne törekedniük, hogy kapcsolatuk szorosabb legyen Jézus Krisztussal, hogy így fényt, erőt és hatalmat nyerjenek, amit majd másokra vetítenek? A közöttünk és az örökkévalóság közt rohamosan fogyó idő keltsen mély benyomást bennünk. Minden elmúló nappal eggyel kevesebb marad a jellem tökéletesítésére. Ezek az igazságok gyakran elhangzottak, de nem avulnak el, míg az események meg nem történnek.

“ Minden elmúló nappal eggyel kevesebb marad a jellem tökéletesítésére. ”

Mondod-e te is a szívedben – „Halogatja még az én uram a hazajövetelt”?

Ezeket az igazságokat nem csak figyelmeztetésként és kérlelésként kell ismételtetni, hanem be kell építeni azokat mindennapi életünkbe, így bemutatva hitünket cselekedeteink által. Sokan alszanak, s az örökkévaló világ határán gondatlan közömbösségben elszalasztják az értékes alkalmakat. De akik hisznek, azoknak józannak és ébernek kell maradniuk, buzgón és szorgalmasan vigyázva imában. „Boldog az a szolga, akit az ő ura, mikor haza jő, ily munkában talál.” „Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljő és nem késik.”

Kedves ifjúság, van-e tiszta, égő lámpásod? A mennyei sátorban zajlik a munka. János a Páthmoszon kapott látomásában így ír: „És adának nékem vesszőhöz hasonló nádszálat, és angyal áll vala mellém és monda: Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát és az oltárt, és azokat, akik abban imádkoznak.” Ez az ünnepélyes munka elvégeztetik a földért. Vizsgáld és lásd meg, jellemed milyen mértékben igazodik Isten igazságos, szent törvényének mércéjéhez. Az Istent imádók mérőszinórral

mérettetnek meg. Ki megy át a vizsgán? Krisztus azt mondja: „ismerem a te dolgaiddat”. Semmit sem rejthetsz el az elől, akiről János így beszél: „Az ő feje pedig és a haja fehér vala, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és a szemei olyanok, mint a tűzláng.” Hányan tisztítják meg szívüket az igazságnak engedelmeskedve? Hányan állnak már most teljesen az Úr oldalán? Hányan szeretnének áldás lenni a körülöttük élők számára? Sokan igénylik a kedves szavakat, a gondoskodó figyelmet; és ha ilyen emberekkel imádkozol, áldás lehetsz a számukra.

Te is lehetsz Jézus Krisztus hű szolgája. Ha példával Krisztushoz hasonlítasz, szavak nélkül is segíthetsz másoknak. Ha állhatatos maradsz a jócselekedetekben, ez arra készíti másokat, hogy az igazság és igazságosság nyomdokaiba lépjenek. Lehet, egyesek kinevetnek szigorúságodért; önigazultnak neveznek; te azonban arra vigyázz, hogy jól haladj és csendben menj tovább.

Ha Dániel történetének minden részletét leírták volna, teljes fejezeteket olvashattál volna azokról a kísértésekről, melyekkel szembe kellett néznie, amikor kinevették, irigyelték és gyűlölték – de megtanulta uralni a nehézségeket. Nem a saját erejében bízott; teljesen mennyei Atyjára támaszkodott. Hitte, hogy Isten meghallgatta őt, megvigasztalódott és

áldásban részesült. A gúny fölé emelkedett; és ez minden győztesnek sikerül. Dániel derűs és vidám volt, mert hitte, hogy Isten a barátja és segítője. Helytartói munkássága könnyűnek tűnt, mert Isten világosságát és szeretetét csempészte bele. „Az Úrnak minden útja kegyelem és hűség azoknak, akik szövetségét és bizonyosságait megtartják.”

Ne feledd, hogy naponta szokások hálóját szövöd magad köré. Ha ezek összhangban vannak a Bibliával, akkor naponta lépéseket teszel a menny felé, és növekedni fogsz kegyelemben és ismeretben. Dánielhez hasonlóan Isten neked is bölcsességet ad. Nem fogod az önző kívánságok ösvényét választani. Gyakorold magad a legszigorúbb mértékletességben, és figyelj arra, hogy tartsd meg az Isten által lefektetett törvényeket, melyeket a te fizikai jólétedért rendelt el. Isten igényt tart erődre, ezért bűn, ha könnyelműen veszed az egészségügyi törvényeket. Minél inkább megismered azokat, annál könnyebb lesz felismerned a kísértést és ellenállni neki, és egyre tisztábban látod majd a mennyei dolgok értékét. Segítsen téged Isten arra, hogy maximálisan kihasználd a jelen előnyeit és lehetőségeit, naponta érd el új győzelmeket, végül juss el Isten városába, azokkal együtt, akik győztek a Bárány vére és az Ő bizonyágtétele által.

— *The Youth Instructor*, 1886. augusztus 25.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Miért veszélyes a lelki tunyaság? _____
2. Mit kell tenniük a lelkileg ébereknek azokért, akik lelki értelemben alszanak? _____
3. Mi gyakoroljon ránk mély benyomást? _____
4. Milyen magasztos munkát kell elvégezni itt e földön? _____
Milyen mértékben felel meg jellemed az Isten szent törvénye által felállított mércének? _____
5. Mit jelent az egészségügyi törvény figyelmen kívül hagyása? _____ Milyen előnyök származhatnak abból, ha figyelünk ezekre az útmutatásokra? _____

A hit fejezetei

A szörny megszelídítése

És menének Jézushoz, és láták, hogy az ördögös ott ül, fel van öltözködve és eszénél van, az, akiben a légió volt; és megfélemlének.” (Mk 5:15) Jézus ma is kiszabadítja az embereket Sátán fogságából, ahogy látni fogod azt Thien Huong laikus lelkész tapasztalatából.

Vietnámban, egy házi istentisztelet alkalmával az Apostolok cselekedetei könyvből tanulmányoztunk. Annyira megihlettek minket a benne leírtak, hogy valaki felkiáltott, „Ezt mi is meg tudjuk valósítani. Gyűljünk mi is össze a felső szobában, és várjuk a Szentlélek kettős mértékének kitöltését.” Így tehát naponta összegyűltünk kutatni az írásokat, énekeltünk és imádkoztunk a Szentlélek erejéért.

Egyik nap hangos szitkozódás zavarta meg imádkozásunkat. Egy nagydarab ember rontott be a szobába. Testét tetovált kígyók és sárkányok fedték. Bűzlött az alkoholtól. Egyik kezében borosüveget tartott, a másikkal minket fenyegetett, káromkodott és sértő szavakat kiabált. Csendben Istenhez könyörögtem, mutassa meg, mit kell tennem. Az a gyülekezeti tag, akinek a házában összegyűltünk, odament hozzá, és eltorzult, haragos arcába nézve azt mondta: „Annyira hálás vagyok, hogy Isten ide vezetett téged. Szeretnél csatlakozni hozzánk? Ha igen, menj ki, hajtsd el a borosüveget és gyere vissza, hogy hallgasd az igét.” Az ember egy darabig üresen bámult, aztán megfordult és kirohant a szobából.

A házigazda elmagyarázta, hogy ez a szomszédja, és hogy nemrég engedték ki egy hosszas börtönbüntetés után. Percekkel ezután finom kopogás hallatszott és belépett emberünk! Tiszta ruha volt rajta és megfésülködött. Elmondta, hogy Vonak hívják. Hellyel kínáltuk, és ő csatlakozott hozzánk. Feszülten figyelte beszédemet, amint a világteremtő Istenről beszéltem, aki annyira szerette az elbukott világot, hogy elküldte egy-szülött Fiát, hogy meghaljon bűneinkért a kereszten. Tudtam, hogy a szobában ülők ezalatt imában fohászodnak, mert érezni lehetett a Szentlélek erejét.

A nagy küzdelem pillanatait láhattunk megvillanni a szobában. Ahogy bibliarészeket olvastunk, figyeltük Vo viselkedését. Egyszer csak dühösen felhúzta nadrágja szárát, hogy láthassuk a börtönben szerzett tetoválásait. „Látjátok ezt? Én embereket öltem. Számmomra nincs remény” – mondta. Mi köréje gyűltünk,

Vietnámi hegyek

és kezünket rátéve egyenként imádkoztunk érte. Esedtünk Istenhez, és Jézus nevében megdorgáltuk a Sátánt. Kértük Isten bocsánatát Vo múltbeli bűneire, és Krisztus vérére hivatkoztunk, mely érte is kiontatott. Imádkoztunk, hogy a Szentlélek ereje formálja át Vo életét, hogy így jó bizonyosság legyen. Amikor kinyitottuk szemünket, könnyek peregtek le ennek a durva embernek az arcán.

Megkérdeztem tőle: „Akarod-e befogadni Jézust a szívedbe?”

Vo azt mondta: „Igen, akarom.” Szorgalmasan tanulmányozta a Bibliát, hűséges tagja lett a kis gyülekezetnek, és bizonyosságot tett arról, miként formálhat át a Szentlélek, ha mindenestől átadjuk magunkat neki. Igazi új teremtés vált belőle.

Vo családja is érdeklődni kezdett a gyülekezet iránt. Megkerestek és azt mondták: „Szeretnénk megismerni azt az Istent, aki így megváltoztatta Vot. Együtt szeretnénk tanulmányozni a Bibliát veletek.”

Köszönjük Istennek azt a sok-sok életet, melyet Szentlelke átformált.

Imádkozz a Szentlélek kitöltéséért! Mennyei Atyám, kérlek töltsd ki rám, gyülekezetemre, környezetemre és az összes hívó emberre Szentlelled kettős mértékét. Szükségünk van a Te átformáló erődre.

A www.asapministries.org honlapon vagy a 1-866-365-3541 telefonszámon megismerhetitek az ASAP szolgálatot, és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkájának előrevitelt Délkelet-Ázsiában.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

Biztosan elveszünk, ha együtt sodródunk a világgal...
Könnyelmű, önző szeretetünkkel, hanyagságunkkal veszélyeztetjük lelkünket.

Jézus ÉS JÁNOS

Aranyszöveg | Jn 3:27,30

„Felele János és monda:
Az ember semmit sem vehet,
hanem ha a mennyből adatott
néki... Annak növekednie kell,
nékem pedig alább szállanom.”

I. RÉSZ

Jézusnak sok rokona lehetett. Munkásságában azonban egyedül János játszott jelentős szerepet. János istenfélő szüleit, Zakariást és Erzsébetet, betöltötte a Szentlélek. Gábrriel angyal elmondta Zakariásnak, hogy különleges gyermekükkel is ez történik majd.

Lk 1:15 „Mert nagy leszen az Úr előtt,
és bort és részegítő italt nem iszik; és
betelik Szent Lélekkel még az ő anyjának méhétől fogva.”

Nem sokkal János születése után, amikor még nemult édesapja újra beszélni tudott, az emberek megdöbbenek. Figyelemmel követték János életét. Ez a fiú lenne a Messiás? Mi lesz belőle?

Lk 1:65-66 „És félelem szállott minden
ő szomszédaikra; és Júdeának egész

hegyes tartományában elhirdettetének
mind e dolgok. És szívökre vevék
mindenek, akik hallák, mondván: Vajon mi
lesz e gyermekből? És az Úrnak keze vala
ő vele.”

A János születése körüli események felhívták a nép figyelmét a Messiás eljövetelére. Egész élete ezt szolgálta. Isten terve az volt, hogy előkészítse az utat Jézusnak és felhívja rá az emberek figyelmét.

Jn 1:6-8 „Vala egy Istentől küldött
ember, kinek neve János. Ez jött tanúbi-

“ János az önmegtagadás magaslataira emelkedett. Ő az embereket nem magához akarta vonni, hanem gondolataikat egyre magasabbra emelni, míg azok megnyugodhatnak Isten bárányán. ”

— *The Upward Look*, 308. old.

TARTALOM | B-26 | JÚNIUS 29.

97 | Jézus és János

101 | Amikor nem válaszolsz vissza

102 | Egy prófétától tanult lecke

104 | Az utolsó menedék

zonyságul, hogy bizonytságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen ő általa. Nem ő vala a világosság, hanem jött, hogy bizonytságot tegyen a világosságról.”

Miután János elkezdett prédikálni és keresztelni, a zsidó vezetőktől küldött hírnökök megkérdezték tőle, hogy kicsoda ő? Állítja-e magáról, hogy ő a Mesiás vagy az a próféta, akiről Mózes mondta, hogy eljön? Talán Illés, akiről Malakiás próféta jövendölt, hogy az Úr nagy napja előtt megjelenik? Mindezen kérdésekre János nemmel válaszolt. „Akkor, ki vagy te?” – kérdezték. Válaszként egyszerűen az Írásokból idézett.

II. RÉSZ

Jánost ma úgy emlegetjük, mint aki embereket keresztelt. Ezért is hívjuk „Keresztelő Jánosnak”. Kortársai között egyszerű prédikációiról volt nevezetes.

Manapság sok igehirdető ékesszóló beszédéért és kellemes üzenetéért népszerű. János azonban arról volt híres, hogy az igazat szólta. Isten nem azt kérte tőle, hogy a „béke és biztonság” hízogő üzenetét prédikálja, és a tévelygőket elaltassa a bűnben. Egyáltalán nem. Ézsaiás szerint János küldetése az volt, hogy „készítse az Úrnak útját.” (Ésa 40:3)

Jézus a világ Megváltójaként szeretne volna elkezdni nyilvános szolgálatát. Ám a zsidók még nem álltak készen ennek megértésére. Meg voltak győződve arról, hogy nekik, mint Ábrahám gyermekeinek, biztosítva van helyük a mennyben. Mivel nem látták be bűnösségüket, nem volt szükségük Megváltóra. Ezért János nagyon világosan beszélt hozzájuk.

Lk 3:7-9 „Monda azért a sokaságnak, amely kiméne hozzá, hogy általa megkereszteltessék: Viperák fajzati, kicsoda intett meg titeket, hogy a bekövetkező harag elől meneküljete? Teremjete azért megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne mondogassátok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! mert mondom néktek, hogy az Isten ezekből a kövekből is támaszthat fiaat Ábrahámnak. Immár pedig a fejsze is rávettette a fák gyökerére: minden fa

Jn 1:23 „Monda: Én kiáltó szó vagyok a pusztában. Egyengesséte az Úrnak útját, amint megmondotta Ésaías próféta.”

János megértette: nem az a dolga, hogy hírnevet szerezzen magának, hanem hogy felkészítse az embereket Jézus Messiásként való elfogadására. Úgy beszélt magáról, mint aki elküldetett, hogy helyet készítsen az emberek szívében Jézusnak. Nem ugyanezt a munkát kell nekünk is végeznünk? Szükséges-e ma felkészíteni az embereket Krisztus közeli eljövételére? Miközben Jézus és János kapcsolatáról tanulunk, beszélni fogunk arról is, hogy mi hogyan végezzük el a ránk eső részt. (lásd: Megbeszélendő kérdések)

azért, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és a tűzre vettetik.”

Amikor megismerjük a bűn igazi természetét, nem jelent majd gondot megérteni, miért is volt János prédikációja olyan kiélezett. Üzenetének célja az volt, hogy felébressze az embereket álbiztonságukból. Tegyük fel, hogy a házatok kigyullad, és te bent alszol. Mit szeretnél inkább hallani: egy hosszú, hízogő előadást vagy egy rövid, tiszta és hangos figyelmeztetést? Ahogy ma is, a János korabeli embereknek is szükségük volt megtudni a tiszta igazságot. János pontosan azt prédikálta, és beszéde betöltötte az Isten által kitűzött rendeltetését.

Lk 3:10 „És megkérdé őt a sokaság, mondván: Mit cselekedjünk tehát?”

János megtérésre készítette az embereket. Azt mondta: az igazi bűnbánat a bűn elhagyását eredményezi. Nézzük csak, mit mondott a tisztességtelen vámszedőknek és pogány katonáknak:

Lk 3:12-14 „És eljövénék a vámszedők is, hogy megkeresztelkedjenek, és mondanak neki: Mester, mit cselekedjünk? Ő pedig monda nekik: Semmi többet ne követeljete, mint ami előtökbe rendeltetett. ÉS megkérdék őt a vitézek is, mondván: Hát mi mit cselekedjünk? ÉS monda nekik:

Senkit se háborítsatok, se ne patvarkodjatok; és elégedjete meg zsoldotokkal.”

János minden egyes nap eképpen munkálkodott, hogy előkészítse az utat Jézus érkezésére. De nem mindenki vette ezt szívesen. Azok, akik nem voltak hajlandók elhagyni bűneiket, felháborodtak, amikor János rendreutasította őket. Heródes – aki elvette testvére feleségét, Heródiást – maga sem kedvelte ezt az üzenetet.

Lk 3:19-20 „Mikor pedig Heródes, a negyedes fejedelem, megfeddetett őt tőle Heródiásért, az ő testvérének, Filepnek

feleségéért és mindama gonoszságokért, amiket Heródes cselekedett, Ez még azzal tetézte mindezeket, hogy Jánost tömlöcbe vetteté.”

Heródiás annyira haragudott Jánosra, hogy alapos terveket szőtt meggyilkolására. Valószínűleg ismered a szörnyű történetet, hogyan valósította ezt meg. De János meggyilkolása nem oldotta meg bűnei gondját és nem is hozott örömet.

Mi elfogadhatjuk Krisztus dorgálását. Ez az egyedüli út a békéhez és boldogsághoz.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

III. RÉSZ

Jártál-e már valaha olyan templomban, középületben vagy parkban, ahol a padokon, járdaszegélyen és műalkotásokon kis réztábla állt? Általában ezeken olyasmiket írnak, hogy: „... adományozta”.

Sokan akkor hajlandók nagylelkű tettek véghezvitelére, ha azokért elismerést kapnak. A farizeusok is ilyenek voltak. Szerettek hosszas imákat mondani, főleg ha mások látták őket.

Mt 6:5 „És mikor imádkozol, ne légy olyan, mint a képmutatók, akik a gyülekezetekben és az utcák szegletein fenállva szeretnek imádkozni, hogy lássák őket az emberek.”

Jézus nem ilyen volt. Amikor a földre jött, kis városkában élt, egy szegény házaspár otthonában. Nem kereste a saját dicsőségét. Ellenkezőleg! Bár Isten volt, semmi hírnevet nem szerzett magának.

Fil 2:7 „... szolgai formát vévén föl, emberekhez hasonlónak lévén.”

A tanítványok néha nehezebben értik meg ezt a gondolatot, mint mesterük. Jézus esetében is így volt. Tanítványai szerették volna, ha a Mester több figyelmet kap. Azon tűnődtek, vajon miért mondja az embereknek, hogy ne terjesszék a hírt csodáiról.

János tanítványai is ugyanígy voltak. János előremutatott Jézusra, mint Isten bárányára. Sőt még két tanítványát, Andrászt és Jánost is bátorította követésére. Ennek eredményeként az őt követő tömeg megapadt. Amikor Jézus tanítványai keresztteltek, Jánoséi ez igazságtalannak tartották és irigykedtek.

János jellemét nem rontotta meg az önzés és büszkeség. Munkáját eképpen magyarázta el nekik:

“ János, Jézus küldetésének sikeressége iránt érzett önzetlen öröme, a valaha született halandó ember igazán nemes arcát mutatja be a világnak. ”

— *The Spirit of Prophecy*, 2. köt., 138. old.

Jn 3:27-30 „Felele János és monda:

Az ember semmit sem vehet, hanem ha a mennyből adatott néki. Ti magatok vagytok a bizonyosságaim, hogy megmondtam: Nem vagyok én a Krisztus, hanem hogy ő előtte küldettem el. Akinek jegyese van, vőlegény az; a vőlegény barátja pedig, aki ott áll és hallja őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az én örömem immár betelt. Annak növekednie kell, nekem pedig alább szállanom.”

„Nékem alább kell szállanom” – mondta János. Felismerte, hogy aki Istennek dolgozik, az egyre kevesebb figyelmet kap. Miért? Mert az Jézusnak jár. János nagyon boldog volt, hogy tanítványait Jézus követőinek tudhatta. Neki a figyelmet Jézusra kellett terelnie. Kiemelkedő példáját találóan foglalják össze a következő szavak:

„Azokban a feljegyzésekben, amelyekben emberek önmegtagadás által léptek be a Krisztus szenvedéseivel való közösségbe, ott áll Jonathán és Keresztelő János neve; egyik az Ószövetségben, a másik az Újszövetségben.” (*Előtted az élet*, 156. old.)

Jézus szeretne volna, ha tanítványai János önmegtagadó példáját követik. Elmondta nekik, hogy Keresztelő Jánosnál nagyobb ember nem született a világra.

Mt 11:11 „Bizony mondom néktek: az asszonyoktól születtek között nem táma-

dott nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki legkisebb a mennyeknek országában, nagyobb nálánál.”

És még sincs magasztosabb vagy nemesebb dolog az igazi alázatosságnál. Jézusnak felemelkednie kell, nekünk meg alászállnunk. Szeretnénk, ha az emberek rádöbbenének, hogy szükségük van rá. Szeretnénk figyelmüket Őrá irányítani. S akkor mi félreállhatunk az útból.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Gábel az mondta, hogy János betelik Szentlélekkel. Ezt tudva milyen személynek kellett lennie? Ésa 57:15; 66:1-2; Gal 5:22-23; ApCsel 4:31 _____
2. János élete már azelőtt Jézusra terelte a figyelmet, hogy elérte volna azt a kort, hogy prédikálhasson. Hogyan hívhatja fel ma egy fiatal élete Jézusra a figyelmet? _____
3. János saját munkájára utaló próféciát talált Ésa 40:3-4-ben. Ismersz olyan igeverseket, melyek az adventisták által végzett munkára utalnak? Mit gondolsz Jel 14:6-12 verseiről és Ésa 58. fejezetéről? Hol látod magad ezekben a versekben? _____

II. RÉSZ

4. Miért fontos még ma is, hogy az emberek világosan érthető megtérésre hívást kapjanak? _____
5. Ha János ma prédikálna, mit gondolsz, milyen bűnökre mutatna rá az életében? _____
Ha prédikálhatna a gyülekezetében, milyen bűnök ellen szólalna fel? _____

III. RÉSZ

6. Mit jelent az önmegtagadás? (Használj szótárat.) _____
Hogyan bizonyította Jonathán élete az önmegtagadást? 1Sám 23:16-18 _____
Hogyan bizonyította Keresztelő János példája az önmegtagadást? _____
Hogyan bizonyította Jézus az önmegtagadást? _____

További tanulmányozásra: *Jézus élete*, 97-108, 178-182. old., 1Kor 3. fejezete

Más távlatok

...gondolatok a korai adventista kiadványokból

Amikor nem válaszolsz vissza

Az 1844-es nagy advent mozgalom idején, az adventet megelőző utolsó profetikus idő lezárulása előtt, gyakran lehetett ehhez hasonló megjegyzéseket hallani: „Ha jól olvassuk a Bibliát, most már minden próféciai idők végéhez értünk. Ne készítsen ez imára minket?”

Általánosan elfogadott, hogy ha valami rossz történik, valami gond üti fel a fejét, az a hibás, aki az első szót mondta. „Ki kezdte?” – úgy gondoljuk, ha ez kiderül, megvan a tettes.

Ez a nézőpont elfogadott lehet a világ szemszögéből, de egy kereszténynél nem helyes. A bosszú, a megtorlás, az ellenfélnek való visszafeleselés azt jelenti, hogy „azzal a mércével mérünk, amivel ő mért nekünk.” Ezt Isten ígéje elítéli. Hajlamosak vagyunk így igazolni magunkat: „Nem használtam volna olyan kemény szavakat, de velem is így beszéltek, én csak viszvaválaszoltam. Provokáltak.” Ez mentség lenne számunkra? Nem inkább hibásabbak vagyunk ezért a másikkal?

Halljuk a testvérünket vagy szomszédunkat úgy beszélni vagy cselekedni, melyről nagyon könnyen megállapítható, hogy nem keresztényi, ellenkezik Isten ígéjével. Az illető nem fogja fel az elkövetett igazságtalanságot; tudatlanságban lévén nem érzékeli szavai súlyát; nem tudja, milyen lélek lakik benne. De számunkra világosan látható. Tudjuk, hogy áthágja Isten törvényét, ami ugyanúgy a miénk, mint az övé. És mi tudatosan, látva az ő tévedését, elkövetjük ugyanazt a hibát, azzal igazolva magunkat, hogy ő tette először!

Egy összetűzés ki sem alakul, ha valaki nem válaszol vissza mérgesen. Határozat sem születik meg egy gyűlésen, ha valaki nem indítványozza.

Hányszor hallunk tapasztalt keresztények szájából elhangzani olyan tréfás vicceket és bolond beszédeket, melyeket Ef 5:4-ben elítél. Míg hallgatjuk, jól tudjuk, hogy Isten ígéje elítéli azt; de a mi barátunk tréfál, és mi azt együtt élvezzük vele. Sőt nevetünk rajta; s mi-

kor befejezte, mi megtoldjuk eggyel. Aztán az egészet rászózzuk, mondván: ő kezdte. Pedig mi végig láttuk, mennyire helytelen. Ő azonban nem látta ostobaságát, míg mi nem reagáltunk rá.

Mit tegyünk ilyen helyzetben? „És ne legyen közösségek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat.” (Ef 5:11)

Mi lenne az eredménye annak, ha ezt az utat követnénk? Segítenénk megállítani az üres szavak áradatát, és nem lennénk bűnrészesek abban. Mit mond a Szentírás erre vonatkozóan? „Ne engedj a gonosznak.” (RÚF) „Magatokért bosszút ne álljatok.” „Ne győzöttessél meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg.” „Az ördögnek ne adjatok helyet.” „Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.” Emellett a Biblia sokat beszél

az „engedelmes feleletről”, „a helyén mondott ígéről”, a „feddhetetlen életről”, stb.

Amikor valaki beszédben vétkezik, ne csatlakozunk hozzá, inkább próbáljuk meg elfordítani a rossz útról. Súlyos vétek, ha nyersen beszélünk valakivel, viszszafelelek, s a másikat a helytelen dologban megerősítem?

A bűneset példája jól szemlélteti ezt. Ki vétkezett először? Éva. Ki által jött be a halál a világba, és kit tesz felelőssé a Biblia elsődlegesen? Ádámot. Éva lett becsapva, mikor bűnbe esett, de Ádám nem vált csalás áldozatává. Ő tudta, hogy Éva rosszul cselekedett, és annak ellenére bűnrészessé lett. Később gyenge emberi természete lévén hibáztatta az asszonyt.

Ne kövessük el mi is ugyanazt a hibát.

**Egy
összetűzés
sem születik,
ha valaki nem
válaszol vissza
mérgesen.**

Történelmi kapcsolat

Egy prófétától tanult lecke

Keresztelő János születését megjövendölték a próféták, majd egy angyal is küldetett, hogy Zakariást értesítse az eseményekről. A mennyei küldött kifejezetten megparancsolta az apának, hogy a gyermeket szigorúan a mértékletesség szabályai szerint nevelje fel. Kérdezheti valaki, hogy az Úr miért fordít figyelmet egy ilyen apróságra? A teremtő Isten tudta, hogy Sátán legerősebb kísértése az étvágyon keresztül jön.

Az étvágynak való engedés miatt mind a fizikai, mind a szellemi és erkölcsi erőnlét legyengül. Ezért, hogy Zakariás ne az akkori zsidó szokásokat kövesse, Isten egyenesen a mennyei udvartól küldött utasításokat az ígért gyermek felneveléséhez. Fontos volt, hogy egyszerű és ne ingerlő étrendje legyen, hogy felkészülhessen szent küldetésére. Így van róla írva: „A kis gyermek pedig nevedik és erősödik vala lélekben; és a pusztában vala mind ama napig, amelyen megmutatta magát az Izráelnek.”

János nem érezte magát elég erősnek ahhoz, hogy szembenézzen a kísértéssel, ha elvegyül a tömegben. Attól tartott, jellemét a zsidó szokások alakítanák. Úgy döntött, elvonul a világtól, és a pusztára lesz az ő otthona. Megvonta magától a mindennapi élet kényelmeit; elege egyszerű volt. Ruhája teveszőrből készült, melyet bőrvél kötött meg a dereka körül. S bár János gyermek- és ifjúkorát a pusztában töltötte, megbékélt élete nehézségeivel és az elkülönüléssel. Ha magányos, komor vagy zord is volt ez a pusztai lét, élvezte annak egyszerűségét és nyugodtságát. Mértékletes szokásai pedig tisztán tartották érzékeit.

János nem volt tétlen. Elvonult a világtól, hogy meghallhassa Isten szavát, és tanuljon a természet csodálatos könyvéből. A hegyek és környező dombok, a szüntelen csörgedező patakok állandó társasága voltak. Rajtuk keresztül került kapcsolatba Istennel. Minden, ami körülvette hegyi otthonában, útmutató volt számára, s mély fontosságú leckéket tanított meg neki Isten jelleméről, jóságáról és szeretetéről.

Jánosnak Isten különleges munkáját kellett végeznie. Az emberek bűnével és ostobaságával nézett

szembe. Ahhoz, hogy megfeleljen ennek a nyilvános munkának, elvonult, hogy mennyei bölcsességet keresen. Elmélkednie és imádkoznia kellett, hogy megismerkedjen a próféciaikkal és Isten akaratával. Távol a zajongó világtól, melynek gondjai és csábító örömei elvonták volna elméje figyelmét s megrontották volna gondolatait és elképzeléseit, Istennel és a természettel volt közösségben. Itt nem befolyásolta a gonosz hatása, értelme nem homályosult el, és lelke sem ismerte meg a gonosztságot. A pusztai lét során János lelkileg megerősödött. Mérsékletes szokásai biztosították számára a fizikai, szellemi és erkölcsi egészséget. Tiszta belátással és helyes ítélőképességgel rendelkezett.

János megszokta a szűkölködést és nélkülözést, hogy olyan szilárdan állhasson az emberek között, mint a harminc éven át őt körülvevő sziklák és hegyek. Nagy munka várt rá. Olyan jellemet kellett megformálnia, mely a környezet hatására sem fordul el az igazságtól és kötelességtudattól. Reformátorként hivatott fellépni, tartózkodó életével és egyszerű ruhájával rendreutasította az emberek közt eluralkodó zabolátlan szokásokat és bűnös fényűzést. Mivel engedtek az étvágy csábításának (főleg a borivásban, mely rombolta az egészséget, legyengítette az elmét), az emberek

“Mindez végzetes következménnyel járt volna a keresztény egyház megalakulására nézve.”

nem úgy tekintettek a bűnre, mint ami Istent sértené. Munkája szigorú és teljességet követelt; hisz támadás érte azok részéről, akiknek szíve élvezeteket hajhászott, és az étvágy kielégítésére törekedtek. Rosszallnia kellett a helytelen magatartást, és megvédenie az igazat. Felkészítette magát arra, hogy megértse az emberi gondolkodás sajátosságait és megérintse a szíveket.

János példa az utolsó időben élő ifjak számára, akik a fontos és magasztos igazság mellett kötelezik el magukat. Isten azt szeretné, ha mindenben mértékletesek lennének. Szeretné, ha látnák az étvágy megfékezésének szükségét, hogy így tevékenységeik elméjük ellenőrzése alatt maradhasson. Ez szükséges ahhoz, hogy értelmük megerősödjön, és megkülönböztethessék a helyest a helytelentől, az igazat a ha-

mistól. Mindenki számára van munka az Úr szőlőkertjében és Ő szeretné, ha készek lennénk ezt a hasznos szerepet betölteni.

— *The Youth's Instructor*, 1897. január 7.

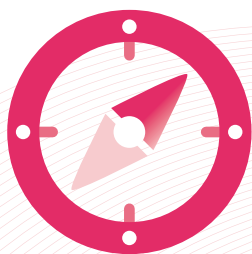
Ha János csalódást és bánatot érez, mert Jézus kiszorította őt; ha saját javára rokonszenvet kelt az emberekben, mikor látja, hogy befolyása gyengül felettük; ha csak egy pillanatra is szem elől téveszti küldetését a kísértés órájában – mindez végzetes következménnyel járt volna a keresztyén egyház megalkulására nézve. A széthúzás magvai szétszóródnak, zűrzavar keletkezik, és az Úr ügye megfelelő munkaerő híján elerőtlenedik.

— *The Spirit of Prophecy*, 2. köt., 137, 138. old.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mit kért a Zakariást meglátogató angyal? _____
Miért hangsúlyozta azt ki Isten? _____
2. Milyen módon befolyásol minket az étvágy kiszolgálása? _____

3. Mennyire volt fontos János számára, hogy étrendje egyszerű és ne ingerlő legyen? _____
4. Még miben volt János élete egyszerű és mértékletes? _____
5. Ettől az egyszerű és mértékletes élettől János nem lett magányos és szomorú. Miért tetszett neki ez az életstílus, hogyan segítette őt? _____
6. „János nem tétlenkedett.” Írd le pusztai életét. _____
7. Hogyan kellett Jánosnak felkészülnie Isten különleges munkájára? _____
8. Miként lehet János példa a mai fiatalok számára? _____
Miért fontos, hogy mi is hozzá hasonlóan egyszerűen és mértékletesen éljünk? _____
9. Mit tehetnél azért, hogy életed egyszerűbb és mértékletesebb legyen? _____
10. Mit tanulhatsz az utolsó bekezdésben leírt alázatosság fontosságáról? _____

A hit fejezetei

Az utolsó menedék

Abajban először kihez fordulsz? Loi és Nhu a többi délkelet-ázsiai lakosokhoz hasonlóan minden szorult helyzetben a sámánt hívták. Loi következő beszámolója szerint nagyon boldogok, hogy megismerhették az igaz Istent.

Laoszból származom, és egy hmong nőt vettem feleségül. Hamarosan rájöttem, hogy a hmongok (akik animisták = tárgyakat, természeti jelenségeket istenítenek) életének értelme: kiengesztelni az őseik szellemét, akik ezért cserébe megvédik őket a gonosz lelkektől.

Egyik éjszaka feleségem sírására ébredtem. Belázasodott, hidegrázása volt, és az egész teste fájt. „Hívd a sámánt!” – mondta erőltlenül. A falu sámánja azonnal ott termett, és imákat mormolt. Végül így szólt a feleségemhez: „Az őseid nem nézik jó szemmel, hogy ehhez az emberhez mentél feleségül. Fel kell áldoznod egy kecskét, és a szarvait fel kell kötnöd az ajtóra. Az egész család maradjon bezárva három napig.”

Pontosan úgy tettünk, ahogy a sámán mondta. Ám feleségem állapota a rituálé elvégzése után is egyre csak romlott. Visszahívtuk a sámánt, aki most azt mondta, hogy az ősek szellemei nincsenek megelégedve az áldozatunkkal. Arra kérnek, hogy egy egész tehenet áldozzunk. Nem volt más választásunk, mint a sámán utasításainak eleget tenni annak ellenére, hogy rokonainktól kellett kölcsönkérnünk, hogy kifizessük. Tehetetlenül néztem feleségem egészségi állapotának romlását.

Utolsó lehetőségként elhatároztam, hogy elmegyek a falubeli hetednapi adventisták gyülekezetébe. Hátha az ő erejük nagyobb a sámánénál. Megtaláltam a csoport vezetőjét, és elmondtam neki, hogy a feleségem már majdnem halott. Ő nyugodt hangon mondta: „Mi ismerjük a menny és a föld Istenét. Ő az egyetlen, akit imádunk – hatalmas Úr, mert ő alkotta a feleséged is. Szereti őt és meg szeretné gyógyítani.” Szememben felcsillant a remény sugara.

„Eljönnél hozzánk, hogy imádkozz ehhez az Istenhez?” – kérdeztem. „Mennyit kell ezért fizetnünk neked?”

Ő rám mosolygott: „Igen, örömmel jövünk, és nem kell ezért semmit sem fizetned.” Egy kis csoport érkezett házunkhoz. Kántálás helyett szép énekeket énekeltek, és vastag fekete könyvükből olvastak fel, amit ők Bibliának neveztek. Ráhelyezték kezüket a feleségemre, és Jézus nevében imádkoztak érte. Megdorgálták és kiparancsolták Sátánt és angyalait otthonunkból. Énekeltek és imádkoztak ahhoz az Istenhez, aki teljes hatalommal rendelkezett a föld felett, mert Ő alkotott mindent.

Csodálatos módon feleségem teljesen felgyógyult. Attól a pillanattól kezdve teljes életünket az igaz Istennek ajánlottuk. Megtudtuk, hogy legdrágább áldozatként egyetlen Fiát adta megváltásunkért. Ez azt jelenti, hogy semmi szükség a mi állatáldozatainkra. Ez az Isten bebizonyította, hogy hatalmasabb a lelkeknél. Teljes béke töltött el, amikor megértettük, hogy az ősek sírjaikban alszanak, és a szent angyalok sokkal erősebbek, mint a gonoszok.

Jelenleg **ASAP** laikus lelkészként dolgozom a faluban. Tudom, hogy sokan nyitottak befogadni Istent ezen a helyen, mert igazi gyógyulásra és a gonosz lelkektől való szabadulásra vágyanak. Bár hozzánk hasonlóan mások is gyakran csak a legvégső esetben fordulnak Istenhez, örülünk annak, amikor egy-egy család Jézus mellett dönt. Köszönjük Isten szeretetét és türelmét, amint arra vár, hogy Laoszban minden gyermeke megismerje hatalmát és jellemét.

Imádkozz az elme, test és lélek gyógyulásáért!
Mennyei Atyám, mikor bajba jutok, segíts, hogy ne utolsóként válasszalak Téged. Mutasd meg magad Délkelet-Ázsia lakóinak, hogy minél többen elfogadjanak Téged, mint egyetlen igaz Istent.

Hmong nő

© eSofy; License: <http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

A www.asapministries.org honlapon vagy a **1-866-365-3541** telefonszámon megismerhetitek az **ASAP** szolgálatot, és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkájának előrevitelt Délkelet-Ázsiában.